

BUDOVÁNÍ SANATORIÍ CASD

a

ZDRAVOTNĚ - MISIJNÍ DÍLO VE MĚSTECH (r e s t a u r a č n í d í l o)

E.G. WHITEOVÁ

Dílo střídmosti

Ve svém díle bychom měli věnovat více pozornosti úsilí o střídmost. Každá služba, jež požaduje reformu, zahrnuje také pokání, víru a poslušnost. To znamená povznesení člověka k novému, ušlechtilějšímu životu. Tak má každá pravá reforma své místo ve třetím andělském poselství. Zejména snahy o reformu života vyžadují naši pozornost a podporu. Na našich konferencích bychom měli na tuto práci upozornit a takto ji oživit. Měli bychom lidem podávat zásady pravé střídmosti a žádat je o závazný slib střídmosti. Pečlivá pozornost by se měla věnovat těm, kteří otročí špatným zvykům. Musíme je přivést ke kříži Kristovu.

Na našich stanových shromážděních by měli spolupracovat lékaři. Měli by to být moudří a prozíraví lidé, měli by si vážít kazatelské služby a nebyť nevěřící. Tito muži jsou strážní zdraví svého lidu a mělo by se jim dostat uznání a úcty. Oni by měli poučovat sbor o nebezpečí nestřídmosti. Tomuto zlu musíme v budoucnosti rozhodně více čelit než v minulosti. Kazatelé a lékaři by měli společně objasňovat zlo nestřídmosti a společně by měli mocně hlásat spasitelné poselství, aby byl hřích pranýřován a ukázala se spravedlnost. Kazatelé a lékaři, kteří osobně nevyzývají lid, nedbají na své povinnosti. Nevykonávají svou práci, kterou jim Bůh uložil.

Také v jiných církvích jsou křesťané, kteří hájí zásady střídmosti. Měli bychom se pokusit přiblížit se jim a razit jim dráhu, aby stáli s námi bok po boku. Měli bychom vyzvat velké a slavné muže, aby naše úsilí podporovali, aby se zachránilo, co je ztraceno.

Kdybychom podporovali dílo střídmosti tak, jak při jeho začátku kolem roku 1870, kdybychom bratrům a sestrám na konferencích ukázali zlo pijáků alkoholu a kdybychom to přednesli ve spojení s důkazy o brzkém příchodu Pána Ježíše, pak by se lidé zachvěli. Kdybychom ukázali skutečnou horlivost, odpovídající důležitosti pravdy kterou zastupujeme, mohli bychom být nápomocni zachránit sta, ba tisíce před záhubou.

Teprve věčnost ukáže, co bylo vykonáno v tomto odvětví kazatelského úřadu - jak mnoho duší churavých zoufalstvím, unavených světáctvím a štváním, bylo takto přivedeno k velikému Lékaři, jenž touží, aby zachránil všechny, kteří k němu přicházejí. Kristus je zmrtvýchvstalý Spasitel, jenž nám nabízí spasení.

Co uděláme, když vidíme lidi, kteří jdou tam, kde se čepuje tekutý jed, který ničí jejich rozum? Co učinit, abychom je vysvobodili, když zpozorujeme, jak jsou jejich duše ohroženy? Naše práce pro pokoušené a padlé bude jen tehdy skutečně úspěšná, když Kristova milost znovu zformuje charakter a člověk bude přiveden do živého spojení s pravým Bohem. To je účel každého pravého úsilí o střídmost. Jsme vyzýváni, abychom pracovali s větším úsilím, než je úsilí lidské, abychom pracovali v moci Ježíše Krista. Ten, který se pokořil a přijal lidskou přirozenost je Ten, jenž nám ukazuje, jak musíme bojovat. Kristus vložil své dílo do našich rukou a my máme s Bohem zápasit, úpěnlivě dnem i nocí, pokorně Ho prosit o tu neviditelnou moc. Když se skrze Ježíše Krista pravým způsobem uchopíme Boha, bude nám pomozeno vybojovat vítězství.

Vyučování zdravotní reformě názornými lekcemi

Veliká shromáždění našeho lidu jsou skvělou ilustrací zásad V zdravotní reformy. Před několika lety se na těchto shromážděních mnoho mluvilo o zdravotní reformě a užitku vegetariánské stravy, současně se však podávala masitá jídla ve stanových jídelnách a prodávaly se různé nezdravé potraviny. Víra bez skutků je mrtvá a poučení o zdravotní reformě zapírané životem nepůsobí tím nejhlubším dojmem. Na pozdějších stanových shromážděních vedoucí poučovali příkladem i radou. V táborových jídelnách se nepodávalo žádné maso, ale ovoce, obilniny a hojnost zeleniny. Když se návštěvníci ptají na nedostatek masitých pokrmů, jasně se to zdůvodní, že maso není tím nejzdravějším pokrmem.

Vzhledem k tomu, že se blíží skonání věků, musíme ke zdravotní reformě a křesťanské střídmosti zaujímat stále bližší stanovisko a předkládat ho určitěji a rozhodněji. Ustavičně se musíme snažit poučovat lid nejen slovy, ale hlavně svým životem. Poučení a život spolupůsobí výmluvným vlivem.

Na stanovém shromáždění bychom měli poučovat lid o zdravotních otázkách. Na našich shromážděních v Austrálii jsme denně přednášeli o zdravotních problémech. Vzbudilo to velký zájem. Na pozemku byl stan pro lékaře a ošetřovatelky. Mnozí tu hledali a dostali lékařskou radu zdarma. Tisíce návštěvníků přišlo na přednášky a na konci stanového shromáždění se lid nespokojil jen s tím, co se dověděl. V některých městech, kde se stanové shromáždění konalo, ^{6T113} požádali občané, aby bylo zřízeno nějaké sanitní oddělení a slíbili spolupráci. V několika městech začalo dílo s dobrými úspěchy. Zdravotní ústav řádně spravován představuje naše dílo v nových polích a není pouze k užitku lidu, nýbrž pracovníci tohoto ústavu mohou být dobrou pomocí evangelistům. V každém městě kde máme sbor, je nutno zřídit ošetřovnu. V domovech našich členů je jen málo možností najít místo a pomůcky k náležitému ošetření nemocných. Měli bychom opatřit místo, kde bychom ošetřovali běžné případy. Budova může být zcela obyčejná, snad bez půvabu, měla by však být vybavena potřebným zařízením, nutným pro

ošetřovnu. Toto vše pod moudrým vedením může být požehnáním nejen našemu lidu, ale také našim bližním a prostředkem upozornění mnohých na zdravotní zásady. Je Božím záměrem, aby v každé části našeho světa byly zřízeny zdravotní instituce jako odvětví evangelijního díla. Tyto instituce mají být Jeho nástrojem k dosažení jisté třídy, kterou jinak nelze získat. Nemusí to být veliké budovy, měly by však být vybaveny k účinné službě.

Počátky lze učinit v každém známějším místě, kde se stanové shromáždění koná. Začátky mohou být malé, postupně podle okolností dílo vzroste. Spočítejte si všechna vydání, abyste měli jistotu, že vše stačí dobudovat. Pokud možno vyprazdňujte pokladnu co nejméně. Potřebujeme věřící a šetrné lidi, kteří dovedou hospodárně pracovat. Naše ústavy musí být vybudovány i z omezených prostředků. Pro začátek se často dají koupit levné budovy.

ZDRAVOTNĚ MISIJNÍ DÍLO

**„Všechno... kamkoli přijdou potokové, oživne.
Neboť vody jeho ze svatyně vycházejí."
(Ez 47,9.12)**

Boží plán s našimi léčebnými ústavami

Každý ústav zřízený adventisty sedmého dne má být světu tím, čím byl Josef v Egyptě a Daniel s jeho společníky v Babylóně. Z Boží prozřetelné rady byli odvedeni do zajetí, aby se pohanským národům dostalo těch požehnání, jichž lidstvo dosahuje poznáním Boha. Jako zástupci Hospodina se neměli nikdy přizpůsobovat modloslužebníkům, ale považovat za zvláštní čest, že mohou vyznávat svou víru v Boha a být nazýváni ctiteli živého Boha.

To také činili. V blahobytu i v nepřízni osudu ctili Boha a Bůh je poctil.

Josef povoláný ze žaláře jako sluha vězňů a oběť nevděku a nenávisti, zůstal věrný nebeskému Bohu, až celý Egypt obdivoval moudrost tohoto muže, jenž obdržel naučení od Boha. Faraón „*ustanovil ho pánem domu svého a panovníkem všeho vladařství svého, aby svazoval knížata jeho podle své libosti a starce jeho vyučoval moudrosti.*“ (Žalm 105,21-22) Prostřednictvím Josefa se Bůh zjevil nejen obyvatelům Egypta, ale všem národům, které byly s onou mocnou říší v nějakém spojení. On jej chtěl učinit nositelem světla pro všechny lidi a dal mu proto místo přímo u trůnu největšího království světa, aby se odtud mohlo rozlévat široko daleko nebeské světlo. Svou moudrostí a spravedlností, ^{6T22o} svou čistotou a dobrotou v denním životě, jakož i svou horlivostí pro blaho lidu - a k tomu lidu modloslužebného - Josef představoval Krista. Ve svém dobrodinci, k němuž celý Egypt vzhlížel s vděčností a chválou, měl tento pohanský národ a všechny další, které s ním byly ve styku, poznat lásku svého Stvořitele a Vykupitele.

Podobně také Bůh postavil Daniela jako světlo u trůnu největšího království světa, že se každý, kdo chtěl, mohl dovědět o pravém a živém Bohu. Na babylonském dvoře byli shromážděni zástupci celého světa, muži nejskvělejšího nadání, obdařeni vynikajícími schopnostmi a nejvyšším vzděláním, jež může tento svět poskytnout, a přece neměli hebrejští mládenci uprostřed těchto mužů sobě rovné, kteří by se jim vyrovnali v tělesné síle a kráse, v bystrosti rozumu a vědní znalosti, jakož i v duchovní zdatnosti a rozumnosti. „*Ve všelikém slovu moudrosti a rozumnosti na kterouž se jich doptával král, nalezl je desetkrát zběhlejší nade všechny mudrce a hvězdáře, kteříž byli ve všem království jeho.*” (Dan 1,20) Zatímco se Daniel osvědčil jako věrný v plnění svých povinností na královském dvoře, zachovával věnost také Bohu a to do té míry, že ho Bůh mohl poctit jako svého vyslance u babylonského dvora. Skrze něho byla odhalena tajemství budoucnosti, takže Nabuchodonozor musel uznat, že Danielův Bůh „*je Bůh bohů a Pán králů, který zjevuje skryté věci.*” (Dan 2,47)

Podobně i ústavy Božího lidu mají v dnešní době zvelebovat Jeho jméno. Ale to, co se od nás očekává, můžeme vykonat jen tehdy, když se zastáváme přítomné pravdy. V ústavech zřizovaných adventisty sedmého dne mají lidé poznávat Boha. Jejich prostřednictvím má být přítomná pravda předkládána světu s přesvědčující mocí.

Jsme povoláni, abychom zjevovali světu Boží povahu, jak byla zjevena Mojžíšovi. Na modlitbu Mojžíšovu: „*Ukaž mi prosím slávu svou*”, Pán odpověděl zaslíbením: „*Já způsobím, aby šla kolem tebe před tváří tvou všechna moje dobrota.*” (2Moj 33,18-19) „*Neboť pomíjeje Hospodin tvář jeho, volal: Hospodin, Hospodin, Bůh silný, lítostivý a milostivý, dlouhočekající a hojný v milosrdenství a pravdě, milosrdenství čině tisícům, odpouštěje nepravost a přestoupení i hřích.*” (Ex 34,6-7) To je ovoce, které Bůh očekává od svého lidu. Čistotou své povahy a svatostí svého života, svým milosrdenstvím, svou přívětivostí a svým soucitem mají dát důkaz, že „*zákon Hospodinův je dokonalý, občerstvující duši.*” (Žalm 19,8)

Boží úmysl s Jeho ústavy v nynější době můžeme poznávat se záměrem, který chtěl uskutečnit prostřednictvím židovského národa. Skrze Izrael chtěl udělit bohatá požehnání všem národům. Skrze Izrael měla být připravena cesta k šíření světla po celém světě. Národy země poskytly poznání Boha tím, že následovaly převrácené zvyky. Bůh je však ve svém velikém milosrdenství nevyhladil. Chtěl jim dát příležitost, aby se s Ním seznámili prostřednictvím Jeho církve. On chtěl, aby se zásady zjevované Jeho lidem staly prostředkem obnovení obrazu Božího v člověku.

Kristus byl jejich učitelem. Tak jako byl s nimi na poušti, tak byl také po jejich usazení v zaslíbené zemi stále jejich učitelem a vůdcem. Ve stánku úmluvy i v chrámě přebývala Jeho sláva ve svatém oblaku nad slitovnicí. Pro ně zjevoval ustavičně bohatství své lásky a trpělivosti.

Bůh zamýšlel učinit svůj lid k slávě a ke chvále. Dostalo se jim všech duchovních předností.^{6T222} Bůh jim nezadržel nic, co by bylo příznivé k vytvoření charakteru a učinilo je Jeho zástupci.

Poslušnost Božích zákonů je měla učinit divem štěstí před národy světa. Ten, který jim dal moudrost a zručnost k veškerému uměleckému dílu, chtěl být i nadále jejich učitelem a zušlechťovat a zvelebovat je poslušností svých zákonů. Kdyby byli poslušní, mohli být uchráněni nemocí, jež přicházely na jiné národy a obdařeni duchovní silou. Vznešenost, sláva a moc Boží se měly jevit ve štěstí Jeho lidu, který měl být národem kněží a králů. Bůh jim dal veškeré možnosti, jež je mohly učinit největším národem na zemi.

Svůj úmysl jim Bůh předložil skrze Mojžíše co nejurčitěji a objasnil jim podmínky jejich štěstí. „*Neboť ty lid svatý jsi Hospodinu Bohu svému. Tebe vyvolil Hospodin, Bůh tvůj, abys jemu byl lidem zvláštním mimo všechny národy, kteříž jsou na zemi... Vez tedy, že Hospodin, Bůh tvůj jest Bůh silný a pravdomluvný, ostříhající smlouvy a milosrdenství těm, kteříž ho milují a ostříhají přikázání jeho až do tisícího kolena... I bude, že když poslouchati budete soudů těchto a ostříhati a činiti je, také Hospodin, Bůh tvůj ostříhati bude tobě smlouvy a milosrdenství, kteréž s přísahou zaslíbil otcům tvým. A bude tě milovati, i požehná tobě a rozmnoží tebe... Požehnaný budeš nad všemi národy.*“ (5Moj 7,6-14)

„*Dnes jsi prohlásil před Hospodinem, že jej míti budeš za Boha, a choditi budeš po cestách jeho a přikázání jeho i soudy jeho a ustanovení ostříhati budeš a poslouchati hlasu jeho. Hospodin také prohlásil před tebou dnes, že té bude míti za lid zvláštní, jakož zaslíbil tobě, ^{6T22S} abys ostříhal všech přikázání jeho a že té vyvýší nade všechny národy, kteréž učinil, ke chvále a ke slávě a k ozdobě, abys byl lid svatý Hospodinu Bohu svému, jakož mluvil.*“ (5Moj 26,17-19)

Těmito slovy jsou oznámeny podmínky pravého úspěchu, jimž musí všechny naše ústavy vyhovět, mají-li splnit svůj účel.

Před několika lety mi dal Pán zvláštní poznání týkající se zřízení léčebného ústavu, v němž by mohli být nemocní ošetřováni podle úplně jiného hlediska, než je to běžné v každém jiném podobném ústavu na zemi. Měl být zřízen na biblickém podkladě a veden podle biblických zásad. Jako nástroj Páně měl být v Jeho i rukou jedním z nejučinnějších nástrojů šíření poznání. Božím úmyslem bylo, aby vynikal po stránce vědecké, mravní a duchovní, jako věrný strážce všestranné reformy. Všichni jeho zaměstnanci by měli být reformátory, mít úctu k Jeho zásadám, dbát světla zdravotní reformy, které nám jako lidu svítí.

Bůh chtěl, aby se ústav, který chtěl zřídit, osvědčil jako výstražný a varovný maják. Chtěl dát světu důkaz, že ústav, jenž je veden podle náboženských zásad jako útulek nemocných, se může udržet, aniž by ztratil svůj zvláštní, svatý ráz a že je možné uchránit jej ode všeho, co se vytýká jiným ústavům. Ústav měl být nástrojem velikých reforem.

Pán mi ukázal, že zdar Léčebného ústavu neměl záviset jen na znalosti a zručnosti jeho lékařů, ale na přízni Boží. Měl by být znám jako ústav, ^{6T224} v němž se uznává Bůh za Vládce vesmíru a jenž je pod jeho zvláštním dohledem. Jeho vedoucí by měli dbát na to, aby byl Bůh ve všem prvním, posledním a nejlepším. V tom měla spočívat jejich síla. Kdyby byl zřízen způsobem, který by Bůh mohl uznat, pak by měl mít velký úspěch a předstihnout všechny jiné ústavy tohoto druhu na světě. Obdrželi bychom veliké světlo,

vyšší znalosti a vznešené přednosti. Podle přijatého světla by měla ^ ovšem také spočívat odpovědnost na těch, kterým bylo vedení^ ústavu svěřeno.

I když se naše dílo velmi rozšířilo a ústavy se rozmnožily, Boží úmysl zůstává tentýž. Podmínky pro jejich zdar jsou nezměněny.

Lidstvo trpí následkem přestoupení Božích zákonů. Pán chce, aby byli lidé přivedeni k poznání příčin svého utrpení a k poznání té jediné cesty, na níž se jim dostane pomoci. On chce, aby pochopili, jak jejich tělesné, duchovní i duševní blaho závisí na poslušnosti Jeho zákona. Jeho úmyslem je, aby naše ústavy názorným vyučováním ukazovaly, jaké jsou výsledky postupu podle správných zásad.

Aby se lid připravil na druhý příchod Páně, musí být vykonáno veliké dílo zvěstováním zdravotních zásad. Lidé mají být poučeni, v čem je hodnota správné životosprávy podle učení Písma svatého a že Bohem svěřené tělo musí být Bohu přinášeno jako živá oběť s vědomím, že má vykonávat službu Jemu libou. Máme konat veliké dílo, a to - používáním Bohem daných přírodních prostředků zbavovat trpící lidstvo obtíží a učit je, jak předcházet nemocem uspořádáním svých zvyků v jídle a pití, jakož i ukájením jiných tělesných potřeb.^{6T225} Lidé by měli být poučováni, že přestupování přírodních zákonů je přestupování zákonů Božích. Měli bychom je učit pravdě, že „*bázeň Hospodinova vede k životu*“. (Př 19,23) „*Chceš-li pak vejít do života*“, říká Kristus, „*ostříhej přikázání*“. (Mt 19,17) „*Ostříhej přikázání mých a živ budeš a naučení mého jako zřítelnice očí svých*.“ (Př 7,2) Boží přikázání, jestliže jsou zachovávána, *Jsou životem těm, kteříž je nalézají, i všemu tělu jejich lékařstvím.*“ (Př 4,22)

Naše léčebné ústavy mají být mocným nástrojem k vyučování a k výchově lidí v tom smyslu. Ti, kteří již byli poučeni, mohou jiným sdělovat zásady obnovení zdraví. Tak naše ústavy mohou sloužit k získávání lidí a ukazovat jim, jaké zlo vzniká, neváží-li si zákonů života a zdraví, naproti tomu je mohou učit, jak své tělo mohou zachovat v nejlepšímu stavu. Léčebné ústavy by měly být"* zřizovány v rozličných zemích, kde působí naši misionáři a být středisky, kde se koná zdravotní a výchovné dílo. ..^J

Pro zdraví těla máme pracovat právě tam, kde pro záchranu duší. Náš úkol je stejný jako našeho Mistra, o němž je psáno, že „*chodil, dobře čine a uzdravoval všecky utištěné od d'ábla*.“ (Sk 18,38) On sám o svém díle říká: „*Poslal mne uzdravovat zkroušené srdcem, zvěstovat jatým propuštění a slepým vidění a propustit soužené na svobodu*.“ (Iz 61,1 Lk 4,18) Řídíme-li se v práci příkladem Kristovým pro blaho jiných, obrátíme jejich pozornost na Boha, kterého milujeme a kterému sloužíme.

Naše léčebné ústavy by měly být ve všech svých odděleních^{1 6x226} Božími památníky, nástroji k rozsévání semene do lidských srdcí. A oni se tím také stanou, budou-li správně vedeny.

V našich léčebných ústavěch musí být hlásána živá pravda Boží. Mnozí z těch, kteří je vyhledávají, hladoví a žízní po pravdě a také ji s radostí přijímají, když je správným způsobem zvěstována. Naše léčebné ústavy jsou názorným příkladem přítomné pravdy, jež má být hlásána tisícům. Náboženské ovzduší, jež proniká tyto ústavy, vlévá důvěru do srdce pacientů. Jistota, že Pán nad nimi bdí a ony mnohé modlitby za nemocné mocně působí na jejich srdce. Mnozí z těch, kteří nikdy nepřemýšleli o ceně duše, budou přemýšlet, aby se ve svém životě dali jinou cestou. Mnozí, kteří byli spokojeni sami se sebou a své vlastní měřítko povahy pokládali za dostatečné a nikdy nepocítili potřebu Kristovy spravedlnosti, nabudou dojmy, jež nejde vymazat. Když pak přijde budoucí zkouška a budou osvíceni, nemálo z nich se postaví na stranu ostatků lidu Božího.

Ústavy, jež jsou takto vedeny, jsou Bohu ke cti. Ve své milosti jim Bůh propůjčil takovou moc při zmírňování tělesných utrpení, že jsou přitahovány tisíce, aby hledaly uzdravení svých nemocí. Mnozí byli uzdraveni na těle i na duchu. Spasitel jim odpustil hříchy. Přijímají Kristovu milost a jsou s Ním jedno v Jeho radosti a slávě. Mnozí odcházejí z našich ústavů s novým srdcem. Prožili úplnou změnu. Když se vrátí domů, jsou světlem světa. Pán je činí svými svědky. Jejich svědectví zní: „Viděl jsem Jeho velebnost, okusil jsem Jeho dobrotu.“ ^{CT227} „*Pojďte a slyšte, kteříž se holi bojíte Boha, a vypravovat budu, co učinil duši mé.*“ (Žalm 66,16)

Tak s Božím požehnáním vykonaly naše léčebné ústavy mnoho dobrého. Tyto ústavy však mají vykonat ještě mnohem více. Bůh bude působit s těmi, kteří jej ctí.

Podivuhodné dílo chce Bůh vykonat prostřednictvím svých služebníků, aby bylo zveleveno Jeho jméno. Josefa učinil zachráncem života egyptského lidu. Josefovým prostřednictvím byl zachován život všeho lidu. Skrze Daniela zachránil Bůh babylonské mudrce. Tato záchrana byla jakýmsi názorným vyučováním, ukazovala lidu duchovní požehnání, jež jim poskytovalo spojení s Bohem, kterého ctili Josef i Daniel. Tak chce Bůh i nyní udělit světu požehnání skrze svůj lid. Každý Boží pracovník, v jehož srdci přebývá Kristus, každý, kdo zvěstuje lásku Kristovu tomuto světu, je Božím spolupracovníkem k požehnání lidstvu. Když obdrží milost od Spasitele, aby ji zvěstoval jiným, pak se celá jeho bytost stane pramenem duchovního života. Kristus přišel jako veliký lékař, aby hojil rány, které způsobil lidstvu hřích. Jeho Duch, který působí skrze jeho služebníky, uděluje hříchem nemocnému, trpícímu lidstvu mocnou léčivou sílu, která uzdravuje tělo i duši. Písmo praví: *"V ten den bude studnice otevřená domu Davidovu a obyvatelům jeruzalémským, k obmytí hříchu i nečistoty."* (Zach 13,1) Vody této studnice obsahují léčivou sílu, která uzdravuje tělesné i duchovní neduhy.

Z tohoto pramene vytéká onen mohutný veletok, který viděl Ezechiel ve vidění. „*Vody tyto vycházejí od Galileje a sestupujíce po rovině, vejdou do moře, a když do moře vpadnou,*“ ^{6T228} *uzdraví se vody. I stane se, že každý živočich, který se plazí, všudy, kamkoli přijdou potokové, oživne... Při potoku pak poroste na břehu jeho po obou stranách dříví ovoce nesoucí, jehož list neprší, aniž ovoce jeho přestává. V*

měsících svých nese prvotiny, nebo vody jeho ze svatyně vycházejí, protože ovoce jeho jest ku pokrmu a listí jeho k lékařství." (Ez 47,8-12)

Podle Boží vůle mají být naše léčebné ústavy takovým potokem života, v němž působí Jeho moc.

Naše léčebné ústavy mají zjevovat světu Boží dobrotu a ačkoliv Kristova viditelná přítomnost není pozorovatelná na budovách, zaměstnanci si mohou přece činit nárok na zaslíbení: „*Aj, já s vámi jsem po všechny dny až do skonání světa.* " (Mat 28,20)

Zaslíbení daná Izraeli platí také pro ústavy zřizované dnes ke slávě Jeho jména: „*Takto praví Hospodin, kterýž učiní to, Hospodin, kterýž zformuje to, potvrdí toho, Hospodin jméno jeho. Volej ke mně a ohlásím se a oznámím věci veliké a tajné o nichž nevíš. Neboť takto praví Hospodin, Bůh Izraelský o domích města tohoto ... Aj, já zopravuji je a vzdělám a uzdravím obyvatele a zjevím jim hojnost pokoje a to stálého... A očistím je od všeliké nepravosti jejich... A to mi bude k jménu, k radosti, dobrém, kteréž já jim učiním a děsí se, třásti se budou nade vším tím dobrým a nade vším pokojem tím, kterýž já jim způsobím. V těch dnech spasen bude Juda a Jeruzalém bydlení bude bezpečně, a to jest, což jemu přivolá Hospodin, spravedlnost naše.* " (Jer 33,2-9.16)

Práce lékaře pro nemocné duše

Každý lékař vírou v Krista může používat léčebný prostředek té nejvyšší hodnoty - lék pro hříchem nemocné duše. Lékař, který je obrácen a posvěcen pravdou, je v nebi zapsán jako Boží spolupracovník a následovník Ježíše Krista. Posvěcující silou pravdy propůjčuje Bůh lékařům a ošetřovatelkám nemocných moudrost a obratnost při zacházení s nemocnými a tato práce otevírá mnohé pevně zavřené dveře srdce. Muži a ženy jsou přivedeni tak daleko, že poznají pravdu potřebnou k záchraně těla i duše.

Tento podstatný rys označuje práci pro přítomnost. Lékařské misie jsou jako pravá ruka pro trojandělské poselství, jež se musí zvěstovat padlému světu. Lékaři, vedoucí a zaměstnanci, kteří věrně plní svou povinnost, hlásají toto poselství. Tím dospěje pravda ke všem národům, pokolením, jazykům a lidu. Této práce se účastní Boží andělé. Probouzejí duchovní radost a chvalo zpěvy v srdcích těch, kteří jsou zbaveni utrpení. Mnozí, kteří přijali nádhernou pravdu, přinášejí Bohu děkovnou oběť svých rtů.

Každý lékař v našich řadách by měl být křesťanem. Jen ti lékaři, kteří jsou pravými biblickými křesťany, mohou správně konat vznešené povinnosti svého povolání.

Lékař, který si je vědom odpovědnosti a tíže svého povolání pozoruje, jak je v jeho práci nutná přítomnost Kristova pro ty, za něž Kristus zemřel. Podřídí vyššímu

zájmu vše, aby zachránil život pro věčnost a koná, co je v jeho moci, aby zachránil tělo i duši. 6T 230 on se bude snažit vykonat to, co by učinil Kristus na jeho místě. Lékař, který miluje Krista a duše, za něž Kristus zemřel, vynaloží vážné úsilí, aby do pokoje nemocného přinesl list ze stromu života. Trpícímu bude lámat chléb života. Přes překážky a obtíže je toto slavnostní a svatou úlohou lékařova povolání.

Pravá misijní práce je ta, ve které je nejlépe představováno působení Spasitelovo, nejpřesněji napodobován Jeho způsob práce a Jeho jméno nejvíce velebno. Misijní práce, jež je o tyto věci ochuzena, je v nebi hodnocena jako nedostatečná, je zvážena na váze svatyně a shledána lehkou.

Lékaři by se měli snažit obrátit ducha svých nemocných na Krista, Lékaře duší i těla. Co lékař začne, to Kristus dokončí. Člověk usiluje o prodloužení života. Naproti tomu Kristus je sám život. Vytrpěl smrt, aby zničil toho, který měl moc smrti, On je pramenem všeho života. V Galád je mast a Lékař po ruce. Kristus za nejvíce pokojujících okolností vytrpěl v krutých bolestech smrt, abychom my měli život. Dal svůj drahocenný život, aby zvítězil nad smrtí. Ale povstal z hrobu a nesčetné zástupy andělů, kteří sem přispěchali, aby viděli, jak si opět přisvojil život, který obětoval, slyšeli jeho slova radostného vítězství, když stál u Josefova hrobu a zvolal: „Já jsem vzkříšení a život.“

Otázka: „*Když člověk umře, bude opět žít?*“ byla zodpovězena. Tím, že Kristus vzal trest za hřích na sebe a zemřel, zbavil hrůzy smrti všechny, kteří umírají s vírou. Bůh v lidské podobě přivedl radostným poselstvím na světlo život a nesmrtelnost Kristova smrt zajišťuje všem, kteří v něho věří, věčný život.^{6T231} Svou smrtí odsoudil původce hříchu k tomu, aby vytrpěl trest za hřích, věčnou smrt.

Jako Pán a dárce věčného života byl Kristus jediným, kdo mohl přemoci smrt. On je náš Vykupitel. Požehnaný je každý lékař, který je v nejopravdovějším smyslu slova misionářem, zachráncem duší, za něž dal Kristus svůj život. Takový lékař učí o tom velkém Lékaři, jak se musí působit pro záchranu duší a lidí. Spasitel je přítomen v pokojích nemocných i v operačním sále. Jeho moc vykonává veliké činy ke cti Jeho jména.

Je-li lékař úzce spojen s velikým Lékařem, může dělat velké věci. Snad najde příležitost, aby příbuzným nemocného, jejichž srdce plná soucitu tlučou pro trpícího, promluvil slova života. On může uklidnit mysl trpícího, povznést jeho ducha a poukázat mu na Toho, který všechny, kdož chtějí být jím zachráněni, může zachránit z každého postavení.

Když Duch Boží působí na zarmoucené a vede je k tomu, aby hledali pravdu, pak může lékař pro drahocennou duši působit tak, jak to činil Kristus. Nevnučujte jim žádné zvláštní učení, ale poukazujte jim na Ježíše, na Spasitele, jenž odpouští hříchy. Andělé Boží budou působit na mysl. Někteří lidé se budou zdráhat, aby byli osvíceni světlem, jemuž Bůh dává svítit do komůrek srdcí a do chrámů duší, mnozí ale přijmou světlo a jejich mysl bude zbavena klamu a bludu.

Mělo by se horlivě použít každé příležitosti k práci pro Krista. Lékař by měl mluvit o tom, jak Kristus uzdravoval, o Jeho soucitu a o Jeho lásce. Měl by věřit, že Kristus je jeho spolupracovníkem,^{6T232} jež stojí vedle něho. „*Boží jsme zajisté spolupracovníci.*“ (IKor 3,9) Lékař by neměl nikdy zapomenout obracet mysl svých pacientů na Krista, který je přece Lékař všech lékařů. Přebývá-li Spasitel v jeho srdci, pak jsou myšlenky stále obráceny na Lékaře těla a duše. On obrací mysl trpícího na toho, který všechno dovede, který za svého pozemského života vracel nemocným zdraví, uzdravoval duše i tělo, když pravil: „*Synu, odpouštějí se tobě hříchové tvoji.*“ (Mk 2,5)

Důkladná znalost nemocného by neměla lékaře nikdy přimět k tomu, aby byl bezstarostným, nebo aby se mu nedostávalo potřebného soucitu. Při nebezpečné nemoci má zarmoucený pocit, že je závislý na milosti lékaře. Pohlíží na lékaře jako na svou jedinou pozemskou naději, lékař by měl ale stále chvějící se duši poukazovat na Toho, který je větší než sám lékař, na Syna Božího, jenž dal svůj život, aby nemocné zachránil od smrti, na Toho, jenž má soucit s trpícími a všemi, kteří ho o to prosí, propůjčuje svou božskou mocí zručnost a moudrost.

Neví-li pacient, jak se bude vyvíjet jeho případ, pak je pro lékaře čas, aby ovlivňoval jeho mysl. Neměl by to konat s touhou vyznamenat se, ale se snahou poukázat duši na Krista. Je-li život zachráněn, pak by neměl lékař bezpodmínečně pouštět tuto duši z očí. Pacient cítí, že lékař je pro něho jakýmsi druhem životního nervu. K čemu by se tu mělo užít tak veliké důvěry? Vždy k tomu, aby se získala duše pro Krista a velebila se Boží moc.

Je-li krize překonána a výsledek viditelný, pak ať je pacient věřící nebo nevěřící, mělo by se s ním několik okamžiků věnovat modlitbě. Vyjádřete díky za zachráněný život. Lékař, který tak činí, vede svého pacienta k Tomu, na Němž závisí jeho život. Pacient může děkovat lékaři, neboť on skrze Boží pomoc spojil svůj život se životem pacientovým;^{6T233} chvála a čest se ale mají vzdávat Bohu, jenž je neviditelně přítomen.

Častokrát je Kristus přijímán na posteli nemocného a nemocný se k Němu přiznává. To se bude častěji dít v budoucnosti, než dříve, neboť Pán chce rychle dílo vykonat. Lékař má mluvit moudře a Kristus bude žehnat zasetému semeni a působit, aby neslo ovoce k věčnému životu.

Ztrácíme nejvzácnější příležitost, protože opomíjíme mluvit slovo v pravý čas. Velmi často zůstává nevyužitý talent, který by mohl nést tisícero násobné ovoce. Nedbáme-li o zlatou příležitost, ztrácíme ji. Připustilo se, že lékaři něco brání v tom, aby konal jemu svěřené dílo jako kazatel spravedlnosti.

Není mnoho zbožných lékařů. Ještě je tu mnoho práce. Kazatelé i lékaři mají v plné shodě spolupracovat. Lukáš, pisatel evangelia, jež nese jeho jméno, je nazýván

„lékař milý“ (Kol 4,14) Kdo pracuje jako lékař podobně jako on, ten evangelium uvádí v život.

Nesčetné jsou lékařovy příležitosti, aby varoval nekající se duše i těla. Poučujeli lidi o zásadách pravé střídmosti a uděluje-li radu těm, kteří jsou duchovně a tělesně nemocní, pak lékař koná svůj podíl na velikém díle přípravy lidu pro Pána. To má konat lékařská misie ve svém poměru k trojandělskému poselství.

Kazatelé a lékaři mají jednomyslně se vši vážností pracovat, aby zachránili duše, jež se zapletly do osidel satanových. Mají poukazovat lidem na Ježíše, který je jejich spravedlností, jejich silou a zdravím duše. Na duše mají dávat neustále pozor.^{6T234} Jsou lidé, kteří bojují se silným pokušením a jsou v nebezpečí, že podlehnou v boji se satanovými mocnostmi. Chceš jít kolem a nepomoci jim? Vidíš-li člověka jenž potřebuje pomoc, dej se s ním do rozhovoru, i když ho neznáš. Modli se s ním a ved' ho k Ježíšovi. Tato práce přísluší lékaři právě tak, jako kazateli. Veřejně i soukromě by měl lékař usilovat o získání duší pro Krista.

Při všem podnikání v našich ústavech má být Bůh uznáván jako ten Nejvyšší. Lékaři mají působit jako Jeho zástupci.

Lékařství vykonalo mnoho reforem a ještě další vykoná. Kdo drží lidský život ve svých rukou, by měl být vzdělaný, vytříbený a posvěcený. Pak bude Pán jeho prostřednictvím silně pracovat ke cti svého jména.

Kristova práce pro ochrnutého je příkladem pro nás, jak máme pracovat. Tento muž slyšel od svých přátel o Ježíšovi, a proto prosil, aby ho přinesli k mocnému Lékaři. Vykupitel věděl, že našeptávání knězi, že Bůh ho za jeho hříchy zavrhl, chromého trápí. Proto mu nejdříve daroval pokoj duše. „*Doufej synu*“, řekl, „*odpuštění jsou tobě hříchové tvoji.*“ Toto ujištění naplnilo srdce nemocného pokojem a radostí. Někteří přítomní reptali a říkali si: „*Kdo může odpustit hříchy, jedině sám Bůh.*“ Potom, aby věděli, že Syn člověka má moc odpouštět hříchy, řekl Ježíš nemocnému: „*Vstaň, vezmi na sebe lože své a jdi do domu svého!*“ To ukazuje, jak Vykupitel spojoval dílo hlásání pravdy s uzdravením nemocného.

^{6T235}

Jednota v našem díle

Čím rozšířenější je naše zdravotní misie, tím větší bude pokušení odtrhnout ji, aby byla nezávislá od našich sdružení. Bylo mi však ukázáno, že tento plán není správný. Různá odvětví našeho díla jsou jen části velkého celku. Mají jeden střed.

U Kolosenským čteme: „*To všechno je stínem věcí budoucích, ale skutečností je Kristus. Nižádný vám neupírej právo na odměnu pokorou a náboženstvím andělským, v to, čehož neviděl, se vydává a marně se nadýmaje smyslem těla svého. A nedržte se hlavy, od níž všechno tělo po kloubích a svazích vzdělané a spojené roste Božím růstem.*“ (Kol 2,17-19) Naše dílo má ve všech odvětvích zjevovat vliv kříže. Dílo Boží ve svém spásném plánu nemá být konáno roztříštěně. Nemá se pracovat nahodile. Plán, který se postaral o vliv kříže se také postará o způsob jeho rozšíření.

Tato metoda je ve své podstatě jednoduchá a srozumitelná ve svých jasných zřetelných liniích. Každá část souvisí s jinou v dokonalém pořádku a spojení.

Bůh shromáždil svůj lid do církve, aby její členové zjevovali světu moudrost Toho, který tuto organizaci vytvořil. Věděl, jaké plány načrtnout pro účinné a úspěšné dílo svého lidu. Věrnost těmto plánům jim pomůže svědčit o nebeském původu tohoto Božího velkého plánu obnovy světa.

Ti, kteří pracují v Božím díle, mají být vedeni a usměřováni Pánem. Každá lidská touha má být skryta v Kristu, který je hlavou všech ústavů, které zřídil Bůh. On ví, jak dát do pohybu a udržovat své nástroje.^{6T236} On ví, že kříž musí být středem, protože je částí lidského vykoupení, jakož i pro vliv, který šíří všude v Boží vládě sám Ježíš, který byl po všechny dějiny našeho světa, rozumí metodám, jichž bychom se měli chopit. On zná důležitost každého nástroje a ví, jak by měly být různé nástroje navzájem spojeny.

„Žádný zajisté z nás není sám sobě živ.“ (Řím 14,7) Toto je zákon Boží na nebi i na zemi. Bůh je tím velkým ústředním bodem. Od Něho pochází všechn život. Jemu patří všechna služba, pocta a oddanost. Pro všechny stvořené bytosti existuje pouze jeden veliký princip života - závislost na spolupráci s Bohem. Vztah, existující v čisté rodině Boží v nebesích, by měl existovat také v rodině Boží na zemi. Pod Božím dohledem měl být Adam hlavou rodiny pozemské, udržovat zásady nebeské rodiny. To mělo být základem pokoje a štěstí. Avšak zákon, že *„žádný zajisté z nás není sám sobě živ“* chtěl satan rozhodně popřít. Chtěl žít pro sebe. Sám chtěl být středem všeho. To přivedlo vzpuru v nebesích a když člověk přijal tuto zásadu, přišel hřích na zem. Když Adam zhřešil, člověk se odtrhl od nebeského středu. Démon se stal ústřední mocností světa, kde měl být Boží trůn, tam byl postaven trůn satanův. Svět přinesl svou poctu jako dobrovolnou oběť k nohám nepřítele.

Kdo se mohl postavit podle Božích vládních zásad proti satanovým plánům a přivést svět zpět k věrnosti? Bůh řekl: „Pošlu svého Syna.“ *„Neboť tak Bůh milovat svět, že syna svého jednorozeného dal, aby každý, kdož věří v něho, nezhynul, ale měl život věčný.“ (Jan 3,16)* 6T 237 Toto je lék na hřích. Kristus řekl: „Tam, kde je satan, kde postavil svůj trůn, tam bude stát můj kříž. Satan bude svržen a já budu povýšen, abych všechny potáhl k sobě. Já budu středem vykoupeného světa. Hospodin Bůh bude vyvýšen. Ti, kteří jsou nyní ovládáni lidskou ctižádostí, lidskými vášněmi, budou pro mne pracovat. Zlé vlivy se spikly proti všemu dobru. Spolčily se a navedly lidi, aby pokládali za spravedlivé oponovat zákonu Hospodinovu. Avšak moje armáda se utká se satanskou silou. Můj Duch se všemi nebeskými zástupy mu bude odporovat. Zapojím každý posvěcený lidský nástroj ve vesmíru. Nikdo z mých následovníků nebude chybět. Já jsem pracoval pro všechny, kteří mne milují, zaměstnání je pro každou duši, která chce pracovat pod mým vedením. Aktivita satanovy armády, nebezpečí, které obkličuje lidskou duši, vyžaduje úsilí každého pracovníka. Nikdo nebude nucen. Na lidskou porušenost mám lásku, trpělivost a Boží dlouhoshovívavost. Mým úsilím bude zachránit ty, kteří se dostali pod satanovu nadvládu.“

Bůh se snaží skrze Krista přivést člověka zpět k jeho prvnímu vztahu ke svému Stvořiteli a odstranit rušivé vlivy satanovy. Kristus jediný zůstal bez poskvrny ve světě sobectví, kde lidé chtěli zničit přítele nebo bratra, jen aby splnili plán, který jim vložil do rukou satan. Kristus přišel na náš svět, přioděl své božství lidskou přirozeností, aby člověčenství mělo přístup k lidem a božství uchopilo Božství. Uprostřed sobectví mohl říci: „Vraťte se k svému středu - k Bohu." On sám to umožnil člověku, aby mohl uskutečnit v tomto světě nebeské zásady. V lidském těle žil podle Božího zákona. Lidem v každém národě, v každé zemi, v každém podnebí udělí ty nejskvělejší nebeské dary, s²³⁸ přijmou-li Boha jako svého Stvořitele a Krista za svého Vykupitele.

Kristus jediný to může udělat. Jeho evangelium v srdcích a rukou Jeho následovníků je mocí, která uskuteční toto veliké dílo. „*Ó hlubokosti bohatství i moudrosti i známosti Boží!*" Tím, že se sám stal předmětem satanova překrouceného výkladu, umožnil Kristus výkupné dílo. Satan se musel představit jako příčina nevěrnosti v Božím vesmíru. Takto měl být provždy urovnán velký spor mezi Kristem a satanem.

Satan podněcuje ničivé sklony lidské přirozenosti. Vzbuzuje nenávisť, žárlivost, sobectví, žádostivost, řevnivost a boj o vyšší místo. Nepřátelské vlivy působí prostřednictvím satanových vynálezů. Tak se dostaly do církve nepřátelské plány se svými ničivými tendencemi. Kristus přichází se svým výkupným vlivem a navrhuje, že prostřednictvím svého Ducha dá lidem svou moc a použije je za své nástroje, své spolupracovníky k tomu, aby svět přivedl zpět k věrnosti.

Lidé žijí ve vzájemném společenství závislí jedni na druhých. Zlatými pouty řetězu lásky mají být pevně připoutáni k Božímu trůnu. Bude to jen tehdy, když smrtelnému člověku dá Kristus ty vlastnosti, které by měl vždy, kdyby zůstal oddaným a věrným Bohu.

Ti, kteří rozumným pochopením Písma získali správný pohled na kříž, ti, kteří oddaně věří Ježíši, mají jistý základ své víry. Mají víru, která působí skrze lásku a očišťuje duši od všech jejich zděděných a vypěstovaných nedokonalostí.

Bůh spojil věřící v jednotu církve, ^{CT239} aby jeden posiloval druhého v dobrém a spravedlivém úsilí. Pozemská církev by byla skutečně symbolem církve nebeské, kdyby její členové byli jedné mysli a jedné víry. Ti, kteří nejsou puzeni Duchem svatým, maří Boží plán. Zmocňuje se jich jiný duch a oni pomáhají šířit a umocňovat temnotu. Ti, kteří jsou posvěceni drahou krví Kristovou, nestanou se nástroji odporu velkému plánu Božímu. Nebudou vnášet lidskou porušenost do věcí malých nebo velkých. Nebudou podnikat nic, co by v církvi podporovalo rozdělení.

Je pravda, že mezi pšenící je také koukol. Mezi světiteli soboty je také zlo, máme snad proto hanit církve? Nechopí se snad správcové každé instituce, představení každého sboru díla očišťování takovým způsobem, že změna v církvi jí pomůže být světlem na temném místě?

Co nemůže udělat třeba jediný věřící, když uplatní čisté nebeské zásady, když odvrací náказu, když bude stát pevně jako skála na zásadě: „Takto praví Pán“? Na pomoc mu přijdou Boží andělé a připraví mu cestu.

Pavel psal Římanům: „Protož prosím vás bratří, skrze milosrdenství Boží, abyste vydávali těla svá v oběť živou, svatou, Bohu libou, rozumnou službu svou. A nepřipodobňujte se světu tomuto, ale proměňte se obnovením mysli své, tak abyste zkusili, jaká by byla vůle Boží dobrá, libá a dokonalá.“ (Řím 12,1-2) Celá tato kapitola je poučením. Prosím všechny, kteří tvrdí, že jsou údy těla Kristova, aby ji studovali. Pavel dále píše: „Poněvadž prvotiny svaté, také i těsto; ^{6T24o} a jestli kořen je svatý, také i ratolesti. Že jsou pak některé ratolesti vylomeny a ty byv planou olivou, vštípen jsi místo nich, a učiněn jsi účastník kořene i tučnosti olivy, nechlub se proti ratolestem. Pakli se chlubiš, věz, že ne ty kořen neseš, ale kořen tebe. Pakli díš: Vylomeny jsou ratolesti, abych já byl vštípen, dobře. Pro nevěru vylomeny jsou, ale ty věrou stojíš. Nebud' vysokomyslný, ale boj se. Neboť poněvadž Bůh ratolestem přirozeným neodpustil, věz, že by ani tobě neodpustil. A protož viz dobrotivost i zuřivost Boží. K těm zajisté, kteříž padli zuřivost, ale k tobě dobrotivost, ač budeš-li trvati v dobrotě. Sic jinak i ty vyřat budeš.“ (Řím 11,16-22) Tato slova velice jasně naznačují, že nikdo nemá znevažovat nástroje, které Bůh uvedl do církve.

Posvěcená služba vyžaduje sebezapření. Kříž musí být vyvýšen a jasně naznačené jeho místo v evangeliu. Lidský vliv má čerpat svou sílu od Toho, kdo může zachránit a zachovat zachráněné, všechny, kteří uznávají svou závislost na Něm. Svým spojením s Kristem a jedni s druhými mají členové církve do celého světa nést svědectví o proměňující moci evangelia.

V díle evangelia používá Pán různé nástroje a tyto nástroje nemá nikdo rozdělovat. Nikdy by nemělo být vybudováno žádné na církvi nezávislé sanatorium. Naši lékaři mají být pracovně zajedno s kazateli evangelia. Jejich úsilím mají být zachráněny duše, aby Boží jméno bylo vyvýšeno.

Lékařské misijní dílo nemá být žádným způsobem odděleno od služby evangelia. Pán určil, ^{CT241} že tyto dvě oblasti mají být tak těsně spojeny, jako ruka s tělem. Bez tohoto spojení není nic úplné. Lékařské misijní dílo je ilustrací evangelia.

Bůh však nechtěl, aby misijní lékařské dílo zastínilo poselství třetího anděla. Rameno se nemá stát tělem. Třetí andělské poselství je evangelijní poselství pro tyto dny a v žádném případě nemá být zastiňováno žádnými zájmy a pokládáno za bezvýznamné. Když je v našich ústavech cokoli nadřazeno třetímu andělskému poselství, evangelium tam není onou velkou vůdčí mocí.

Kříž je středem všech náboženských institucí. Tyto instituce mají být pod dohledem Ducha božího, v žádné instituci nemá být hlavou jediný člověk. Boží moudrost má lidi pro každé místo.

Skrze Ducha svatého má být každé dílo na Boží roli vznešené a šlechetné a má svědčit o Pánu. Člověk se musí podřídit vládě věčné moudrosti, jejíž pokyny má poslouchat do všech důsledků.

Snažme se porozumět, jakou přednost máme, smíme-li chodit a pracovat s Pánem. I když evangelium obsahuje zjevnou vůli Boží, není nic platné lidem vznešeným nebo nízkým, bohatým či chudým, nebudou-li podřízeni Bohu. Ten, kdo přináší svým spolubližním lék proti hříchu, musí být především sám ovlivněn Duchem svatým. S veslem si nikdo nemůže hrát, nevede-li ho Božská ruka. Nemůže účinně pracovat, nemůže plnit vůli Boží v souladu s nebeskou moudrostí, nedoví-li se, ne z lidských zdrojů, ale z nekonečné moudrosti, že Bůh souhlasí s jeho plány.

Boží dobrotivý záměr řídí každé odvětví Jeho díla. 6x242 zákon vzájemného závislého vlivu musíme uznat a poslouchat. „*Žádný zajisté z nás není sám sobě živ.*“ Nepřítel použil řetěz závislosti, aby držel lidi pospolu. Spojili se za účelem zničit Boží obraz v člověku, odporovat evangeliu převrácením jeho zásad. V Božím slově jsou představeni svázání spolu ke spálení. Satan spojuje své síly k zatracení. Jednota vyvoleného Božího lidu byla velice otřesena. Bůh dává lék. Tento lék není jediným vlivem z mnoha vlivů a na stejné úrovni s nimi, je to vliv nad všechny ostatní vlivy na tváři země, nápravný, povznášející a zušlechťující. Ti, kteří pracují v evangeliu, by měli být povzneseni a posvěceni, neboť mají co činit s Božími velikými zásadami. S Kristem pracují jako Boží spolupracovníci. Takto chce Pán svázat své následovníky, aby mohli být mocí k dobru. Aby každý konal *svůj* podíl a přece aby se všichni ^{TM} těšili z toho, že jsou závislí na Hlavě.

Kristus byl svázán se všemi odvětvími díla Božího. Nijak ho nerozděloval. Když uzdravoval nemocné, nepokládal to za vměšování se do díla lékaře. Zvěstoval pravdu a když k Němu přišli nemocní, aby je uzdravil, byl právě ochoten vložit na ně své ruce, jako kázat evangelium. V tomto odvětví se právě tak vyznal, jako ve zvěstování pravdy.

6T243

Odpovědností zdravotních pracovníků

Čtvrtá kapitola Efezským obsahuje naučení dané nám Bohem. V této kapitole mluví někdo, kdo byl inspirován Bohem, ten, koho Bůh ve svatém vidění poučoval. Popisuje tu rozdělení Božích darů mezi pracovníky: „*A on dal některé zajisté apoštoly, některé pak proroky, jiné pak evangelisty, jiné pak pastýře a učitele, pro uspořádání svatých, k dílu služebnosti, pro vzdělání těla Kristova, až bychom se sběhli v jednotu víry a známosti Syna Božího, v muže dokonalého, v míru postavy plného věku Kristova.*“ (Ef 4,11-13) Zde vidíme, že Bůh dává každému určité dílo a jestliže ho člověk splní, splní tím část velikého Božího plánu.

Toto naučení by si obzvlášť měli prostudovat naši lékaři a zdravotní misionáři. Bůh povolává své nástroje mezi lid, který uznává zákony Boží vlády. Nemocný má být uzdraven společným úsilím lidským i Božím. Každý dar, všeliká moc, kterou Kristus

zaslíbil svým učedníkům je dána těm, kteří musí věrně sloužit. A ten, který dává duševní schopnost a který propůjčuje hřivny mužům a ženám, kteří jsou jeho právem stvoření a vykoupeni, očekává, že tyto hřivny a schopnosti používáním rozhojní. Každá hřivna musí být použita pro blaho jiných a tak ke chvále Boží. Lékaři však byli naučeni pokládat své schopnosti za své osobní. Schopnosti, které dostali pro Boží dílo, použili tam, kam je Bůh nepovolal.

Satan se usilovně snaží najít příležitost, ^{6T244} aby se mohl vplížit. Lékaři našeptává, že jeho schopnosti jsou mezi adventisty příliš nízce ceněny a že jako nezávislý by mohl vykonat veliké dílo. Lékař je v pokušení domnívat se, že má způsoby, které může uplatnit nezávisle na lidu, který vedl Bůh, aby ho postavil nad každým jiným lidem země. Lékař by se však neměl domnívat, že jeho vliv bude větší, jestliže se od tohoto díla odloučí. Kdyby se pokoušel provést své plány, nebude mít úspěch.

Sobectví jakéhokoliv stupně v lékařské nebo kazatelské službě je přestoupením Božího zákona. Chlubí-li se lidé svými schopnostmi a dovolují-li, aby lidé vzdávali chválu smrtelníkům, zneuctívají Boha a on odstraní to, čím se chlubí. Lékaři našich sanatorií a ve zdravotním misijním díle byli z Boží prozřetelnosti přivedeni mezi tento lid, jemuž on přikázal být světlem světu. Mají vykonat všechno to, co jim Pán přikázal dávat, ne jako jeden vliv mezi mnohými, nýbrž jako jedinečný vliv Boží, aby pravda pro přítomný čas zasáhla.

Bůh nám svěřil zvláštní dílo, které nemůže konat nikdo jiný. Slíbil nám pomoc svého Ducha svatého. Nebeské požehnání proudí k zemi, aby splnil to dílo, které nám bylo určeno. Tento nebeský proud nemá být našimi úchylkami odveden z přímého toku vyznačeného Kristem.

Lékaři se nemají domnívat, že mohou usměřňovat svět svými plány a úsilím. Bůh jim nesvěřil všechno dílo. Člověk, který vkládá své síly do mnohých odvětví díla, nemůže vzít do rukou spásu zdravotního ústavu a toto místo poctivě zastávat.

Jestliže se Boží pracovníci pouštějí do takové práce, která vytlačuje to, co by měli vykonat šířením světla ve světě, jejich úsilí Bůh nedá onu slávu, která by měla být dána Jeho svatému jménu. Když Bůh povolává některého člověka k jisté práci ve svém díle, nekládá také na něho břemena, jež by mohli a měli nést jiní. I toto dílo může být důležité, ale podle Boží moudrosti Bůh určuje každému člověku jeho práci. Nechce, aby mysl jeho zodpovědných lidí byla do krajnosti přepínána rozmanitým úsilím. Jestliže pracovník nekoná své určené dílo, které pro něho určil Pán za nejpřiměřenější, zanedbává povinnosti, které, kdyby byly správně provedeny, pomohly by šířit pravdu a připravit lidi pro velkou krizi před námi.

Bůh nemůže udělit v největší míře ani fyzickou, ani duševní sílu těm, kteří na sebe berou tu práci, jenž jim neurčil. Když lidé přebírají takové zodpovědnosti, ať je práce jakkoli dobrá, jejich tělesné síly jsou přetíženy a mysl zmatena a pak nemohou dosáhnout toho nejvyššího úspěchu.

Lékaři v našich ústavech by se neměli pouštět do různých podniků a tím brzdit své dílo. Ti by právě měli stát na správných zásadách a působit světoširým vlivem. Bůh nepovolal své spolupracovníky na to, aby se zajímali o tolik věcí, konali tak rozsáhlé plány, že nesplní své určené místo a nevykonají to dobro, které se od nich očekává při šíření světla ve světě a nezachraňují muže a ženy tak, jak je svou svrchovanou moudrostí sám vede.

Nepřítel se rozhodl odporovat Božím záměrům, pomáhat lidstvu tím, že jim bude ukázáno to, co tvoří skutečnou zdravotní misijní práci.^{6T246} Pracovníci mají tolik zájmů, že nemohou vykonat všechno podle vzoru ukázaného „na hoře“. Byla jsem poučena, že dílo určené lékařům v našich ústavech pro ně stačí a že Pán od nich žádá úzkou spolupráci s evangelisty a věrné vykonání svých povinností. Od našich lékařů nežádal, aby se zajímali o tak široký a rozmanitý pracovní úsek, do jakého se někteří pustili. Naším lékařům neuložil zvláštní poslání, aby pracovali pro ty, kteří jsou v doupatech nepravosti v našich velkoměstech. Pán nežádá od svých služebníků nemožné. Dílo, které dal našim lékařům by mělo symbolizovat světu službu evangelia ve zdravotně misijním odvětví.

Pán neukládá na svůj lid všechna břemena práce pro třídu tak zatíženou hříchem, že mnozí z nich nebudou užiteční ani pro sebe, ani pro jiné. Jestliže jsou lidé, kteří mohou pečovat o tyto nejdegradovanější, jestliže Bůh na ně vloží břímě práce za tyto masy různým způsobem, ať jdou a shromáždí ze světa prostředky potřebné pro toto dílo. Ať nejsou závislí na prostředcích, jimiž chce Bůh podporovat třetí andělské poselství.

Naše sanatoria potřebují sílu mozku a srdce, o něž je zbavuje práce v jiném odvětví. Satan se všemožně vynasnaží rozmnožit odpovědnost našich lékařů, neboť ví, co znamená oslabení, místo posílení našich ústavů, v nichž pracují.

Měli bychom se důkladně zamyslet nad tím, co konáme. Neměli bychom přebírat velikou odpovědnost, veliká břemena, pečování o malé děti. Toto dílo mohou konat jiní. Byli jsme povoláni ke zvláštnímu dílu pečovat a vychovávat děti starší. Ať rodiny, které to mohou udělat,^{6T247} adoptují tyto maličké a samy jim budou k požehnání. Existuje však zvláštní vyšší dílo, jemuž mají naši lékaři věnovat pozornost a to výchova těch, kteří vyrostli s porušeným charakterem. Zásady zdravotní reformy musíme předložit rodičům. Musí to být obrácení lidé, aby mohli působit jako misionáři ve svém vlastním domově. Toto dílo naši lékaři konají a mohou stále ještě konat, neobtěžují-li se pro práci v jiných rozmanitých odvětvích.

Hlavní lékař v kterémkoli ústavě má těžké postavení a měl by se zdržet od menších odpovědností, neboť ty mu nedovolí si ani odpočinout. Měl by mít dostatečnou, důvěryhodnou pomoc, neboť koná těžkou práci. Musí se modlit se svými trpícími a vést je k tomu velikému Lékaři. Jestliže je to pokorný prosebník, hledá u Boha moudrost pro každý případ. Tím jeho síla a vliv vzroste.

Co může člověk udělat sám od sebe ve velikém díle, které mu uložil nekonečný Bůh? Kristus říká: „*Beze mne nemůžete nic učinit.*“ (Jan 15,5) Přišel na náš svět, aby ukázal lidem, jak mají pracovat a říká nám: „*Pojďte ke mně všichni, kteříž pracujete a obtíženi jste a já vám odpočinutí dám. Vezmete jho mé na sebe, a uče se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete odpočinutí duším svým. Jho mé zajisté*

je rozkošné a břímě mé lehké." (Mt 11,28-30) Proč je Kristovo jho snadné a Jeho břímě lehké? Protože On vnesl jeho tíži na golgatský kříž.

Osobní náboženství je velice důležitá pro každého lékaře, chce-li mít úspěch při léčbě nemocných. Potřebuje sílu, která převyšuje jeho nadání i zručnost. Bůh čeká od lékařů, že se s ním spojí a poznají, že v Jeho očích má každá duše cenu. Kdo je závislý na Pánu 6T²⁴⁸ a uvědomuje si, že pouze Ten, který člověka učinil, dovede vše zařídit, bude mít zaručený úspěch. Bude moci uzdravit tělesné neduhy, nebo se stane lékařem duší, za něž Kristus zemřel.

Kdo má velkou odpovědnost lékaře, potřebuje modlitby služebníka evangelia a měl by být úzce spojen duší, myslí i tělem s pravdou Boží. Pak může promluvit postiženým slovo v příhodný čas. Může bdít nad dušemi jako ten, který má za ně vydat počet. Může poukázat na Krista jako cestu, pravdu a život. Písmo mu je jasnější a on mluví jako ten, který ví, jaká je cena duší s nimiž se stýká.

Přízpůsobování se světu

Pán Ježíš řekl: „*Chce-li kdo přijíti za mnou, zapři sám sebe, a vezmi svůj kříž na každý den a následuj mne.*“ (Luk 9,23) Kristova slova zapůsobila na jejich mysl a srdce. Mnozí z nich, když jasně nechápali Jeho naučení, byli pohnuti hlubokým přesvědčením, takže řekli: „*Nikdy tak člověk nemluvil, jako tento člověk.*“ (Jan 7,46) Učedníci vždy nechápali Jeho naučení, která jim Kristus v podobenstvích říkal a když zástupy odešly, ptali se ho, aby jim je vysvětlil. Vždy byl připraven vést je k dokonalému chápání svého slova a své vůle, neboť oni měli jasně a srozumitelně zvěstovat Jeho pravdu.

Kristus někdy kára své učedníky, ale činí to s porozuměním vůči jejich chápání. Svěřil jim pravdy, o jejichž ceně neměli ani zdání. Dlouhý čas byl s nimi, poučoval je o Božské pravdě, ale jejich dřívější náboženská výchova, mylný výklad Písma jejich židovských učitelů držely jejich mysl v temnosti. 6T²⁴⁹ Kristus jim slíbil, že pošle svého Ducha, který jim připomene Jeho slova jako zapomenutou pravdu. Kristus řekl: „*On vás naučí všemu a připomene vám všechno, což jsem koli mluvil vám.*“ (Jan 14,26)

Způsob, jakým židovští učitelé vysvětlovali Písmo, jejich nekonečné opakování výpovědí a výmyslů, nutily Krista k této výpovědi: „*Přibližuje se ke mně lid tento ústy svými a rty mne ctí, ale srdce jejich daleko jest ode mne.*“ (Mt 15,8) Ve svých chrámových nádvořích vykonávali svou obvyklou službu. Přinášeli oběti, představující tu velikou Oběť a svými ceremoniemi a svými obřady říkali: „Přijď, můj Spasiteli.“ A Kristus, ten, jehož všechny ceremonie představovaly, byl mezi nimi a oni Ho nechtěli poznat a přijmout. Spasitel prohlásil: „*Ale nadarmo mne ctí, učíce učení přikázání lidských.*“ (Mt 15,9)

Kristus říká svým dnešním služebníkům jako kdysi svým učedníkům: „*Chce-li kdo za mnou přijít, nechť zapře sám sebe, vezme kříž svůj a následuje mne.*“ Dnešní lidé jsou však zrovna tak ochotní přijímat naučení, jako za dnů Kristových. Bůh dal svému lidu jedno varovné poselství za druhým, ale zvyklosti, způsoby a činy světa měly tak veliký vliv na mysl Jeho vyznávajícího lidu, že varování bylo přehlédnuto.

Ti, kdo pracují ve velkém díle Božím, nemají následovat příklad nevěřících. Mají dbát na Boží hlas. Kdo očekává sílu a vliv od lidí, opírá se o nalomenou třtinu.

Závislost na lidech je příčinou veliké slabosti církve. Lidé zneuctili Boha, protože nedocenili Jeho všemohoucnost a očekávali pomoc od lidí. Podobně se zachoval i Izrael. Tento lid se chtěl podobat ostatním národům světa a žádali krále. Chtěli být vedeni lidskou mocí, kterou by mohli vidět a ne Boží, neviditelnou mocí, která je až do té doby vedla a usměřňovala a dávala jim vítězství k boji. Sami se rozhodovali a výsledek byl zřejmý ve zkáze Jeruzaléma a rozptýlení národa.

Nemůžeme skládat důvěru v žádného člověka, jakkoli učeného, jakkoli vznešeného, nedůvěřuje-li pevně Bohu až do konce. Jakou moc musel použít nepřítel u Šalamouna, muže, kterého Písmo nazvalo třikrát milovaným Božím a jemuž bylo svěčeno veliké dílo vybudování chrámu! Při tomto díle Šalamoun učinil smlouvu s modloslužebnými národy a svými sňatky s pohanskými ženami, pod jejichž vlivem v pozdějších letech zapomněl na Boží chrám a proto upadl do jámy, kterou připravil jejich modlám.

Podobně nyní lidé odložili stranou Boha jako pro ně nepostačující veličinu, utíkají k světským lidem v domnění, že vlivem světa mohou udělat něco velkého. Spoléháním se na svět místo na Boha se odvracejí od díla, které chce Bůh provést prostřednictvím svého vyvoleného lidu.

Při styku s vyššími společenskými třídami by se lékař neměl domnívat, že musí skrývat své zvláštní charakteristické znaky, které mu dávají posvěcení skrze pravdu. Lékaři, kteří pracují v díle Božím, mají s Bohem spolupracovat jako Jeho vyvolené nástroje, mají věnovat všechny své síly a schopnosti k vyvýšení Jeho díla. Ti, kdož se ve své lidské moudrosti snaží zakrýt zvláštní charakteristické znaky, které odlišují Boží lid od světa, ztratí svůj duchovní život, nebude je již udržovat Jeho moc.^{6T Z51}

Naši zdravotní pracovníci by se nikdy neměli domnívat, že je důležité stát se bohatým. Náзор, že bohatství posílí vliv, bude silným pokušením. Jsem však poučena, abych řekla, že tomu bude právě naopak.

Všichni, kteří se snaží sami se vyvýšit přizpůsobováním se světu, dávají falešný příklad. Bůh za své uznává pouze ty, kteří jsou sebezapíraví a přinášejí určenou oběť. Lékaři mají pochopit, že jejich moc spočívá v jejich tichosti a pokoře srdce. Bůh poctí ty, kteří na Něj spoléhají.

Lékařův oděv, jeho výbava, nábytek, to vše u Boha nemá žádný význam. Prostřednictvím svého Ducha nemůže spolupracovat s těmi, kteří se chtějí oděvem a okázalostí přizpůsobovat světu. Ten, který následuje Krista, musí zapřít sám sebe a vzít kříž.

Lékař, který Boha miluje a bojí se Ho, nemusí dát na vnější okázalost, aby se odlišoval, neboť slunce spravedlnosti září v jeho srdci a je zjeven v jeho životě a toto ho činí odlišným. Ti, kdož pracují Kristovým způsobem, budou živými listy, známými a čtenými všemi lidmi. Jejich příkladem a vlivem budou zámožní a nadaní lidé odvráceni od

bezvýznamnosti hmotných věcí a chopí se věčných skutečností. V největší úctě bude lékař, který přijímá pokyny od Boha. Nic nebude tak mocně působit pro vzrůst Božího nástroje, jako když ti, kteří jsou s ním spojeni, budou pevně stát jako Jeho věrní služebníci.

Lékař zjistí, že pro jeho přítomné a věčné blaho je nutné následovat Boží pracovní metody. Mysl, kterou zformoval Bůh, může utvářet bez pomoci člověka. Velkou poctu však prokazuje lidem tím, že je volá ke spolupráci s Ním v Jeho rozsáhlém díle.^{6T252}

Mnozí pokládají vlastní moudrost za dostačující a všechno zařizují podle vlastního úsudku v domněnání, že dosáhnou obdivuhodných výsledků. Kdyby však byli závislí na Bohu a ne sami na sobě, obdrželi by nebeskou moudrost. Ti, kteří jsou tak přetíženi vlastní prací, že nenacházejí čas přijít k trůnu milosti a přijmout radu od Boha, budou pracovat nesprávným směrem. Naše síla spočívá ve spojení s Bohem prostřednictvím Jeho jednorozeného Syna a v našem spojení jednoho s druhým.

Skutečně nejúspěšnějším lékařem je ten, kdo miluje Boha, kdo postihuje Boha v Jeho stvořeném díle a uctívá Ho, když vidí Jeho moudré zařízení lidského organismu. Nejúspěšnějším lékařem je ten, kdo se bojí Boha od mládí jako Timoteus, který cítí, že Kristus je jeho stálým průvodcem, přítelem, s nímž může mít stálé společenství. Takový lékař nezamění své postavení ani za ten nejvyšší úřad, jaký by mu opatřil přízeň a čest slavných mužů světa.

Modlitba

Každé sanatorium adventistů sedmého dne by mělo být Bethel. Všichni, kdo pracují v tomto odvětví, by měli být zasvěceni Bohu. Ti, kteří slouží nemocným, vykonávají jemné, vážné operace, by měli pamatovat, že i ten nejnepatrnější pohyb nože, záchvěv nervů může poslat člověka do věčnosti. Nemělo by se jim dovolit přebírat tolik zodpovědnosti, že nemají čas pro zvláštní modlitební chvíle. Vážnou modlitbou by měli vyznávat svou závislost na Bohu. Pouze s vědomím Boží čisté pravdy působící na mysl a srdce,^{6T253} pouze klidem a silou, které může jedině on udělit, jsou připraveni provést ty kritické operace, které znamenají život nebo smrt pro postižené jednotlivce.

Lékař, když je doopravdy obrácen, nebude na sebe přebírat odpovědnosti, které mu zasahují do práce pro záchranu lidí. Jelikož bez Krista nemůže nic udělat, jak může lékař nebo zdravotní misionář úspěšně pracovat ve svém důležitém díle bez vážného hledání Pána na modlitbě? Modlitba a studium Slova přináší život a zdraví duši.

Prostřednictvím svého lidu chce Pán zjevit svou milost a moc. Žádá však, aby ti, kteří vstupují do Jeho služby, měli vždy svou mysl obrácenou k Němu. Každého dne by měli mít čas k četbě Božího slova a na modlitbu. Každý důstojník a každý voják pod vedením izraelského Boha potřebuje čas na obecnost s Bohem a hledání Jeho požehnání. Dá-li se některý pracovník od toho odvést, ztrácí svou duchovní moc. Každý z nás má chodit a rozmlouvat s Bohem, pak svatý vliv Kristova evangelia v celé jeho vznešenosti bude zjevný v našem životě.

V našich ústavech musíme provést reformaci. Lékaři, pracovníci, ošetřovatelé si mají uvědomit, že procházejí zkouškou, soudem v zájmu svého přítomného i věčného života. Máme napnout každou schopnost, abychom na spásné pravdy upozornili trpící lidi. Musíme to vykonat ve spojení s dílem uzdravování nemocných. Pak dílo pravdy bude stát před světem v té síle, kterou mu chce udělit Pán. Vlivem posvěcených pracovníků bude pravda vyvýšena. Půjde vpřed „jako lampa hořící.“

Co potřebuje svět

Když Kristus viděl kolem sebe shromáždění mnoha lidí, bylo mu jich líto, neboť strádali a byli rozptýleni „jako ovce nemající pastýře“. (Mt 9,36) Kristus viděl nemoc, starost, nedostatek a ponížení zástupů, jež se tísnily kolem Něho. Jemu byly přinášeny ne-snáze a bědy lidí na zemi. Ve všech společenských třídách, mezi nejvznešenějšími a nejponíženějšími uviděl duše, které potřebují jen poznat Jeho milost, aby se staly občany Jeho království. „*Tedy řekl učedníkům svým: Žeň zajisté je mnohá, ale dělníků málo. Proto prostě Pána žně, ať vypudí dělníky na žně svou.*“ (Mt 9,37-38)

Dnes existuje stejná potřeba. Svět potřebuje služebníky, kteří jako Kristus pracují pro trpící a hříšníky. Vskutku, musí se dosáhnout mnoha lidí. Svět je plný nemocí, utrpení, bídy a hříchu. Je plný takových, kteří potřebují našich služeb, slabých, bezmocných, nevědomých a ponížených.

Mnozí mladiství našich dnů volí cestu záhuby, ačkoliv patří ke společenstvím, náboženským ústavům a rodinám, jež se přiznávají ke křesťanství. Nestřídmostí přivádí nemoci a z dychtivostí po penězích na ukojení svých hříšných sklonů propadají nepoctivosti. Zdraví a charakter jsou zničeny. Jsou odcizeni Bohu a ze společnosti vyobcováni, cítí, že nemají žádnou naději ani pro tento, ani pro budoucí život. Srdce jejich rodičů jsou zlomena. Lidé sice označují tyto zbloudilé jako beznadějně případy, ale Bůh se na ně dívá se soucitnou něžností, protože zná okolnosti, jež způsobily, že podlehlí pokušením. To je třída lidí, o kterou se musíme starat.

Všude jsou lidé, nejen mládež, ale každého věku, kteří v chudobě, bídě a hříších klesají a jsou zkruseni pocitem viny. Úkolem poslů Božích je vyhledávat takové duše a modlit se s nimi a za ně a krok za krokem je vést k Vykupiteli.

Ale ti, kteří neuznávají Boží požadavky, nejsou jediní, kteří se nacházejí v bídě a potřebují pomoci. V dnešním světě, v němž vládou sobectví, dychtivost a útlak, jsou mnohé dítky Boží v nouzi a bídě. Jsou obklopeni chudobou, nemocí a vinou, mnozí nesou trpělivě břímě svého vlastního utrpení a snaží se ve svém okolí těšit beznadějně a kleslé do hříchu. Mnozí z nich jsou téměř neznámí sborům nebo kazatelům, ale oni jsou světly Páně, svítícími ve tmě. Jim patří zvláštní péče Páně a On vyzývá svůj lid, aby mu podal pomocnou ruku odstranit jejich nedostatky. Kdekoliv je sbor, měl by si zvlášť všimnout této třídy, vypátrat ji a sloužit jí.

Pracujeme-li pro chudé, měli bychom si všimnout také bohatých, jejichž duše jsou v očích Božích rovněž vzácné. Kristus pracoval pro všechny, kteří chtěli slyšet Jeho slovo. Vyhledával nejen celníky a vyobcované, ale i bohaté a vzdělané farizeje, židovské

šlechtice a římské vládní úředníky. Pro bohaté musíme pracovat v lásce a bázni Boží. Oni často důvěřují svému bohatství a nepozorují nebezpečí, v němž stojí. Pozemské vlastnictví, jež Pán lidem svěřil je často pramenem velkých pokušení. Tisíce přicházejí takto k hříšnému uspokojení, které je posiluje v nesmírných neřestných návycích. Mezi ubohými obětmi bídy a hříchu nacházíme mnohé, kteří kdysi byli bohatí. Muži různých povolání a stavů byli poníženi špínou světa, alkoholickými nápoji a tělesnými rozkošemi, podlehli pokušením. Zatímco padlí vzbuzují náš soucit a potřebují pomoc, měli bychom věnovat svou pozornost také těm, kteří ještě neklesli tak hluboko, aby nastoupili tutéž cestu. Tisíce, kteří přijali čestná a užitečná postavení, holdují zvykům, jež znamenají zhoubu pro tělo a duši. Neměli bychom se vážně snažit je poučit?

Služebníci slova, státníci, spisovatelé, zámožní a nadaní muži, vynikající zemědělci, lidé, kteří by mohli být nanejvýš užiteční, se vznášejí ve smrtelném nebezpečí, protože nevidí, že přísná střídmost je žádoucí ve všem. Jejich pozornost musí být obrácena na zásady střídmosti. To se nesmí dít fanaticky nebo svévolně, nýbrž v poznání velikého díla Božího s lidmi. Dovedeme-li takto vyložit zásady pravé střídmosti, pak mnozí příslušníci vyšších tříd poznají cenu těchto zásad a rádi je přijmou.

Ještě jinému nebezpečí jsou zvláště bohatí lidé vystaveni. I tuje pole činnosti pro lékařské misionáře. Mnozí, kteří mají štěstí na světě a kteří se nikdy nesklení k obyčejným formám neřesti, svou láskou k bohatství přece upadají. Jsou zaujati svými pozemskými statky, stávají se lhostejnými k požadavkům Božím a k bídě svých bližních. Místo, aby své bohatství považovali za dar, kterého má být použito ke cti Boží a na pozvednutí lidstva,^{6T257} mají ho za prostředek, aby hýčkali a velebili sebe. Nabývají dům za domem, pozemek za pozemkem a plní své přibytky drahými věcmi, zatímco nedostatek se plíží ulicemi a kolem nich žijí lidé v bídě, zločinech a v nemoci. Kdo ve svém životě slouží jen sobě, ten v sobě nerozvíjí vlastnosti Boží, ale satanovy.

Tito lidé potřebují spasitelné poselství. Jejich oči se musí obrátit od marnosti pozemských věcí ke skvostům věčných pokladů. Musí poznat radost z dávání, jakož i požehnání být Božími spolupracovníky.

Lidé těchto tříd jsou často těžko přístupní, ale Kristus nám otevře cesty, na kterých jich můžeme dosáhnout. Nejmoudřejší, nejdůvěryhodnější a v naději nejradostnější pracovníci mají hledat tyto duše. S moudrostí a taktem, které se zrodí s božské lásky, se vzděláním a zdvořilostí, jež povstávají jen z přítomnosti Kristovy v duši, ať pracují pro lidi, kteří jsou zaslepeni pozlátkem pozemských bohatství, nevidí nádheru nebeského pokladu. Kazatelé s nimi mají zkoumat Bibli a svaté pravdy jim vštípit do jejich srdcí. Čtěte jim slova Boží: „*Vy pak jste z něho v Kristu Ježíši, kterýž učiněn jest nám moudrost od Boha, i spravedlnost i posvěcení i vykoupení.*” (IKor 1,30) „*Takto praví Hospodin: Nechlub se moudrý v moudrosti své, aniž se chlub bohatý v bohatství svém. Ale v tom nechť se chlubí, kdo se chlubí, že rozumí a zná mne, že já jsem Hospodin, kterýž činím milosrdenství, soud i spravedlnost na zemi, nebo v těch věcech libost mám, dí Hospodin.*” (Jer 9,23-24) „*V němž máme vykoupení skrze krev jeho, totiž odpuštění hříchů, podle bohatství milosti jeho.*” (Ef 1, 7) „*Bůh pak můj naplní všelikou potřebu vaši* 6T 258 *podle bohatství svého slavně v Kristu Ježíši.*” (Fil 4,19)

Taková výzva, vydaná v duchu Kristově, nebude pokládána za nemístnou. Ona zapůsobí na mysl mnohým z vyšších tříd společnosti.

Moudré a láskyplné úsilí mohou mnohého boháče probudit k chápání jeho odpovědnosti před Bohem. Když pochopí, že Pán očekává, aby oni jako Jeho zástupci podporovali strádající lidi, budou s tím mnozí souhlasit, pocítí soucit s chudými a opatří pro ně prostředky. Oproštění od svých sobeckých přání se mnozí oddají Kristu. Se svěřenými prostředky a svým vlivem se spojí radostně v dobročinné službě s misionářem, který byl Božím pomocníkem při jejich obrácení. Správným použitím svého pozemského majetku si shromažďují „poklad v nebesích, který nehyne, kam zloděj dojit nemůže, aniž mol nezkaží.“ (Luk 12,33) Získají poklad, který nabízí Moudrost: „zboží trvanlivé i spravedlnost.“ (Př 8,18)

Pozorováním našeho života si lidé světa tvoří své mínění o Bohu a o náboženství Kristově. Všem, kteří Krista neznají, se musí vznešené, šlechetné zásady Jeho povahy projevat v životě těch, kteří Boha znají. Je povinností lékařských misionářů tomuto nedostatku čelit a nést poznání lásky Kristovy do domovů vznešených a poučených, bohatých i chudých.

„Vy jste sůl země“, řekl Kristus svým učedníkům. Tato slova posílá i dnes svým služebníkům. GTŽSS j_st_e-li solí, máte v sobě konzervující vlastnosti a přednosti vaší povahy budou mít zachraňující účinek.

I když je člověk hluboko zapleten do hříchu, jsou ještě možnosti jej zachránit. Mnozí již nevnímají věčné pravdy, oni již nevědí, že jsou Božím obrazem a sotva chápou, že mají duši, jenž musí být zachráněna. Nevěří v Boha a nedůvěřují svým bližním, mohou ale pochopit a ocenit skutky praktického soucitu a snahu ochotně pomoci. Vidí-li, že do jejich bídných domovů přichází někdo, kdo nečeká na pozemskou chválu nebo na pozemskou odměnu, kdo slouží nemocným, sytí hladové, nahé odívá a všem něžně poukazuje na Toho, jehož lásku a soucit on jako posel zastupuje, když toto uvidí, budou jejich srdce pohnuta. Pak vzniká vděčnost, roznítí se víra. Oni vidí, že Bůh o ně pečuje a jsou ochotni naslouchat, když se jim Jeho Slovo otevírá.

Tato práce obnovy vyžaduje mnoho namáhavého úsilí. Takovým duším by se nemělo sdělovat žádné učení vzbuzující údiv. Když však obdrželi tělesnou pomoc, pak by se jim měla podat přítomná pravda. Muži, ženy a mládež musí poznat zákon Boží s jeho dalekosáhlými požadavky. Ne svízele, práce, nebo chudoba ponižuje lidi, ale hřích, přestoupení zákona Božího. Vynaložená námaha na záchranu vyobcovaných a ponížených je marná, jestliže požadavky Božího zákona a věrnost vůči Bohu nebyly vštípeny do srdce a mysli. Bůh neuložil nic nepotřebného jako povinnost, aby lidi k sobě připoutal. „Zákon Hospodinův je dokonalý, občerstvující duši... Příkladní Hospodinovo čisté, osvčující oči.“ „Z strany pak skutků lidských, já podle slova rtů tvých ^{CT 26o} vystříhal jsem ze stezky zhoubce.“ (Ž19,8-917,4)

Andělé pomáhají při úsilí o povzbuzení padlých, aby byli přivedeni zpět k Tomu, který dal svůj život, aby je vykoupil; Duch svatý působí s lidmi, aby probudil mravní síly tím, že pracuje na srdcích, kára hříchy a poukazuje na spravedlnost a soud.

Věnují-li se dítky Boží této práci, pak mnozí uchopí ruce, jež byly napřažené, aby je zachránily. Budou nuceni zanechat svého zlého chování. Někteří ze zachráněných mohou vírou v Krista postoupit k vysokému postavení ve službě Boží. Mohou být s odpovědností pověřeni dílem zachraňování duší. Oni ze zkušenosti znají nesnáze těch, pro něž pracují a vědí, jak je možné jim pomoci, znají také prostředky, kterých by bylo nejlépe použít, aby byli hynoucí zachráněni. Jsou vděční Bohu za požehnání, jichž se jim dostalo, jejich srdce jsou oživena láskou a jejich síly jsou dosti mocné, aby narovnaly jiné, kteří by se nikdy nemohli pozvednout bez pomoci. Tím, že přijali Bibli jako svého vůdce a Ducha svatého jako svého pomocníka a utěšitele, otevírá se před nimi nový život. Každá z těchto duší, která je připojena k vojsku pracovníků a která je poučena, jak možno pro Krista zachránit lidi, se stane spolupracovnicí těch, kteří ji přivedli k poznání pravdy. Tak je Bůh ctěn a Jeho pravda šířena.

Svět nebude tolik přesvědčen kázáním z kazatelny, jako tím, jak církev žije. Kazatel zvěstuje teorii evangelia, praktická zbožnost církve ale dokazuje jeho sílu.

6T261

Co potřebuje církev

Zatímco svět potřebuje soucit, modlitby a příspěvní lidu Božího a musí poznávat Krista v životě Jeho následovníků, lid Boží potřebuje příležitosti, jež vyžadují jeho soucit, působí, že jeho modlitby jsou účinné a jeho povahu rozvíjejí podle Božího vzoru.

Aby nám Bůh opatřil tyto příležitosti, postavil mezi nás chudé, nešťastné, nemocné a trpící. Oni jsou Kristovým odkazem Jeho církvi, oni mají být zaopatřeni tak, jakoby On je zaopatřil. Tak odstraňuje Bůh struku a čistí zlato a rozvíjí v nás ono jemné vzdělání srdce a povahy, jež tak velice potřebujeme.

Pán by mohl své dílo konat také bez naší spolupráce. On není závislý na našich penězích, na našem čase a na naší práci. Církev je ale v Jeho očích velmi drahá. Je schránkou obsahující Jeho klenoty a ovčincem ohrazujícím Jeho stádo. On ji touží vidět bez poskvrny, bez vrásky nebo něčeho podobného. S velkou láskou po ní touží. Proto nám dává příležitosti pro Něho pracovat a přijímá naše úsilí jako znamení naší lásky a věrnosti.

Tím, že Pán mezi nás staví chudé a trpící, zkouší nás, aby se ukázalo, co v nás je. Nemůžeme být nevěrni našim zásadám, jednat proti spravedlnosti a zanedbávat milosrdenství. Vidíme-li, jak náš bratr hyne, nesmíme kolem něho přejít na druhou stranu ulice, ale máme se hned snažit plnit vůli Boží a pomoci mu. Nemůžeme jednat proti výslovným příkazům Božím, aby výsledek naší práce na nás nevrhal špatné světlo. V našem vědomí by mělo být pevně zakotveno a zakořeněno, že všechno, co v našem jednání Boha zneuctuje, nemůže prospět také nám.

V našem svědomí by mělo být vryto tak silně, jako železným rydlem do skály, že kdo si neváží milosti, soucitu a spravedlnosti, zanedbává chudé, přehlíží bídu trpících lidí, je nevlídný, nezdvořilý, ten se chová tak, že Bůh nemůže působit na rozvoj jeho charakteru. Vzdělání rozumu a srdce se snadněji dosáhne, když pocítujeme tak něžný soucit k jiným, že všechny své dary a přednosti nasadíme, abychom zmírnili jejich bídu. Když všechno co dostaneme a můžeme pevně držet, použijeme pro sebe, pak to vede k ochuzení

naší duše. Všechny vlastnosti Kristovy musí přijmout ti, kteří pracujíc jako Kristus, chtějí konat dílo, jež jim Bůh přikázal.

Náš Vykupitel posílá své posly, aby donesli Jeho lidu poselství. On řekl: „*Aj, stojím u dveří a tluku, jestliže by kdo uslyšel hlas můj a otevřel dvěře, vejdu k němu a budu s ním večeřet a on se mnou.*” (Zj 3,20) Ale mnozí se zdráhají Jej přijmout. Duch svatý čeká, aby srdce krotil a uklidnil, ale ona nejsou ochotna otevřít dveře a vpustit Spasitele ze strachu, že by po nich mohl něco požadovat. A proto jde Ježíš z Nazaretu mimo. On by chtěl propůjčit bohatá požehnání své milosti, ale oni se zdráhají je přijmout. Jak je to hrozné vyloučit Krista z Jeho vlastního chrámu! Jakou ztrátu to představuje pro církve!

Dobré skutky nás stojí oběť, ale právě tato oběť působí výchovné. Tyto závazky nás uvádějí do rozporu s našimi přirozenými city a sklony.^{6T263} Když je ale splníme, pak získáme vítězství za vítězstvím nad svými chybnými povahovými rysy. Boj postupuje nepřetržitě dále, a tak rosteme v milosti. Takto z nás vyznačuje obraz Kristův a my jsme připraveni zaujmout místo mezi požehnanými v Božím království.

Světská i duchovní požehnání budou doprovázet lidi, kteří dávají potřebným to, co obdrželi od Mistra. Ježíš učinil zázrak, aby nasýtil unavený, hladový zástup pěti tisíců lidí. Vybral příhodné místo, kde se lidé mohli pohodlně usadit. Potom vzal pět chlebů a dvě malé ryby. Jistě bylo mnoho poznámek, že je to nemožné onou skrovnou zásobou nasýtit pět tisíc hladových mužů kromě žen a dětí. Ale Ježíš děkoval a dal učedníkům do rukou pokrm, aby jej rozdělovali. Dávali zástupu jídlo, jež se množilo v jejich rukou. Když se zástup nasýtil, učedníci usedli a s Kristem jedli ze zásoby, kterou dalo nebe. To je vzácné poučení pro každého následovníka Kristova.

Čisté a neposkvrněné náboženství je toto: „*navštěvovat sirotky a vdovy v jejich zármutku a zachovat sebe neposkvrněného od světa.*” Jak 1,27 Naši členové církve nutně potřebují poznat praktickou zbožnost, musí se cvičit v sebezapírání a obětování a dokazovat světu, že jsou podobni Kristu. Proto služba, kterou od nich Kristus požaduje, se nemá konat tak, aby se nějakému výboru nebo ústavu uložilo břímě, které by členové sami měli nést. Mají se stát svou povahou podobni Kristu,^{6T264} když dávají ze svých prostředků, ze svého času a ze svého soucitu. Měli by se osobně snažit, aby nemocným pomáhali, ustarané potěšili, chudé podporovali, zoufalé povzbuzovali, duše jež jsou ve tmě přivedli k poznání, hříšníkům poukazovali na Krista a seznamovali lidi se závažností zákona Božího.

Lidé pozorují a posuzují všechny, kteří tvrdí, že věří zvláštním pravdám pro tuto dobu. Pozorují, aby zjistili představují-li život a jednání Krista. Pokorou a vážnou účastí na práci, prokazováním dobrého všem, bude lid Boží působit vlivem, který udělá dojem v každém městě, kde je hlášána pravda. Když se každý kdo zná pravdu, chopí této práce tam, kde se k tomu naskytne příležitost, když den co den v sousedství koná malé laskavé služby, budou mít sousedé před očima Krista. Spasitelné poselství bude odhaleno jako živá moc a ne jako chytře vymyšlené báje nebo zbytečné spekulace. Bude se jevit jako skutečnost a nějaký výsledek přeludu nebo blouznění. To bude mít větší účinek než proslovy, oznámení, nebo vyznání víry.

Satan hraje hru o každou duši. On ví, že činný soucit je důkazem čistoty a nesobeckosti srdce, on se bude všemožně snažit uzavřít naše srdce vůči bídě jiných, takže pohled na utrpení námi již nepohne. Použije mnohého, aby zabránil projevům lásky a soucitu. Tak zničil Jidáše. Jidáš měl stále před očima prospěch svého já. V něm je ztělesnění veliké třídy vyznavačů křesťanství našich dnů. Proto musíme uvažovat o Jeho případu. My stojíme Kristu právě tak blízko jako Jidáš. Ale když nás naše spojení s Kristem nečiní jedno s Ním, když našim srdcím nedává upřímný soucit s těmi, za které dal Kristus svůj život,^{6T26S} pak jsme ve stejném nebezpečí jako Jidáš, být mimo Krista a tím hříčkou satanových pokušení.

Musíme se chránit před prvním uchýlením se od spravedlnosti, neboť jedno přestoupení, jedno opomenutí zjevovat Ducha Kristova otevírá cestu dalším přestupkům, až je duch přemožen zásadami nepřítel. Když jej pěstujeme, stane se duch sobectví stravující vášní, kterou nemůže zkrotit nic, jen moc Kristova.

Poselství z Izaiáše 58

Naše členy církve, všechny skutečné misionáře, všechny, kteří věří trojandělskému poselství a kteří odvracejí své nohy od soboty, nemohu dost důtklivě vybízet, aby uvažovali o poselství Izaiášově kap. 58. V této kapitole nařízené dílo dobročinnosti je práce, jejíž konání požaduje Bůh v této době od svého lidu. Je to práce, kterou sám nařídil. Nejsme ponecháni na pochybách o tom, nač se poselství vztahuje a kdy se vyplní, neboť čteme: „*A vzdělají od tebe zplození pustiny starodávni; základy od národu do pronárodu vyzdvihneš. I slouti budeš vzdělavatel zbořeniny, a napravovatel stezek k bydlení.*” (verš 12) Boží pomník, sobota sedmého dne, znamení Jeho působení při stvoření světa, byla hříšným člověkem odstraněna. Lid Boží má konat zvláštní dílo, opravit mezeru, která vznikla v Jeho zákoně; čím více se blížíme konci, tím naléhavější to je. Všichni, kteří milují Boha, nesou Jeho pečeť tím, že zachovávají Jeho přikázání. Oni jsou obnoviteli schůdných cest. Pán říká: „*Jestliže odvrátíš od soboty nohu svou, abys nevykonával libosti své v den svatý můj, avšak nazveš sobotu rozkoší...^{6T266} Tehdy rozkoš míti budeš v Hospodině a uvedu tě na vysoká místa země.*” (verš 13,14) Takto je pravé lékařské misijní dílo neoddelitelně spojeno se zachováváním přikázání Božích, mezi nimiž je sobota zvlášť uvedena, protože je tím velkým pomníkem stvořitelského díla Božího. Její zachovávání je spojeno s dílem obnovení obrazu Božího v člověku. To je služba, kterou má vykonávat lid Boží v této době. Je-li tato služba správně konána, pak bude církvi přinášet hojná požehnání.

Jako lidé, kteří věříme v Krista, potřebujeme silnější víru. musíme se vroucněji modlit. Mnozí by chtěli vědět, proč jsou jejich modlitby tak neživé, jejich víra tak slabá a vratká, jejich křesťan-; zkušenosti tak temné a neurčité. Zdali se nepostíme a „nevedeme těžký život před Hospodinem zástupů?” V 58. kapitole Izaiáše Kristus ukázal, jak se to může změnit. Říká: „*Není-liž to top&st, kie-: oblíbuj, rozvázati svazky bezbožnosti, roztrhnouti snopy obtěticí a potřeně propustiti svobodné a tak všelijaké jho abyste rozli? Není-liž: Abys lámal lačnému chléb svůj a chudé vypověděné \>s uvedl do domu? Viděl-li*

bys nahého, abys jej přioděl a před tě-i svým abys se neskryval?" (verš 6,7) Toto nařídil Kristus malomyslným, pochybujícím a sklíčeným. Ať ustaraní, kteří s nářkem)dí před Pánem se vzchopí a pomohou někomu, kdo pomoc po-buje.

Každý sbor potřebuje ovládající moc Ducha svatého a nyní je ; o něj prosit. Při všem, co Bůh udělal pro lidi chce, aby s ním spolupracovali. Za tím účelem Pán vybízí církev, aby projevovала svou zbožnost, aby náležitě chápala povinnost, měla jasnou představu své závislosti vůči Stvořiteli.^{GT26,7} On je vybízí, aby byla tým, posvěceným lidem. Křesťanské pomocné dílo je prostředek iho uskutečnění, neboť Duch svatý je ve spojení se všemi, kteří ží službu konají.

Těm, kteří se zabývají touto prací bych chtěla říct: Pracujte e taktně a obratně. Vybídněte své spolupracovníky, aby se pod ním heslem spojili ke společné, harmonické práci s hlásáním j andělského poselství, namáhejte se pravidelně a plánovitě, rste členy církve probudili z duchovního smrtelného spánku, v nž se dlouhá léta nacházejí. Posílejte do sboru pracovníky, kteří ikticky uplatňují zásady zdravotní reformy ve svém životě. Vysjte takové, kteří považují za nutné ovládnání žádostí, jinak se nou sborům osidlem. Všímejte si, nebude-li potom sbor naplněn rým životem! Práce musí pokračovat s novými podněty. Lid Bo-i musí být vědom svých velkých nesnází a nebezpečí a chopit se bližší práce.

U těch, kteří na sebe tuto práci vezmou - mluvit slovo ve)dný i nevhodný čas, pomáhat potřebným a vypravovat jim o livuhodné lásce Kristově, je Spasitel stále přítomen. On působí srdce chudých, bídných a nešťastných. Jakmile církev vezme práci, kterou na ni přenesl Bůh, platí zaslíbení: „*Tehdy se vyrazí jako jitřní záře světlo tvé, a zdraví tvé rychle vzkvete. Předcházeti tě bude zajisté spravedlnost tvá a sláva Hospodinova zběře tě.*“ (Iz 58,8) Kristus je naše spravedlnost, předchází nás v této práci a sláva Páně ji ukončí.

Všichni obyvatelé nebes očekávají volbu každého člověka, který je ochoten pracovat podle Kristových směrnic. Dají-li se členové do přikázané práce, pak budou obklopeni docela jiným ovzduším.^{6T26S} Požehnání a moc bude jejich působení doprovázet. Dostane se jim vyššího vzdělání ducha a srdce. Sobectví, jež poutalo jejich duše, je přemoženo. Jejich víra je živá víra. Jejich modlitby jsou vroucnější, oživující a posvěcující. Duch svatý je na ně vylit a oni jsou přivedeni blíž k nebi.

Spasitel ignoruje společenské postavení a hodnost nebo světskou čest a bohatství. U Něho je ceněna povaha člověka a oddanost cíli. Nenadržuje mocným nebo oblíbencům světa. Syn živého Boha se sklání, aby padlé pozvedl. Ujistěním a slovy zaslíbení se snaží získat ztracené pro sebe. Andělé Boží pozorují, kdo z Jeho následovníků osvědčí něžný soucit a přichylnost. Pozorují, kdo z lidu Božího zjevuje lásku Ježíšovu.

Kdo si uvědomí zkaženost hříchu a božský soucit Kristův v Jeho nekonečné oběti za padlé lidi, má také společenství s Kristem. Jeho srdce je plné něžnosti, výraz jeho tváře a zvuk jeho hlasu projevují soucit, jeho snahy se vyznačují vážnou obavou, láskou a účinností a on s pomocí Boží představuje moc získávat duše pro Ježíše Krista.

My všichni musíme rozsévat trpělivost, soucit a lásku. Budeme také sklízet, co jsme zaseti. Nyní se tvoří naše povahy pro věčnost. Zde na zemi se vychováváme pro nebe. Všechno dlužíme bezplatné, ovládající milosti. Milost projevující se v Boží smlouvě nařídila naše přijetí za syny a dcery. Milost, jež se ukázala ve Spasiteli, způsobila naše vykoupení, znovuzrození a přijetí jako spoludědice Kristovy. Objasněte také jiným tuto milost.

Zdravotně misijní dílo a poselství třetího anděla

Stále a stále jsem byla poučována v tom smyslu, že lékařská misie má mít k trojandělskému poselství tentýž vztah jako paže a ruka k tělu. Pod vedením božské hlavy mají působit a pracovat spolu a Bůh je bude posilovat. Ale paže nemá chtít být tělem. Rovněž tělo nemá říct: „Já tě nepotřebuji.“ Tělo potřebuje paži, aby mohlo zdatně pracovat. Oba mají své určité úkoly, každé z nich bude trpět velkou ztrátou, když bude samo vykonávat své dílo.

Na zvěstování trojandělského poselství se někteří neřádají tak, jak by se podle Boží vůle měli dívat. Bylo posuzováno jako práce menší ceny, zatímco by mělo mezi lidskými pomocníky zaujímat důležité místo při záchraně duší. Lidské myšlení musí být vedeno k Písmu svatému, jakožto nejučinnějšímu pomocnému prostředku a kazatelský úřad je velká výchovná moc, která uspíší tento výsledek. Kdo kazatelský úřad snižuje a pokouší se lékařskou misii vést nezávisle, ten se pokouší oddělit paži od těla. Jaký by byl výsledek takové snahy? Viděli bychom sem a tam poletující ruce a paže, které rozdělují prostředky bez vedení hlavou. Práce by byla neúčelná a nevyrovnaná. Podle Božího plánu nemají ruka a paže převzít úlohu celého těla, čímž by byl kazatelský úřad snížen a ponechán úplně bez povšimnutí.^{6T289} To by způsobilo kolísání a zmatení mysli a mnohé části vinice Páně by zůstaly neobdělány.

Zdravotně misijní dílo by mělo být částí práce každého sboru v naší zemi. Oddělená od sboru by byla brzy zvláštní směsí neuspořádaných dílů. Spotřebovala by prostředky, aniž by něco vykonala. Místo toho, aby vydatně pomáhala Bohu, aby se Jeho poselství podporovalo, podkopávala by život a sílu církve a poselství oslabovala. Provádějí se nezávisle, spotřebuje nejen schopnosti a prostředky které jsou potřeba jinde, ale při péči o potřebné konané nezávisle na kazatelském úřadu, přivádí také lidi k tomu, že se biblické pravdě vysmívají. _

Kazatelský úřad evangelia je nutný, aby lékařské misii propůjčil stálost a trvání, kazatelský úřad potřebuje lékařskou misii, aby dokazovala praktickou stránku evangelia. Jedna část díla není úplná, když druhá chybí.

Poselství o brzkém příchodu Spasitele musí být sděleno světu a slavnostní důstojnost by je měla označovat v každém odvětví. Veliká vinice se má obdělávat a moudrý zemědělec ji bude obdělávat tak, aby každá část nesla ovoce. Když v lékařské misii zachováme živé zásady pravdy čisté a neposkvřené od všeho, co by mohlo zahalit jejich lesk, bude Pán v čele díla. Když ti, kteří nesou těžká břemena, trvají věrně a stále na zásadách pravdy, bude je Pán podpírat a pomáhat jim.

Spojení, jež by mělo trvat mezi lékařskou misíí a kazatelským úřadem je jasně vyloženo v 58. kapitole Izaiáše. Skrývá se v něm moudrost a požehnání pro ty, kteří se účastní práce, jak je tam popsána. Tato kapitola je jasná^{6T29o} a je v ní dost světla, aby osvítilo někoho, kdo chce plnit vůli Boží. Ukazuje nám možnosti, jak sloužit trpícímu lidstvu a zároveň být nástrojem v Boží ruce, abychom nesli světlo pravdy hynoucímu světu. Bude-li trojanděl-ské poselství pravým způsobem neseno dále, pak kazatelský úřad neobdrží podřízené místo a také chudí a nemocní nebudou zanedbáváni. Bůh obě tyto stránky díla představil ve svém slově jako úzce spojené a nikdo by je neměl oddělit.

Může nastat nebezpečí a také tu nebezpečí skutečně je, že pustíme ze zřetele zásady pravdy, když se ujímáme chudých, ale měli bychom stále pamatovat na to, že duchovní potřeby duše mají přednost. Při svém úsilí, abychom zmírnili pozemskou bídu, jsme v nebezpečí, že poslední poselství evangelia oloupíme o jeho vedoucí a nejdůležitější stránky. Na některých místech lékařské misie při svém rozšíření vsála schopnosti a prostředky, jež příslušely jiným odvětvím díla a úsilí na mnoha duchovních polích byla zanedbávána. Následkem neustále rostoucí naléhavosti, abychom sloužili pozemským potřebám všech kruhů, nastává nebezpečí, že tato práce zastíní poselství, které Bůh na nás přenesl, abychom je hlásali v každém městě, totiž kázání o opětovném příchodu Kristově, nutnosti poslušnosti Božích příkázání a svědectví Ježíšovo. Toto poselství je vedoucím motivem naší práce. Ono se má hlásat zvučným hlasem a dospět do celého světa. Jak v misijních polích doma, tak v cizině se s tím má spojit hlásání zdravotních zásad, jež ale nemá stát nezávisle na poselství nebo dokonce zaujmout jeho místo; také této práci by se nemělo věnovat tak mnoho pozornosti, aby se jiná odvětví díla zmenšovala. Pán nás poučil, abychom si všímali všech odvětví díla, aby se dílo rozvíjelo přiměřeně, rovnoměrně a vyrovnaně.

Přítomná pravda zahrnuje celé evangelium. Bude-li lidem správně hlásána, pak způsobí změny, jež ukazují moc milosti Boží na srdce. Ona bude konat celou práci a vyvine se dokonalý člověk. Proto netrpte, aby vznikla hranice mezi pravou lékařskou misíí a" úřadem kazatele spasitelného poselství. Ať obě spolu splynou, když vydají pozvání: „*Pojďte, neboť všechno je již připraveno.*“ Ony mají být tak neoddělitelně spolu spojeny, jako paže s tělem. ,

Zdravotně misijní pracovníci

Pán potřebuje všechny obratné pracovníky. „*A on dal některé zajisté apoštoly, některé pak proroky, jiné pak evangelisty, jiné pak pastýře a učitele, pro spořádání svatých k dílu služebnosti, pro vzdělání těla Kristova, až bychom se sběhli všichni v jednotu víry a známosti Syna Božího, v muže dokonalého, v míru postavy plného věku Kristova.*“ (Ef 4,11-13)

Každé dítě Boží by mělo vykazovat posvěcenou schopnost úsudku, aby dovedlo přehlédnout dílo jako celek a poměr jednotlivých částí k sobě navzájem, aby se ničeho nedostávalo. Pole je veliké a má se konat veliké reformační dílo ne na jedné nebo dvou částech území, nýbrž všude. Lékařská misie je částí této reformy, ale neměla by nikdy služebníky evangelia vytlačit z jejich vlastního pracovního pole. Výchova žáků pro lékařskou misii není úplná, ' nejsou-li vychováni k tomu, aby pracovali ve spojení s

kazatelským úřadem a se sborem a úspěch těch, kteří se připravují na kazatelský úřad by velice stoupl, kdyby byli vyučováni o tomto velikém a důležitém předmětu zdraví. Vliv Ducha svatého je nutný, aby se dílo nacházelo ve správné rovnováze a na každém úseku dobře pokračovalo.

„Semkněte se“

Dílo Páně je jedno a Jeho lid by měl být rovněž jedno. Pán nenařídil, aby jedno odvětví poselství bylo prováděno nezávisle nebo mělo všechno ostatní pohltnit. Při svém působení Kristus spojoval lékařskou misii s kazatelským úřadem. Vyslal dvanáct apoštolů a později sedmdesát, aby lidem kázali spasitelné poselství a dal jim moc uzdravovat nemocné a vyhánět ďábly v jeho jménu. Právě tak by měli jeho poslové vykonávat jeho dílo v dnešní době. Dnes slyšíme poselství: „*Jakož mne poslal Otec, tak i já posílám vás. A to pověděv, dechl a řekl jim: přijměte Ducha svatého.*“ (Jan 20,21-22)

Satan bude konat vše možné, aby od sebe oddělil ty, které se Bůh snaží sjednotit. Nesmíme se dát svést jeho lstivými úklady. Je-li lékařská misie konána jako část spasitelného poselství, pak budou lidé světa vidět dobré, jež se koná; budou přesvědčeni o jeho, pravosti a budou ho podporovat.

Blížíme se ke konci světových dějin. Bůh proto vyzývá všechny, aby vysoko pozdvihli korouhev, která nese nápis: „*Tu jest trpělivost svatých, tu jsou ti, kteříž ostríhají příkázání Božích a víry Ježíšovy.*“ (Zj. 14,12) Vybízí svůj lid, aby pracoval v dokonalém souladu. Vyzývá všechny, kteří pracují v lékařské části našeho díla, aby se spojili s kazateli; vyzývá kazatelský úřad, aby se v práci spojil s lékařskými misionáři a On vyzývá církve, aby jí udělenou úlohu převzala, když korouhev pravé reformy drží vysoko na vlastním poli a vycvičeným a zkušeným pracovníkům přenechá, aby se chopili práce na nových polích. Nemělo by se říkat nic, co někoho zbavuje odvahy, neboť je to Kristu bolestné; odpůrci ale příjemné. ^{6T293} Každý potřebuje být pokřtěn Duchem svatým; všichni by se měli zdržet káravých, snižujících poznámek a shromáždit se kolem Krista, aby mohli pochopit velikou zodpovědnost, kterou musí nést Jeho spolupracovníci. „Semkněte se, semkněte se“, to jsou slova našeho božského Učitele. Jednota je síla; nejednota naproti tomu znamená slabost a porážku.

Při naší práci pro chudé a nešťastné musíme dávat pozor, abychom nepřevzali zodpovědnost, kterou nemůžeme nést. Dříve než souhlasíme s plány a metodami, jež vyžadují velká vydání prostředků, máme uvažovat, nesou-li také božskou pečeť. Bůh neschvaluje podporování jednoho odvětví díla bez ohledu na ostatní. On chce, aby lékařská misie připravila cestu hlásání zachraňující přítomné pravdy a trojandělského poselství. Půjdeme-li podle tohoto plánu, pak nebude poselství ani zatemněno, ani nebude bráněno jeho pokroku.

Bůh nepotřebuje četné ústavy, velké budovy a velkou okázalost, nýbrž svorné jednání zvláštního lidu, který si vyvolil a který je drahý v Jeho očích. Každý člověk má stát na svém stanovišti a na svém místě a v souladu s Duchem Božím myslet, mluvit a jednat. Teprve potom bude dílo úplným, souměrným celkem.

Nedbalost církve a kazatelů

Ve svém pozvání k večeři evangelia Pán Ježíš vyznačil práci, kterou mají konat sbory na každém místě, na severu, na jihu, na východě i na západě.

Sbory musí mít oči pomazané nebeskou mastí, aby viděly ty přemnohé příležitosti ke službě pro Pána všude kolem nich. Bůh opětovně vyzýval svůj lid, aby šel na cesty a mezi ploty a nutil vejít, aby jeho dům byl plný, a přece přímo u prahu našich dveří jsou rodiny, o něž jsme neprojevíli patřičný zájem, abychom je přesvědčili, že nám jde o jejich záchranu. Pán vyzývá, aby se církev pustila právě do této nejbližší práce. Nemáme stát a říkat: „*Kdo je můj bližní?*“ Máme pamatovat, že náš bližní je ten, kdo nejvíce potřebuje náš soucit a pomoc. Naším bližním je každý, kdo je Božím vlastnictvím. Kristus nezná židovskou otázku „*Moje můj bližní*“. V něm není žádných územních hranic, žádného povrchního rozdílu ani aristokracie.

Promarněné příležitosti

V našich sborech se ve velké míře neprojevuje duch dobrého Samaritána. Vedle mnohých potřebujících pomoci, církev přešla jako kněz a levita přešli vedle raněného a zbitého cizince, který byl ponechán zemřít u cesty. Právě ti, kteří potřebovali pomoc božského Lékaře, který by ošetřil jejich rány,^{6T295} byli ponecháni bez pomoci a bez povšimnutí. Mnozí jednali jako kdyby stačilo poznat, že satan nastavil všechny léčky pro duši a oni mohli jít domů a nedbat o ztracené ovce. Je zřejmé, že ti, kteří projevují takového ducha, nemají účast na božské přirozenosti, nýbrž mají vlastnosti nepřítele Božího.

Někdo musí splnit Kristovo poslání, někdo musí konat dílo, které On začal konat na zemi a tuto přednost dostala církev. Pro tento záměr byla zorganizována. Proč tedy členové církve nepřijali tuto zodpovědnost? Někteří viděli tuto velkou nedbalost; viděli potřeby mnohých trpících a nuzných; poznali v těchto ubohých duších ty, za něž Kristus dal svůj život a jejich srdce bylo podníceno soucitem, každá síla byla probuzena k činnosti. Pustili se do díla organizování těch, kteří chtějí spolupracovat s nimi a přinášet pravdu evangelia mnohým, kteří jsou nyní ve zločinu a nepravosti, aby mohli být vyvedeni ze života ponížení a hříchu. Ti, kteří se pustili do křesťanské pomocné služby, konali to, co žádá Pán a On přijal jejich úsilí. To, co bylo v tomto směru uděláno je to, s čím by každý adventista sedmého dne měl srdečně souhlasit, podpořit a sám se toho vážně chopit. Zanedbáváním této práce, která je jim na dosah a odmítáním těchto břemen, církev ztrácí velmi mnoho. Kdyby se církev náležitě pustila do této práce, její členové by byli prostředníky záchranu mnohých duší.

Pán se dívá nelibě na církev pro její nedbalost. Mnozí projevovali lásku k pohodlí a k vlastnímu já. Někteří, jež měli příležitost poznat biblickou pravdu, ff*²⁹⁶ nevnesli ji do svatyně své duše. Pán všechny tyto povolá k účtování za hřivny, které mu nevrátili v poctivé, věrné službě. Tito leniví sluhové jsou představeni na svatební večeři bez roucha Kristovy spravedlnosti. Formálně přijali pravdu, ale nežili podle ní. Formálně obřezáni, ve skutečnosti jsou bez obřízky.

Proč nejsme proniknuti Duchem Kristovým? Proč jsme tak málo pohnuti zoufalým hříchem trpícího světa? Uvědomujeme si, jakou přednost jsme dostali, že smíme přidat hvězdu do Kristovy koruny - vysvobodit duši z řetězů, jimiž ji satan spoutal, duši zachráněnou v království Božím. Církev si musí uvědomit svůj závazek nést evangelium přítomné pravdy všemu stvoření. Prosím vás, abyste četli třetí a čtvrtou kapitolu Zachariášovu. Jestliže pochopíme tyto kapitoly, jestliže je přijmeme, vykoná se veliké dílo pro ty, kteří žízní a hladovějí po spravedlnosti, dílo, které pro církev znamená: „Jdi vpřed a vzhůru.“

Důsledky nedbalosti

Kdekoliv je zřízen sbor, všichni členové by se měli aktivně zapojit do misijní práce. Měli by navštívit každou blízkou rodinu a dovědět se o jejím duchovním stavu. Jestliže se vyznávající křesťané pustili do této práce, od té chvíle, kdy jejich jména byla napsána do církevních knih, dnes bychom neměli tak rozsáhlou nevěru, takovou hlubinu nepravosti, tak neslýchanou bezbožnost, jakou vidíme ve světě v dnešní době. Kdyby se každý člen snažil osvětit jiné, tisíce a tisíce by dnes stáli na straně lidu, který ostříhá Boží přikázání.

A nejen ve světě vidíme důsledky nedbalosti církve konat dílo Kristovým způsobem. Touto nedbalostí nastala v církvi taková situace, která zastínila vznešené a svaté zájmy díla Božího. Duch kritiky a trpkosti přišel do církve a duchovní postřeh mnohých byl zastřen. Dílo Kristovo tím utrpělo velikou ztrátu. Nebeské bytosti chtěly spolupracovat s lidmi, my jsme však nepostřehli jejich přítomnost.

Potřeba pokání

Je nejvyšší čas, abychom činili pokání. Všechn lid Boží by se měl zajímat o dobročinné dílo. Srdcem i duší by se měli pustit do jednotného úsilí zvedat a poučovat své spolubližní. Měli by se při-odít svatebním rouchem, které připravil Kristus, aby byli připraveni pracovat na Jeho vinici. Boží milost by neměli přijímat nadarmo. Pokornou, odevzdanou uctivostí by měli pracovat vpravo i vlevo a posvěcovat Bohu celou svoji službu a všechny své schopnosti.

Mezi Božím lidem musí dojít k probuzení. Celá církev má být zkoušena. Světsky moudrý člověk, který uvažuje a plánuje a jehož podnik mu je neustále na mysli, by se měl snažit stát se moudrým ve věčných zájmech. Kdyby tolik úsilí vynaložil na zabezpečení nebeského pokladu a života věčného jako vynakládá na zabezpečení pozemského zisku, jak mnoho by mohl dokázat!

Nevěrný šafář se neobohatí majetkem svého pána, on ho jen utrácí, místo upřímné, z celého srdce konané práce se oddal lenosti. Byl nevěrný v užívání majetku svého pána. Nevěrný šafáři, což nevidíš, že ztratíš svou duši, nebudeš-li spolupracovat s Bohem a co nejlépe nevyužiješ hřivny pro svého Mistra? Dostal jsi rozum, aby ses naučil pracovat. Dostal jsi oči, abys postihl příležitosti dané ti Bohem. Svým uchem máš slyšet Boží přikázání. Tvá kolena se mají sklánět třikrát denně v upřímné modlitbě. Tvé nohy

mají běžet cestou Božích přikázání. Myšlení, úsilí, schopnosti, vše by mělo být zapojeno do práce, abys mohl být připraven postoupit do věčné školy a slyšet z úst Toho, který zvítězil nad všemi pokušeními za nás slova: „Kdo zvítězí, dám mu seděti s sebou na trůnu svém, jako i já zvítězil jsem a sedím s Otcem svým na trůnu jeho.“ (Zj. 3,21) „ Takto praví Hospodin zástupů: Jestliže po cestách svých choditi budeš, a jestliže stráž mou držeti budeš, budeš-li také souditi dům můj a budeš-li ostříhati přikázání mých, dám zajisté to, abys chodil mezi těmito přístojícími.“ (Zach 3,7) Nebudeš-li spolupracovat s Pánem a neodevzdáš-li se Mu, nebudeš-li Mu sloužit, budeš pokládán za nehodného pro Jeho čisté nebeské království.

Nedbalost kazatelů

Zatímco jsem byla pověřena poukázat na nebezpečí, které hrozí lékařskému misijnímu odvětví, na nedbalost v jiných odvětvích služby, nijak to neomlouvá ty, kteří jsou zapojeni do zdravotně misijní práce. Ti, kteří neměli porozumění s tímto dílem, by měli velice dbát na to, jak mluví, neboť v tomto ohledu nejsou moudří. Necht' zastávají jakékoliv místo v konferenci, měli by velice dbát na to, aby nevyjadřovali pocity, které nikomu nepomohou. Lhostejnost a opozice, kterou někteří projeví, nikterak nenaznačuje, ^{6T 2} že by jejich slova měly rozsáhlý vliv. Nejsou prozíraví.

Někteří se hrozí a jsou zmateni, když vidí, že zdravotně misijní dílo je nepřiměřené, protože dostává tak mnoho talentů a prostředků, toto dílo daleko přesahuje ostatní pracovní úseky. Oč vlastně jde? Je to snad proto, že představení lékařského zdravotně misijního díla konají příliš mnoho, anebo že představitelé jiných pracovních úseků konají příliš málo? Bylo mi ukázáno, že na mnoha pracovních úsecích jsme nesplnili určené úkoly. Víra, horlivost a energie se náležitě neprojevují v kazatelské službě. Úsilí mnohých je mdlé a bezduché. Je zřejmé, že světlo dané nám Bohem ohledně našich povinností a předností zůstalo bez platnosti. Lidé nahradili Boží plány vlastními. Jsem pověřena říci, že prospěch V zdravotního díla je podle Božího příkazu. Tuto práci musíme konat, pravda musí být zvěstována na cestách i mezi ploty. A kazatelé a církevní členové by se měli probudit a vidět potřebu spolupráce s tímto dílem.

Ti, kteří si uvědomili zodpovědnost za křesťanskou pomocnou službu, vážně a neúnavně svědčili svými skutky, že nejsou spokojeni být jen pouhými teoretickými věřícími. Snažili se chodit ve světle. Svou víru uplatnili v životě. Víru spojili se skutky. Konali právě to, co Pán určil a mnoho duší bylo poučeno, přesvědčeno a zachráněno.

Lhostejnost mezi našimi kazateli ohledně zdravotní reformy \ a zdravotní služby je překvapující. Dokonce i nekřesťané mají větší úctu k tomuto předmětu, než mnozí naši lidé, a předbíhají nás.

Ptám se: Proč jsou někteří kazatelé tak pozadu ve zvěstování vznešené zvěsti střídmosti? Moji bratři, dostala jsem příkaz: „Chopte se díla zdravotní reformy, jděte vpřed.“ Domníváte-li se, že zdravotně misijní práce dosahuje nepřiměřených rozměrů, vezměte lidi, kteří pracovali na tomto úseku s sebou do pracovního pole, dva tu, dva tam. Přijměte tyto zdravotní pracovníky jako byste přijali Krista a podívejte se, jaké dílo mohou konat. Uvidíte, že jejich náboženská zkušenost není v pozadí. Zkuste, zda tímto způsobem nemůžete přivést mnohé z nebeského životního proudu do sborů. Podívejte se,

zda tam není někdo, jež by mohl uchopit tuto výchovu, kterou tak mnozí potřebují a přinášet svědectví. „*Ale Bůh, bohatý jsa v milosrdenství pro velikou lásku svou, kterouž zamiloval nás, také i nás, když jsme mrtví byli v hříších, obživil spolu s Kristem, (milostí spasení jste) a spolu s ním vzkřísil, i posadil na nebesích v Kristu Ježíši.*“ (Ef. 2,4-6) Naši velkou potřebou je jedno-ta, dokonalé sjednocení v Božím díle.

Ti, kteří nekážou vidět význam a dosah zdravotně misijního díla by se neměli cítit být povolání k dohlížení nad kterýmkoliv je-jím úsekem. Potřebují vyšší poznání v každém ohledu zdravotní reformy. Potřebují být očištěni, posvěceni a zušlechtěni. Potřebují být zformováni a utvořeni podle Boží podoby. Pak budou vidět, že zdravotně misijní práce je část Božího díla. Důvod, proč tak mnoho členů církve nechápe toto pracovní odvětví spočívá v tom, že nenásledují svého Vůdce krok za krokem sebezapíravě a sebeobětavě. Zdravotně misijní práce je Boží dílo a nese Jeho pečeť. A zatímco prostředky nesmějí být pohlceny v tomto jednom odvětví natolik, aby byly překážkou nebo ohrožením práce konané na jiných polích, neměli bychom ho pokládat za bezvýznamné.

Služba kazatelů evangelia je organizace pro zvěstování pravdy nemocným i zdravým. Je tu spojena misijně zdravotní práce a služba slovem. Tímto spojeným úsilím jsou dány příležitosti šířit světlo a přinášet evangelium všem třídám a všem společenským vrstvám. Bůh chce, aby se kazatelé a členové církve rozhodně a činně zajímali o zdravotně misijní práci.

Služba evangelia znamená: Přistupovat k lidem tam, kde jsou, ať je jakékoliv jejich postavení nebo situace a pomáhat jim každým možným způsobem. Ti, kdo jsou tělesně nemocní, trpí tím i jejich duše. A když je nemocná, tělo je zasaženo také. Kazatelé by si měli uvědomit, jaký podíl své práci mají věnovat nemocným a postiženým, kdekoli se příležitost naskytne. Kazatel evangelia má předkládat poselství, které musí být přijato, jestliže má být lid posvěcený a připravený pro příchod Páně. Toto dílo má pojmout všechno, co pojala Kristova služba.

Proč tedy všichni naši kazatelé celým srdcem nespolupracují s těmi, kteří konají zdravotně misijní práci? Proč pečlivě nestudují život Kristův, aby věděli, jak mají pracovat a pak následovat Jeho příkladu? Patří to vám, povolaným služebníkům Kristovým, kteří mají Jeho příklad před sebou, abyste se zastavili a kritizovali dílo, které sám přišel mezi lidem konat? Zdravotně misijní dílo dnes konané mělo být již před lety vykonáno a bylo by vykonáno, kdyby Boží lid byl cele obrácen k pravdě, kdyby studovali Jeho slovo s pokorným srdcem, kdyby uctívali Boha vesmíru a studovali Jeho vůli, místo samolibosti. Kdyby náš lid toto konal, mnoho schopných a vlivných osob by bylo obráceno a spolu s námi by šířili poselství o Kristově brzkém příchodu.

Ti, kteří rozumí fyziologii a hygieně, budou mít při své kazatelské práci pomoc, kterou mohou poučit jiné o tom, jak správně, rozumně a moudře *zacházet* s tělesnými, duševními a mravními schopnostmi. Proto ti, kteří se připravují pro kazatelskou službu, r-? by měli pilně studovat lidský organismus, aby věděli, jak pečovat o tělo nejen pomocí léků, ale z laboratoře přírody. Pán požehná ty, ° kteří se všemožně snaží zachovat si své zdraví a vést jiné k tomu, aby tělesné zdraví pokládali za tak posvátné, jako zdraví duševní.

Kristovi zástupci, ti, jimž bylo svěřeno živé slovo Boží, mohou být dvojnásobně užiteční, jak pomáhat nemocným. Praktické poznání zdravotní reformy lépe připraví muže a ženy na zvěstování poselství milosrdenství a odplaty světu.

Kazatelé by měli být vychovateli, kteří rozumí a chápou potřeby lidstva. Měli by povzbudit členy sboru, aby získali praktické poznání ve všech odvětvích misijního díla, aby mohli být požehnáním všem třídám lidu. Bystře by měli rozeznat ty, kteří rozumí otázkám duchovního života, kteří mají takt a schopnost bdít a pečovat o duše, za něž musí vydat počet. Měli by jim pomáhat organizovat pracovní síly ve sboru, aby muži, ženy, mládež různých povah, rozličných povolání a postavení se dali do potřebné práce a své Bohem jim dané hřivny použili v nejušlechtilejší službě pro Mistra.

Chceme-li si rozšířit představy o křesťanské dobročinnosti, musíme je uplatnit v práci. Praktickou činností dosáhneme mnohem více, než kázáními. Představy našich kazatelů mají být širší a z opravdové osobní zkušenosti by měli mluvit to, co probudí dřímající síly lidu. s*³⁰³ Každodenním obecenstvím s Bohem by měli obdržet hlubší pohled do svého vlastního života a života jiných a tím rozšířit okruh svého vlivu. V tomto smyslu budou Kristovými spolupracovníky, schopnými poučovat jiné, protože sami jsou nositeli světla.

Budou-li členové církve kopat hlouběji a upevňovat svůj základ a připoutají-li svou duši k věčné Skále a budou-li se učit milovat Boha nade vše, naučí se také milovat své bližní jako sami sebe.

Moc Hospodinova je vyvýšena, když lidské srdce je něžné, citlivé k utrpení druhých a soucitné k jeho utrpení. Boží andělé jsou ochotni spolupracovat s lidskými nástroji ve službě duším. Když Duch svatý působí na naše srdce a mysl, nebudeme se vyhýbat povinnosti a zodpovědnosti a nepřejdeme na druhou stranu ulice, nechávaje raněnou, bezmocnou duši v jejím utrpení.

Rozvažme, jakou cenu Kristus připisuje těm, které vykoupil svou krví; přijímá-li je jako své děti, činí-li je předmětem své nejněžnější péče a v zájmu zabezpečení jejich časných i duchovních potřeb je přivádí do církve, říká: „*Cokoli učiníte jednomu z těchto mých nejmenších bratří, mně to činíte.*”

Toto má být naším heslem: „*Cokoli jste učinili jednomu z těchto mých nejmenších bratří, mně jste učinili.*” Jestliže toto věrně splníme ve svém každodenním životě, uslyšíme požehnání: „*Dobře, služebnice dobrý a věrný, ...vejdi v radost svého Pána.*” Vyplatí se to, vydržet jako křesťan zkoušky a utrpení pro Pána? ^{6T 304}

Očišťování a zušlechťování vlastní duše, hluboká touha po jistotě povolání a vyvolení Božím nás inspiruje opravdovým zájmem o jiné, kteří potřebují pomoc. Táž síla a pečlivé promýšlení, které jsme kdysi vnášeli do světských záležitostí, vložíme nyní do služby Toho, jemuž jsme všechno dlužní. Budeme jednat jako Kristus a využívat každou příležitost v práci pro ty, kteří bez pomoci hynou ve svém ponížení. Pomocnou ruku budeme podávat jiným. Pak se zpěvem, chvalořečením a díkůvzdáním se budeme těšit s Hospodinem a nebeskými anděly, když budeme vidět hříchem nemocné duše pozvednuty

a zachráněny. Když budeme vidět svedené a nezdravě přioděné a užíme je sedět u Ježíšových nohou, jak se od Něho učí. Tímto způsobem přijímáme od Boha a vracíme mu to, co nám důvěřivě svěřil, abychom použili k slávě Jeho jména a Jeho požehnání na nás spočine. Pak ať chudé, znechucené, hříchem nemocné duše ví, že v zachování Jeho přikázání *Je veliká odměna*" (Žalm 19,12) a svou vlastní zkušeností ukážeme jiným, že požehnání a služba spolu souvisí.

I když byl převzácný čas a hřivny promarněny samolibým pečováním o vlastní já, ruka Hospodinova je stále natažena a chceme-li pracovat na Jeho vinici, šířit Jeho milostivé pozvání ve světě, on přijme tuto naši službu. Pro kolik lidí chcete pracovat, aby dosáhli nebeského odpočinku a abyste slyšeli slova: „*Dobře, služebnice dobrý a věrný*“? Kolika lidem chcete pomoci dosáhnout korunu slávy, cti a věčného života? Spasitel volá pracovníky. Půjдете ochotně?

Odměna za službu

Kristus řekl: „*Když činíš oběd nebo večeři, nezvi přátel svých, ani bratří svých, ani příbuzných svých, ani sousedů bohatých, ať by snad i oni zase nezvali tebe a měl bys odplatu. Ale když činíš hody, povolej chudých, chromých, kulhavých, slepých a blahoslavený budeš. Neboť nemají, odkud by odplatili tobě, ale bude odplaceno při vzkříšení spravedlivých.*“ (Luk 4,12-14)

V těchto slovech Kristus dává do protikladu sobecké úsilí k nesobecké službě, kterou zpříkladnil svým životem. Za tuto službu nenabízí žádnou odměnu světského zisku nebo uznání. Říká: „*Bude odplaceno při vzkříšení spravedlivých.*“ Pak bude výsledek života zřejmý a každý sežne, co zasel.

Každému Božímu pracovníku by to mělo být podnětem a povzbuzením. V tomto životě se naše dílo pro Pána zdá být téměř bez ovoce. Naše úsilí konat dobro může být opravdové, vytrvalé a přece snad nebudeme vidět žádné výsledky. Úsilí se nám může zdát ztracené. Spasitel nás však ujišťuje, že naše práce je zaznamenána v nebesích a budeme odměněni. Apoštol Pavel puzen svatým Duchem píše: „*Činíce pak dobře, neoblevujme, nebo časem svým budeme žít, neustávajíc.*“ (Gal 6,9) Žalmista říká: „*Sem i tam chodící lid s pláčem rozsívá drahé símě, ale potom přijde, s plesáním snášeti bude snopy své.*“ (Žalm 126,6)

A i když ta konečná odplata bude dána při Kristově příchodu,^{6T 306} upřímná služba pro Pána přináší odplatu i v tomto životě. Překážky, protivenství a trpké, srdcervoucí znechucení, s tím vším se tu pracovník setká. Snad neuvidí ovoce své námahy, přesto všechno nachází ve své práci požehnanou odměnu. Všichni, kteří se odevzdají Bohu v nesobecké službě pro lidstvo, spolupracují s Pánem vlády. Tato myšlenka vždy, za všech okolností, oslabuje všechnu námahu, utužuje vůli, a rozechvívá ducha. Práce nesobeckého srdce, zušlechtěna vědomím účasti na Kristových utrpeních a Jeho soucitu, pomáhají zvětšit proud Jeho radosti a přinést čest a chválu Jeho vyvýšenému jménu.

Ve společenství s Bohem, Kristem a svatými anděly, jsou obklopeni nebeským ovzduším, atmosférou, která přináší zdraví tělu, zdatnost mysli a radost duši.

Všichni, kteří posvěcují tělo, duši i ducha Boží službě, budou ustavičně přijímat nový příliv tělesné, duševní i duchovní moci. Nevyčerpatelné zásoby nebes jsou jim po ruce. Kristus jim udělí dech svého vlastního Ducha, život svého vlastního života. Svatý Duch ze všech sil působí na srdce i mysl.

„Tehdy se vyrazí jako jitřní záře světlo tvé a zdraví tvé rychle zkvete... Tehdy volati budeš a Hospodin vyslyší tě, zavoláš a řekne: Ted' jsem... Vzejde v temnostech světlo tvé a mrákota tvá bude jako poledne. Nebo povede tě Hospodin ustavičně a nasytí i v náramné sucho duši tvou a kosti tvé tukem naplní. I budeš jako zahrada svlažená a jako pramen vod, jehož vody nevysychají." (Iz 58,8-11)

Mnohá jsou zaslíbení těm, kteří slouží Jeho trpícím. Říká: „*Blahoslavený,* ^{6T307} *kdož prozřetelný soud činí o chudém, v den zlý vysvobodí jej Hospodin. Hospodin ho ochrání a obživí jej, blažený bude na zemi, aniž ho vydá libosti nepřátel jeho. Hospodin ho na loži ve mdlobě posílí, všechno ležení jeho v nemoci jeho promění." (Žalm 41,2-4)* „*Doufej v Hospodina a čiň dobré, přebývej na zemi a živ se spravedlivě." (Žalm 37,3)* „*Cti Hospodina ze statku svého a z nejpřednějších věcí všech úrod svých a naplněny budou stodoly tvé hojností a presové tvoji medem oplývati budou. " „ Mnohý rozdává štědře, avšak přibývá mu více, jiný skoupě drží nad slušnost, ale k chudobě. " „Kdo uděluje chudému, půjčuje Hospodinu, a on za dobrodiní jeho odplatí jemu. " „Člověk štedrý bývá bohatší, a kdož svlažuje, také sám bude zavlažen." (Př. 3,9-10 11,24 19,17 11,25)*

I když ovoce z mnohého jejich úsilí není v tomto životě zřejmé, Boží pracovníci mají Jeho jisté zaslíbení o konečném úspěchu. Kristus, jako Vykupitel světa, se ustavičně potýkal se zdánlivým nezdarem. Zdálo se, jako by konal málo z toho, co pro povznesení a záchranu lidstva vykonat chtěl. Satanské síly ustavičně překážely Jeho dílu. On se však nedal znechutit. Vždy měl na zřeteli cíl svého poslání. Věděl, že pravda nakonec zvítězí v boji proti zlu a svým učedníkům řekl: „*Tyto věci mluvil jsem vám, abyste ve mně pokoj měli. Na světě soužení míti budete, ale doufejte, já jsem přemohl svět.* " (Jan 16,33) Život Kristových učedníků má být podobný Jeho životu, má být řadou nepřetržitých vítězství, které možná zde nebudou ani považována za vítězství, ale za takové budou uznána v onen veliký den v budoucnu.

Ti, kteří pracují pro blaho jiných, pracují ve spojení s nebeskými anděly. Oni je trvale provázejí svou ustavičnou službou. Andělé světla a moci jsou vždy blízko, aby chránili, potěšovali, uzdravovali, poučovali a povzbuzovali. Dostane se jim té nejvyšší výchovy, nejlepšího vzdělání, nejvznešenější služby, jaké se jen lidem může na tomto světě dostat.

Náš nebeský Otec často povzbuzuje své děti a posiluje jejich víru tím, že jim dovolí vidět důkaz moci své milosti na srdcích a životě těch, pro něž pracují. „*Nejsou zajisté myšlení má, jako myšlení vaše, ani cesty mé, jako cesty vaše, praví Hospodin. Ale jakož vyšší jsou nebesa než země, tak převyšují cesty mé cesty vaše a myšlení má, myšlení vaše. Neboť jakož prší déšť neb sníh z nebe a zase se tam nenavracuje, ale napájí zemi a činí ji plodnou a úrodnou, takže vydává símě rozsívajícímu a chléb jedoucímu. Tak bude slovo mé, kteréž vyjde z úst mých. Nenavrátil se ke mně prázdné, ale učiní to, což se mi líbí a prospěšně to vykoná k čemuž je posílám. A protože s veselím vyjděte a v pokoji sprovedeni budete. Hory a pahrbkové zvučně naproti vám prozpěvovati budou a místo*

hloží vyroste myrtus a bude to Hospodinu ke slávě, na znamení věčné, kteréž nebude vyhlazeno." (Iz 55,8-13)

Při přeměně charakteru, zavrhování zlých vášní, rozvíjení vzácných ctností Ducha Božího, vidíme naplněno zaslíbení: „*Místo chrastiny vzejde jedlé a místo hloží vyroste myrtus.*“ Uzříme, jak „*poušť života plesati bude a zkvete jako růže.*“ (Iz 35,1)

Kristus má radost, když beznadějný materiál, ^{6T309} ty, které satan ponížil a s nimiž pracoval, učiní předmětem své milosti. Těší se, když je může vysvobodit z utrpení a od hněvu, který má přijít na neposlušné. Svě dítky činí svými nástroji při uskutečňování tohoto díla a v jeho úspěchu, ba i v tomto životě nacházejí vzácnou odměnu.

Co to však je ve srovnání s jejich radostí, která bude ve velký den konečného zjevení? „*Nyní zajisté vidíme v zrcadle a skrze podobenství, ale tehdy tváří v tvář.*“ (IKor 13,12) Nyní poznáváme z částky a pak poznáme, jak jsme sami poznáni.

Odplatou Kristových pracovníků je vstup do Jeho radosti. Radost, kterou Kristus sám očekává horoucí touhou je vyjádřena v Jeho prosbě ke svému Otci: „*Otče, kteréž jsi mi dal, chci, kde jsem já, aby i oni byli se mnou.*“ (Jan 17,24)

Andělé čekali na Ježíše, aby Jej mohli přivítat, když vstoupil na nebesa po svém zmrtvýchvstání. Nebeský zástup toužil opět pozdravit svého milovaného velitele, jim vzácného, z vězení smrti, toužebně se kolem Něho tiskli, když vcházel nebeskou branou. On jim však pokynul. Jeho srdce bylo s osamělou zarmoucenou skupinou učedníků na Olivové hoře. On je stále se svými bojujícími dítkami na zemi, které musí zápasit s nepřítelem. Říká: „*Otče, které jsi mi dal, chci, kdež jsem já, aby i oni byli se mnou.*“

Jeho klenotem, převzácným a zvláštním pokladem jsou vykoupení v Kristu. „*Vystaveno bude kamení pěkně tesané, "Jako bohatství slávy dědictví jeho svatých".* (Zach 9,16 Ef 1,18) V nich „*z práce duše své uzří užitek, jímž nasycen bude.*“ (Iz 53,11)

A nebudou se Jeho pracovníci těšit, ^{6T310} když budou také vidět ovoce své práce? Apoštol Pavel napsal Tesalonickým věřícím: „*Neboť jaká je naše naděje nebo radost aneb koruna chlouby? Zdali ne i vy před obličejem Pána našeho Jezukrista v příchodu jeho? Vy jistě jste sláva naše i radost.*“ (1Tes 2,19-20) A Filipenské bratry napomíná: „*abyste byli bez úhony a upřímní synové Boží, bez obvinění uprostřed národu zlého a převráceného. Mezi kterýmižto svěťte jako světla na světě, slovo života zachovávající, k mé chloubě v den Kristův, že jsem ne nadarmo běžel, ani nadarmo pracoval.*“ (Fil 2,15-16)

Každá pobídka Ducha svatého vedoucí lidi k dobrotě Boží, je zaznamenaná v nebeských knihách a v den Hospodinův každý, kdo sloužil jako nástroj působení Ducha svatého, bude moci spatřit, co v životě vykonal.

Ubohá vdova, která dala dva haléře do pokladny Páně si ani neuvědomila, co udělala. Její sebeobětavý příklad znovu a znovu působil na tisíce lidí v každé zemi, každého věku. Přinesl do Boží pokladny dary od vysokých i nízkých, bohatých i chudých. To pomohlo udržovat misie, zřizovat nemocnice, sytit hladové, odívat nahé, uzdravovat

nemocné a kázat evangelium chudým. Celé zástupy byly požehnány jejím nesobeckým činem. A působení všeho tohoto vlivu bude ona v den Hospodinův moci vidět. Tak tomu bylo i s Mariiným vzácným darem Spasiteli. Kolik lidí bylo povzbuzeno ke službě lásky vzpomínkou na tuto rozbitou alabastrovou nádobu! Jak se potěší, když to všechno uvidí!

Obdivuhodný bude pohled na všechn tento svatý vliv se svými vzácnými výsledky. Jaká vděčnost duší, které nás potkají v nebeských dvorech, když pochopí soucitný milující zájem, který je přivedl ke spasení! ^{6T311} Veškerá chvála, všechna čest i sláva za naše vykoupení bude přinášena Bohu a Beránkovi a přece to nebude na újmu Boží cti, když svoji vděčnost projevíme těm, které On použil za nástroje k záchraně duší, které šly do záhuby.

Vykoupení se setkají s těmi, jejichž zřetel se obrátil na vyvýšeného Spasitele a poznají je. Jaký ohlašující rozhovor budou později mít s každou z těchto duší! Potom bude slyšet slova: „Byl jsem hříšníkem, bez Boha a bez naděje na světě a tys přišel ke mně a obrátil moji pozornost na toho vzácného Spasitele, jako na moji jedinou naději. Uvěřil jsem také v Něho. Litoval jsem svých hříchů a potom jsem mohl přebývat ve společnosti svatých v nebeských místech v Kristu Ježíši." Jiný opět řekne: „Byl jsem kdysi pohanem v pohanských zemích. Tys opustil své přátele i svůj domov a přišel jsi, abys mne učil, jak bych našel Pána Ježíše a věřil v Něho, jako v jediného pravého Boha. Zničil jsem své bůžky a klaněl se Bohu a nyní Jej mohu vidět tváří v tvář. Jsem zachráněn, na věky zachráněn, abych na věky spatřoval Toho, Jehož miluji. Tehdy jsem Ho pouze viděl okem víry, nyní Jej však vidím tak, jaký je. Nyní mohu svoji vděčnost za Jeho zachraňující milost vyjádřit také Tomu, který mne miloval a obmyl mne od svých hříchů ve své krvi."

A jiní budou projevovat svoji vděčnost těm, kteří sytili lačné a odívali nahé. „Když zoufalství jímalo moji duši v poutech nevěry, poslal Pán tebe ke mně," budou svědčit jeho rty, „abys mi přinesl slova naděje a útěchy. Tys mi přinesl pokrm pro mé tělo a potom jsi otevřel Slovo Boží a přivedl jsi mne k poznání mých potřeb duše. Nakládal jsi se mnou jako s bratrem. Mel jsi se mnou soucit v mých bolestech a pozdvihl jsi mou ztrápenou a zraněnou duši, takže jsem mohl uchopit ruku Pána Ježíše, kterou ke mně vztáhl, aby mne zachránil. Trpělivě jsi vyučoval mne, nevědomého, že mám v nebi Otce, který o mne pečuje. Předčítal jsi mi vzácná zaslíbení Mova Božího. ^{6Tsi2} vštěpoval jsi mi víru, že On mne spasí. Když jsem o tom přemýšlel, jakou obět pro mne přinesl Kristus, bylo mé srdce obměkčeno a zlomeno. Začal jsem hladovět po chlebě života a pravda se mi stala vzácnou. A nyní jsem zde, jsem zachráněn, na věky zachráněn, abych žil v Jeho přítomnosti a velebil Toho, který za mne dal svůj život."

Jaká radost potom bude, když tito vykoupení potkají a pozdraví ty, kteří je nesli na svém srdci! Jaké uspokojení budou pocítovat ti, kteří nežili, aby se líbili sobě, ale aby byli k požehnání nešťastným, kteří tak málo požehnání přijímali! Ti na sobě okusí naplněné zaslíbení: „*A blahoslavený budeš, neboť nemají odkud by odplatili tobě, ale bude tobě odplaceno při vzkříšení spravedlivých.* " (Lk 14,14)

*„ Tehdy rozkoš míti budeš v Hospodinu
a uvedu té na vysoká místa země a způsobím,
abys užíval dědictví Jáкова otce svého;
neboť ústa Hospodinova mluvila. "*

(Iz 58,14)

*„Neboj se, . . Já budu pavéza tvá a odplata tvá velmi veliká. ”
(IMoj 15,1)*

Já jsem díl tvůj a dědictví tvé. ” (4Moj 18,20)

„Kde jsem já, tu i můj služebník bude. ” (Jan 12,26)

Oživení zdravotní reformy - poslušnost přírodnímu zákonu

Protože přírodní zákony jsou Božími zákony, vyplývá z toho zřejmá povinnost tyto zákony pečlivě studovat. Měli bychom přemýšlet o tom, v jakém vztahu jsou k našemu tělu a přizpůsobit se jim. Nevědomost v tom ohleduje hříchem.

*„Nevíte-liž, že těla vaše jsou údy Kristovými?... Zdaliž nevíte, že tělo vaše jest chrám Ducha svatého v vás? Kteréhož máte od Boha a nejste sami svoji. Neboť koupeni jste za mzdu. Oslavujte tedy Boha tělem svým i duchem svým, kteréžto věci Boží jsou.”
(IKor 6,15.19.20) Naše tělo je Kristovým vykoupeným vlastnictvím a nemůžeme s ním zacházet podle vlastní libosti. Člověk to tak dělal. Zacházel se svým tělem, jakoby přestupování jeho zákonů nepřinášelo žádný trest. Zvrácená chuť k jídlu zeslabila tělo a způsobila nemoc, zmrzačení a ochromení tělesných sil. Satan, který to způsobil svým pokušením, obviňuje z toho Boha. Představuje před Bohem lidské tělo, které Kristus vykoupil, jako svůj majetek i to, jak nedůstojným představitelem svého Tvůrce je člověk! Protože člověk zhřešil proti vlastnímu tělu a porušil jeho cesty, zneuctil Boha.*

Jsou-li muži a ženy skutečně obráceni, vědomě se budou snažit dbát zákonů života, které Bůh vložil do jejich těla a budou se snažit vyhnout se tělesnému, duševnímu a mravnímu zeslabení. Poslušnost těchto zákonů se musí stát záležitostí osobní povinnosti. Sami musíme snášet nemoci, jež jsou důsledkem přestoupeného zákona. Musíme se zodpovídat Bohu za své zvyky a činy.^{6T37o} Proto nemůže být pro nás otázkou: Co řekne svět? Ale: Jak mám jako křesťan zacházet s příbytkem, který mi dal Bůh? Budu usilovat o nejvyšší časné a duchovní blaho péčí o chrám, v němž bude přebývat Duch svatý, anebo se obětuji světským představám a zvykům?

Zdravá životospráva musí být rodinnou záležitostí. Rodiče by si měli uvědomit své Bohem jim dané povinnosti. Ať studují zásady zdravotní reformy a poučují své děti, že cesta sebezapírání je jedinou bezpečnou cestou. Obyvatelé světa svou bezohledností k tělesným zákonům ničí vlastní sebekontrolu a zbavují se schopnosti postřehnout věčné skutečnosti. Svévolně zanedbali své vlastní tělo a vedou také své děti na cestu povolnosti, čímž jim připravují cestu utrpení za přestoupení přírodních zákonů. Tím nikterak neprojevují moudrý zájem o blaho svých rodin.

Církev a zdravotní reforma

Poselství zdravotní reformy máme přinášet každému sboru. V každé škole má být vykonáno určité dílo. Ani vedoucí ani učitelé by neměli mít dovoleno vychovávat mládež, dokud nemají praktické poznání v tomto ohledu. Někteří si dovolili kritizovat a pochybovat a nacházet chyby na zásadách zdravotní reformy, o nichž ze zkušenosti vědí jen málo. Měli by jít ruku v ruce, srdce při srdci s těmi, jejichž práce se ubírá správným směrem.

Předmět zdravotní reformy byl přinesen sborům, světlo však nebylo srdečně přijato. Sobecká, zdraví ničící povolnost mužů a žen ochromovala vliv poselství, které má připravit lid pro veliký den Boží. Jestliže sbory očekávají sílu, musí žít podle pravdy,^{6T371} kterou jim Bůh dal. Jestliže členové našich sborů přehlížejí světlo v tomto ohledu, sklídí jistý výsledek jak v duchovním, tak tělesném zakrnění. A vliv těchto starých členů prokvasí nové členy. Pán nepracuje nyní tak, že by přiváděl mnoho duší k pravdě, protože v církvi jsou členové, kteří nikdy nebyli obráceni a také ti, kteří kdysi obráceni byli, ale odpadli. Jaký vliv by měli mít tito neposvěcení členové na nové rodiny? Nezhodnotí Bohem dané poselství, které má Jeho lid přinášet?

Všichni ať prozkoumají své jednání a poznají, jestli neholdují něčemu, co jim určitě škodí. Ať přestanou povolovat chuti v jídle a pití. Někteří cestují do vzdálených krajů a hledají lepší podnebí, ale ať jsou kdekoliv, žaludek jim otravuje každé prostředí. Sami si připravují utrpení, kterého je nemůže nikdo zbavit. Měli by své každodenní jednání uvést do souladu s přírodními zákony a pak rozhodným jednáním a vírou bude vytvořeno duševní a tělesné ovzduší, které bude vůní života k životu.

Bratři, jsme velice pozadu. Mnohé z toho, co církve měla udělat, aby byla živou církví, není uděláno. Povolnosti k zvrácené chuti jsou mnozí na tom zdravotně tak, že v jejich nitru probíhá ustavičný boj proti vysokým duchovním zájmům. Jasně předložená pravda není přijata. Své zvyky musíme uvést do souladu s Boží vůlí. Písmo nás ujišťuje: „*Bůh je to, kterýž působí ve vás*“, člověk však musí udělat to své, aby ovládl svou chuť a vášeň. Náboženský život vyžaduje myšlenkový i citový soulad s Božími silami.^{6T372} Žádný člověk se nemůže sám dopracovat spasení a Bůh to nemůže pro něho udělat bez jeho souhlasného odevzdání. Je-li však úsilí člověka opravdové, Bůh s ním spolupracuje a dává mu moc stát se synem Božím.

Mluvíte-li s lidmi o zdraví, často říkají: „My toho víme mnohem víc, než uplatňujeme.“ Neuvědomují si, že jsou odpovědni za každý paprsek poznání svého tělesného blaha a že každý jejich zvyk Bůh zná? S tělesným životem nemůžeme zacházet ledabyle. Každý orgán, každá tkáň těla má být posvátně ušetřena od škodlivých zvyků.

Stravování

Naše zvyky v jídle a pití svědčí o tom, zda jsme ze světa, anebo patříme mezi ty, které Bůh svým mocným dlátem pravdy vyloupl ze světa. Toto má být Jeho zvláštní lid, horlivý dobrých skutků. Bůh mluvil ve svém Slově. V případě Daniele a jeho tří přátel nacházíme *kázání* o zdravotní reformě. Bůh mluvil v dějinách Izraele, jimž chtěl v jejich

zájmu vzít masitý pokrm. Sytil je nebeským chlebem. Člověk jedl andělský pokrm. Oni však rozněcovali své nízké choutky a čím víc soustřeďovali své myšlenky na egyptské hrnce masa, tím víc nenáviděli pokrm, který jim dal Bůh na to, aby je udržel tělesně, duševně a mravně zdravé. Toužili po hrncích s masem a v tomto ohledu udělali právě to, co mnozí udělali v naší době.

Mnozí trpí a mnozí klesají do hrobu, protože povolují své chuti. Jedí podle své převrácené chuti, čímž oslabují své zažívací orgány^{CT373} a poškozují svou schopnost vsřebávat pokrm, který má udržovat život. To přináší těžké nemoci a často vede ke smrti. Jemný organismus těla je opotřebován vražednými zvyky těch, kteří měli poznat lepší cestu.

Sbory by měly být probuzeny a věrné světlu, které jim Bůh dal. Každý člen by měl pracovat moudře, aby ze své životospřávy vyloučil každou zvrácenou choutku.

Extrémy ve stravování

Vím, že mnozí naši bratři a sestry srdcem a zvyky odporují zdravotní reformě. Neobhájí žádné extrémy. Když jsem se však dívala do svých rukopisů, našla jsem rozhodná svědectví a varování před nebezpečím, které přichází na náš lid v důsledku toho, že napodobujeme zvyky a způsoby světa a jsme povolní, uspokojujeme nezdravou chuť a dbáme o okázalý zevnějšek. Bolí mne srdce a jsem zarmoucena nad dnešní situací. Někteří říkají, že jednotliví bratři tyto otázky příliš zdůrazňovali. Avšak proto, že si někdo počíná neprozřetelně a své mínění o zdravotní reformě vyjadřuje při každé příležitosti, odváží se snad někdo zadržet pravdu v tomto ohledu? Lid světa je všeobecně daleko v opačném extrému povolnosti a nestřídmosti v jídle a pití a v důsledku toho jsou rozšířeny /X převrácené zvyky.

Mnozí, kteří se připravovali pro dílo Mistrovo, kteří si však neuvědomili, že svatá závaznost spočívá na nich, aby zachovávali zdravotní zákony, jsou dnes ve stínu smrti. Zákony lidského organismu jsou skutečně Božími zákony. Avšak tato skutečnost se zdá být zapomenuta. Někteří se omezili na dietu, která je nemůže udržet při zdraví. Neopatřili si výživnou stravu místo škodlivých potravin^{6T374} a nepamatovali, že příprava pokrmů nejzdravějším způsobem vyžaduje takt a dovednost. Tělo musí být náležitě živeno, má-li vykonávat svou práci. To není podle zdravotní reformy, zřekneme-li se velikého množství nezdravých pokrmů a půjdeme do opačné krajnosti a snížíme množství a kvalitu pokrmu na nejnižší míru. Pak nemůžeme mluvit o zdravotní reformaci, ale o zdravotní deformaci.

Pravá střídmost

Apoštol Pavel píše: „Zdaliž nevíte, že ti, kteříž v závod běží, všichni zajisté běží, ale jen jeden dostává cenu? Tak běžte, abyste dosáhli. A všeliký, kdož bojuje, ve všem je zdrženlivý. A oni zajisté proto, aby porušitelnou korunu vzali, ale vy neporušitelnou. Protož já tak běžím, nějakou v nejistotu, tak bojuji, nějakou vítr rozrážeje, ale podmaňuji

tělo své a v službu podrobují, abych snad jiným káže, sám nebyl nešlechtný." (iKor 9,24-27)

Na světě jsou mnozí, kteří otročí zhoubným zvykům. Chuť je zákon, který je ovládá a pro jejich nesprávné zvyky je mravní mysl zatemněna a moc rozeznávat svaté věci je velkou měrou oslabena. Je však nutné, aby křesťané byli přísně střídmí. Měli by pozvednout svůj prapor. Střídmost v jídle, pití a odívání je podstatně důležitá. Místo chuti libovůle by měla vládnout zásada. Kdo mnoho jí nebo má nekvalitní pokrm, snadno je rozladěn a upadá také do jiných „pokušení a v osidlo a v žádosti mnohé nerozumné a škodlivé, kteréž pohřžují lidi do zahynutí a v zatracení." (1 Trn 6,9) Boží spolupracovníci by měli použít všechn svůj vliv a podněcovat šíření & správných zdravotních zásad.

Být věrný Bohu znamená mnoho. On klade požadavky na všechny,^{6T 37S} kdo se Mu odevzdají do služby. On chce, abychom tělo i mysl zachovali v nejlepším stavu, abychom všechny síly a schopnosti podřídili Jeho vůli a abychom pomocí přísně střídmých zvyků zůstali co něj svěžejší. Jsme odpovědni před Bohem, abychom mu bez výhrady odevzdali tělo i duši s veškerými schopnostmi, které nám svěřil. Naše síly a schopnosti mají ustavičně růst a zdokonalovat se. Odpovědnosti v tomto díle mohou nést pouze ti, kteří uznávají tuto zásadu a byli vedeni k tomu, aby o své tělo pečovali s rozvahou a bázní Boží. Ti, kteří jsou dlouho v pravdě, avšak neumí rozlišovat mezi čistými zásadami spravedlnosti a zásadami zla, kteří správně nechápu Boží milosrdenství, spravedlnost a lásku, mají být zbaveni odpovědnosti. Každý sbor potřebuje jasné a ostré svědectví, které by znělo jako zvuk polnice.

Podaří-li se nám probudit mravní vnímavost našeho lidu v otázce střídmosti, dosáhneme velkého vítězství. Mluvme o střídmosti ve všech věcech a prožívejme ji. Střídmost v jídle, pití, spánku a odívání patří mezi základní pravidla našeho náboženského života. Vnikne-li pravda do svatyně duše, ovlivní i náš tělesný život. Nedomnívejme se, že otázky týkající se lidského zdraví nejsou důležité. Naše věčné blaho je závislé na tom, jak v tomto životě vy- . uijeme svého času, sfly a vlivu. __\

David řekl: „*Předivně jsem byl učiněn.*" (Žalm 139,14) Když nám dal Pán takový příbytek,^{6T376} proč bychom neměli důkladně prozkoumat každou jeho část? Komůrky mysli a srdce jsou nejdůležitější. Neměli bychom pak otevřít tyto překrásné pokoje a pozvat Pána Ježíše, aby přebýval v nich a zůstal s námi, místo abychom bydleli v přízemí a oddávali se smyslným a ponižujícím choutkám?

Kazatelé mají vyučovat zdravotní reformě

Naši kazatelé by si měli moudře počínat v otázce zdravotní reformy. Měli by se obeznámit s fyziologií a hygienou. Měli by rozumět zákonům života a jejich významu pro zdraví mysli i duše.

Tisíce a tisíce ví jen málo o obdivuhodném těle, které jim dal Bůh nebo o péči, kterou by mu měli věnovat a za důležitější pokládají zájem o mnohem bezvýznamnější

věci. V tomto ohledu musí kazatelé vykonat určité dílo. Zaujmou-li správné stanovisko v tomto ohledu, získají mnohé. V jejich vlastním životě a domově by se měli řídit zákony života, uplatňovat správné zásady a žít podle zdravotních zásad. Pak dovedou mluvit správně o tom předmětu, budou vést lid výš a stále výš v díle reformy. Tím, že budou sami žít ve světle, mohou přinášet svědectví veliké ceny těm, kteří takové svědectví potřebují.

Kazatelé mohou získat převzácné požehnání a bohatou zkušenost, protkají-li všechno své úsilí ve sborech poselstvím o zdravotních otázkách. Lid musí mít světlo zdravotní reformy. Toto dílo bylo zanedbáváno a mnozí hynou pro nedostatek světla, které mohli mít a musí mít, mají-li se vzdát sobeckých choutek.

Předsedové našich sdružení si musí uvědomit, že je nejvyšší čas, aby se k této otázce správně postavili, Kazatelé a učitelé mají přinést jiným světlo, které sami přijali. V každém směru je potřebná jejich práce. Bůh jim pomůže, posílí své služebníky, kteří stojí pevně a nebudou se uchylovat od pravdy a spravedlnosti, aby se přizpůsobili vlastním choutkám.

Výchovná práce ve zdravotně misijním odvětví je dalším krokem velikého významu v probouzení člověka k jeho mravní odpovědnosti. Kdyby se kazatelé této práce chopili v různých odvětvích podle světla, které Bůh dal, pak by nastala rozhodnější reformace v jídle, pití a odívání. Svou lhostejností a odsuzujícími poznámkami nebo žertováním a výsměchem zdržovali lid. Oni sami a veliké množství jiných prožívali smrtelná muka, avšak žádný z nich nezmoudřel.

Jedině nejučtější boj se dosáhlo nějakého pokroku. Lid nebyl ochoten zapřít se, nechtěl povolit rozumu a vůli Boží, ale pak díky svému vlastním utrpení a vlivu na jiné si uvědomili jistý důsledek takového jednání.

Církev vytváří dějiny. Každý den představuje zápas a pochod. Na každé straně jsme obklíčeni neviditelnými nepřáteli a buď z milosti Boží zvítězíme, nebo podlehneme. Naléhavě prosím, aby ti, kteří zastávají v otázce zdravotní reformy neutrální stanovisko, byli obráćeni. Jde o převzácné světlo a Pán mi dává poselství, abych zdůraznila, že všichni, kteří nesou odpovědnost v kterémkoli úseku Božího díla dbali, aby se pravda v srdci a životě rozmáhala. Pouze tak můžeme čelit pokušením, s nimiž se na světě setkáme.

Proč někteří z našich bratrů kazatelů projevují tak malý zájem o zdravotní reformu? Je to proto, že poučení o střídmosti ve všech věcech odporuje jejich návyku sobeckých choutek. Na některých místech to bylo velkou překážkou při našem úsilí dovést lid ke zkoumání a šíření zdravotní reformy. Nikdo by neměl být povolán za učitele lidu, když jeho vlastní názory nebo příklad odporují svědectví, které dal Bůh svým služebníkům v otázce výživy, neboť to bude působit zmatek. Pro svůj nedbalý postoj ke zdravotní reformě nebude schopen být poslem Božím.

Světlo, které Pán v tomto směru dává ve svém Slově je jasné a lidé budou zkoušeni v mnohém směru, aby se ukázalo, zda ho budou ostríhat. Každý sbor, každá rodina má být poučena o křesťanské střídmosti. Každý by měl vědět, jak jíst a pít, aby si zachoval zdraví. Jsme uprostřed závěrečných scén dějin tohoto světa a v řadách světitelů soboty by měla být souladná činnost. Ti, kteří stojí stranou tohoto velikého díla poučování lidu v této otázce, nejdou cestou, kterou jim ukazuje ten veliký Lékař. Kristus řekl: „*Chce-li kdo za mnou přijíti, zapři sám sebe, a vezmi kříž svůj a následuj mne.*” (Mt 16,24)

Pán mi ukázal, že mnozí budou vysvobozeni z tělesného, duševního a mravního úpadku prostřednictvím praktického vlivu zdravotní reformy.^{6T379} Budou se konat zdravotní přednášky a tisknout zdravotní publikace. Zásady zdravotní reformy přijmou mnozí příznivé a mnoho lidí bude osvíceno. Vlivy, doprovázející zdravotní reformu pomohou k úsudku všem, kteří touží po světle a ti krok za krokem budou přijímat zvláštní pravdy pro přítomný čas. Takto se spravedlnost setká s pravdou.

Život je svatý poklad, který nám jen Bůh může pomoci zachovat a použít k Jeho slávě. Avšak Ten, který vytvořil obdivuhodnou strukturu těla, obzvláště pečuje, aby ji zachoval, jestliže s Ním lidé v tomto důležitém úseku chtějí spolupracovat. Každou svěřenou hřivnu nám pomůže zužitkovat a použít ji podle vůle Dárce. Dny, měsíce a roky jsou nám přidány, abychom zužitkovali své příležitosti a přednosti a zápasili o vlastní záchranu a naším nesobeckým životem pomáhali k blahu jiným. Takto můžeme budovat království Kristovo a zjevovat slávu Boží.

Evangelium a zdravotně misijní dílo mají jít spolu vpřed. Evangelium má být doprovázeno zásadami pravé zdravotní reformy. Křesťanství má být vnášeno do praktického života. Je nutné konat opravdové, důkladné reformační úsilí. Pravé biblické náboženství je proudem Boží lásky pro padlého člověka. Boží lid má pokračovat v přímých liniích kupředu a působit na srdce těch, kteří hledají pravdu, touží správně vykonat své dílo v této vrcholně závažné době. Lidem máme přinášet zásady zdravotní reformy a vykonat vše, co je v našich silách, abychom mužům a ženám pomohli vidět nutnost těchto zásad a jejich uplatnění.

NAŠE ZDRATOTNÍ DÍLO

"Nejmilejší, žádám tě obzvláště, abys se dobře měl, a zdrav byl, tak jako duše tvá dobře se ml."
3J2.

Rozsah díla

Bůh připravil svůj lid, aby osvítil svět. Obdařil ho schopnostmi, jimiž má usilovat v díle, dokud ono nezasáhne celý svět. Ve všech koutech světa má zřizovat sanatoria, školy, nakladatelství a podobné podniky k uskutečnění Jeho díla.

Závěrečné poselství evangelia má být přineseno "*všem národům, pokolením, jazykům a lidem.*" Zj 14, 6. V cizích zemích mnohé podniky pro pokrok tohoto díla

musí ještě být zřízeny a rozhojněny. Otevření zdravotních restaurací a ošetřoven, jakož i zřízení sanatorií pro péči o nemocné a trpící, je zrovna tak potřebné v Evropě, jako v Americe. V mnoha zemích má být zřízena lékařsko-misijní služba, která by byla Boží pomocnou rukou trpícím.

Kristus spolupracuje s těmi, kteří se věnují lékařské misijní službě. Mužové a ženy, kteří nesobecky konají co mohou, aby zřídili sanatoria a ošetřovny v mnoha zemích, budou bohatě odměněni. Ti, kdo navštěvují tyto instituce, budou tělesně, duševně i duchovně požehnáni - unavení budou osvěženi, nemocným bude navraceno zdraví a hříchem obtíženým bude ulehčeno. V dalekých zemích se budou ozývat chvalozpěvy a díkuvzdání ze srdcí těch, kteří těmito prostředky byli odvráceni od služby hříchu k spravedlnosti. Jejich písněmi a vděčnými chvalozpěvy bude přineseno svědectví, které získá jiné pro obecenství s Kristem. Obrácení duší k Bohu je největším a nejušlechtlejším dílem, v němž lidé mohou mít svůj podíl. V tomto díle je zjevena Boží moc, Jeho svatost, Jeho dlouhoshovívavost a Jeho nekonečná láska. Každé pravé obrácení Ho oslavuje a anděly vede k chvalozpěvu.

Bližíme se ke konci pozemských dějin a různá odvětví Božího díla mají usilovat s mnohem větším sebeobětováním než to bylo dosud projeveno. Dílo pro tyto poslední dny je ve zvláštním smyslu misijním dílem. Zvěstování pravdy od prvního písmene její abecedy až po poslední, znamená misijní úsilí. Dílo které má být vykonáno, vyžaduje si obět' na každém kroku. Z této nesobecké služby pracovníci vyjdou očištěni a zjemněni jako zlato, které je vyzkoušeno v ohni.

Pohled na duše hynoucí v hříchu by nás měl probudit, abychom vynaložili větší úsilí v šíření světla o přítomné pravdě těm, kteří jsou v temnotě a obzvláště v těch polích, kde dosud bylo vykonáno jen málo pro výstavbu Božích památníků. Ve všech částech světa musí být nyní započato, šířeno a dovedeno ke svému konci dílo, které mělo být už dávno vykonáno.

Naši bratři se všeobecně nezajímali, jak by se měli, o výstavbu sanatorií v evropských zemích. V těchto zemích vyvstanou v díle nejzmatenější otázky pro okolnosti, které jsou zvláštní pro každé pole. Avšak podle světla, které jsem obdržela, " ^ měli bychom zřizovat takové ústavy, i když zpočátku malé, které pod Božím požehnáním se budou rozrůstat a mohutnět. Naše instituce pro kteroukoli zemi nemají být vtěsnány na jedno místo. Bůh nikdy nezamýšlel aby světlo pravdy bylo takto omezováno. V jisté době bylo požadavkem, aby židovský národ sloužil Bohu v Jeruzalémě. Ježíš však řekl Samaritánci: *"Věř mi, že jde hodina, kdy ani na této hoře, ani v Jeruzalémě nebudete se modliti Otci."* *"Ale jdeť hodina, a nyníť jest, kdežto praví modlitebníci modliti se budou Otci v duchu a vpravdě. Neboť takových Otec hledá, aby se modlili jemu. Bůh duch jest, a ti, kteříž se jemu modlí, v duchu a vpravdě musejí se modliti."* J 4,21.23.24.

Pravda má být rozseta na každém místě, kam je nám umožněn přístup. Má se dostat do krajů chudých na známost Boží. Lidé budou požehnáni přijmou-li Toho, v

Němž skládají naději věčného života. Přijetí Ježíšovy pravdy naplní jejich srdce chvalozpěvem k Bohu.

Veliká spotřeba peněz na málo místech odporuje křesťanským zásadám. Každá budova má být vystavěna s ohledem na potřeby podobných budov na jiných místech. Bůh vyzývá muže zodpovědné v Jeho díle, aby nebrzdili pokrok sobeckým používáním všech prostředků, které mohou být opatřeny, jen na několika slibných místech anebo v jednom, případně dvou odvětvích díla.

Na počátku tohoto poselství mnozí z našeho lidu měli ducha sebezapření, a sebeobětavosti. Tak byl učiněn správný počátek a úspěch korunoval vynakládané úsilí. Dílo se však přece nevyvinulo jak se mělo. Příliš mnoho se soustředilo v Battle Creeku, v Oaklandu, a na některých jiných místech. Naši bratři by neměli nikdy budovat tak rozsáhle dílo na žádném místě jako budovali v Battle Creeku.

Pán naznačil, že Jeho dílo by mělo jít dopředu tímž duchem jakým začalo. Svět má být varován. Máme vstoupit do nových polí, jednoho za druhým. Příkaz zní: "Vstupte do nových území; vstupte do nových území." Nebudeme jako lid, svou podnikatelskou pohotovostí, svým postojem k nezachráněnému světu nést svědectví ještě jasněji a rozhodněji než jsme ho nesli před dvaceti nebo třiceti lety ?

Osvěcovalo nás mocné světlo týkající se posledních dnů těchto pozemských dějin. Náš nedostatek moudrosti a odvahy není důkazem duchovní slepoty. Boží poslové musí být oděni mocí. Pro pravdu musí mít vznešenou úctu, kterou ještě dnes nemají. Slavné posvátné a varovné Boží poselství musí být zvěstováno v nejnepříznivějších opolích a v nejhříšnějších městech - na každém místě, kde světlo třetího andělského poselství ještě nebylo rozžato. Každý má být pozván k večeři Beránka.

Při zvěstování tohoto poselství se bude od Božích služebníků vyžadovat zápas s mnoha těžkostmi, jakož i překonávání mnohých překážek. Někdy toto dílo půjde těžce, jako v průkopnických letech v Battle Creeku a v Oaklandu a na jiných místech. Všichni by však měli vykonat to nejlepší a učinit Pána svojí silou, vyhnout se všemu sobectví a být požehnáním pro jiné svými dobrými skutky.

New York

Když jsem byla v New Yorku v zimě 1901, dostalo se mi světla o díle v tomto velikém městě. Noc co noc probíhal před mým zrakem způsob, jakým by si bratři měli počínat. Ve velkém New Yorku má jít poselství vpřed jako svit hořící lampy. Bůh probudí pracovníky TT s⁵ v tomto díle a Jeho andělé půjdou před nimi. I když naše veliká města dosahují téměř stavu předpotopních měst, i když jsou bezbožná jako Sodoma, přece je v nich mnoho upřímných duší, které při naslouchání pravdám adventního poselství budou cítit přesvědčování Ducha. New York je připraven k opravování. V onom velikém městě bude poselství pravdy zvěstováno mocí Boží. Pán vyzývá pracovníky. On vyzývá ty, kteří získali jistou zkušenost v díle, aby se vzchopili a nesli vpřed v

Jeho bázní dílo, které má být vykonáno v New Yorku a v jiných velikých amerických městech. Žádá také prostředky, které si toto dílo vyžaduje.

Bylo mi představeno, že bychom se neměli spokojit jen s vegetariánskou restaurací v Brooklynu, ale zřizovat je i v jiných místech města. Lid žijící v jedné části velikého New Yorku neví, co se děje v jiných částech tohoto velkoměsta. Mužové a ženy, kteří se stravují v restauracích zřízených na různých místech, si povšimnou lepšího stavu svého zdraví. Bude-li jejich důvěra jednou získána, přijmou ochotněji Boží zvláštní poselství pravdy. Kdekoliv se šíří zdravotně misijní dílo v našich velikých městech, měly by se konat i kuchařské přednášky a kdekoliv spěje kupředu mocné výchovné dílo, měla by být *zřízena* hygienická restaurace, která by byla praktickým příkladem správného výběru a zdravé přípravy pokrmů.

Za svého pobytu v Los Angeles jsem byla poučena, že nejen v různých místech tohoto města, nýbrž i Saň Diegu a na jiných turistických střediscích v Jižní Kalifornii měly by být zřízeny zdravotní restaurace a ošetrovny. ^{^ x} Naše úsilí v tomto směru mělo by zahrnout i velké přímořské oblasti. Jako zněl hlas Jana Křtitele na poušti "připravujte cestu Páně", tak musí být slyšet hlas služebníků Páně ve velkých turistických a přímořských střediscích.

Jižní státy

Musím nést poselství ohledně jižního pole. Zde má být vykonáno veliké dílo. Jeho stav je odsouzením našeho vyznávaného křesťanstva. Jen pohledme jaký je zde nedostatek kazatelů, učitelů a zdravotních misionářů. Uvažme nevědomost, bídu, chudobu a zármutek mnoha lidí. A přece toto pole je před našimi dveřmi. Jak sobečtí a jak nepozorní jsme byli ke svým sousedům. Jak bez srdce jsme chodili kolem nich, konaje málo, abychom jim pomohli v jejich utrpení. Jestliže by náš lid studoval a poslechl výzvu evangelia, jižní státy by byly již obdržely svůj přiměřený příděl služby. Jestliže by ti, kteří obdrželi světlo, kráčeli ve světle, byli by si uvědomili, že na nich spočívá odpovědnost zvěstování této dlouho zanedbané části vinice.

Bůh vyzývá svůj lid, aby dal z prostředků, které mu svěřil na Jeho dílo, aby mohly být zřízeny, vybudovány ústavy v polích, které nic takového nemají a bělejí se ke žni. Vyzývá ty, kteří mají v bankách peníze, aby je dali do oběhu. Tím, že dáme z toho co máme, na podporu Božího díla, prakticky ukazujeme, že nadevše milujeme Jeho a své spolubližní jako sami sebe.

Školy a sanatoria by měly být zařízeny na mnoha místech v jižních státech. Vlivná střediska by měla být v mnoha jižních městech zřízena otevřením potravinářských obchodů a vegetariánské restaurace. Měli by zde být zřízeny podniky s výrobou prostých, levných a zdravých pokrmů. Toto dílo by však nemělo být proniknuto žádným světským duchem; neboť Bůh to zakazuje. Nesobečtí lidé by se měli chopit tohoto díla v bázní Boží a v lásce ke svým bližním.

Podle světla, které mi bylo dáno v jižních polích, jako i na jiných místech, výroba zdravotních pokrmů by neměla být věcí osobního zisku nýbrž jako Boží věc, jíž mohou být otevřeny dveře naděje pro tento lid. Na Jihu bychom měli projevit obzvláštní pozornost k chudým, kteří byli strašně zanedbáni. Mají být vybráni schopní a šetrní lidé, kteří by se ujali toto potravinářského díla, neboť má-li být úspěšné, musí být uplatněna největší moudrost a šetrnost. Bůh chce, aby Jeho lid konal přijatelnou službu a připravoval zdravý pokrm nejen pro své vlastní rodiny, za něž je předně odpověden, nýbrž aby tím bylo pomozeno chudým na každém místě. Má projevit křesťanskou obětavost, uvědomujíc si, že představují Boha a že všechno co mají, je Jeho darem.

Bratři, chopte se tohoto díla. Nedejte se přemáhat znechucením. Nekritizujte ty, kteří se pokoušejí vykonat něco správným směrem, nýbrž jděte do práce sami.

V souvislosti s výrobou zdravotních pokrmů lze zřídit mnoho podniků, které budou k pomoci v jižním poli. Všechno, co lidé jako misionáři pro Pána mohou konat v tomto poli, mělo by být vykonáno nyní; neboť jestliže některé pole potřebovalo lékařské misijní dílo, pak jsou to právě jižní státy. Za dobu, která už uplynula do věčnosti, mnozí měli být v jižních státech zapojeni ve spolupráci s Pánem a osobním úsilím a svými prostředky udržovat sebe i jiné pracovníky v tomto poli.^{7T5S}

Malá sanatoria by měla být *zřízena*, na mnoha místech. Toto otevře dveře pro vstup Biblické pravdy a odstraní mnohý předsudek, jež existuje vůči barevným lidem, kteří mají být zrovna tak spaseni, jako lidé bílí.

Kdyby taková odvětví díla byla zřízena pro barevný lid bezprostředně po vyhlášení svobody, jak odlišná by byla jejich situace dnes.

Ve všech zemích

Pán nás vyzývá, abychom se probudili a uvědomili si své zodpovědnosti. Bůh dal každému člověku jeho dílo. Každý může žít užitečným životem. Naučme se všechno co můžeme a pak budme požehnáním pro jiné tím, že budeme šířit známost pravdy. Každý by měl konat podle svých různých schopností a ochotně pomáhat nést břemeno.

Všude je práce, která má být vykonána pro všechny společenské třídy. Blíž bychom měli přistoupit k chudým a nuzným a pokleslým v nestřídmosti. Přitom nesmíme zapomínat i na vyšší třídy - soudce, kazatele, politiky a jiné, z nichž mnozí jsou otroky nestřídmostných zvyků. Nesmíme přehlédnout žádné úsilí, abychom jim nepoukázali, že mají být předmětem spasení, že věčný život stojí za to, abychom o něj usilovali. Vysoce postaveným máme představit jistotu, jakou je naprostá abstinence a požádat je, aby prostředky, které by jinak utratili na škodlivé nápoje a tabák, věnovali na zřízení ústavů, kde by děti a mládež byly připraveny na vyplnění užitečných úkolů ve světě.

Veliké světlo nám zazářilo, avšak jak málo tohoto světla odrážíme světu! Nebeští andělé očekávají, že lidé budou spolupracovat s nimi tím, že budou prakticky uplatňovat zásady pravdy.⁵⁹ Právě prostřednictvím našich sanatorií a podobných ústavů, má být vykonáno mnoho z tohoto díla. Tyto instituce mají být Božími památníky, kde Jeho ozdravná moc může zasáhnout všechny třídy, vysoké i nízké, bohaté i chudé. Každý haléř věnovaný v nich pro Krista, přinese požehnání jak dárci, tak trpícímu lidstvu.

Zdravotně-misijní dílo je pravou rukou evangelia. Je nutné pro pokrok díla Božího. Když budou lidé přivedeni k pochopení pravé životosprávy, poznají spásnou moc pravdy. Do každého města by měli přijít pracovníci, kteří byli vyškoleni v misijně-lékařském díle. Jako pravá ruka třetího andělského poselství, Boží způsoby ošetřování nemocí otevrou dveře pravdě. Zdravotní literatura musí být rozšířena v mnoha zemích. Naši lékaři v Evropě a jiných zemích by si měli uvědomit nutnost zdravotního díla konaného muži, kteří se nacházejí na místě a kteří mohou jít k lidem tam kde jsou a přinést jim nejdůležitější poučení.

Pán dá našim sanatoriím příležitost spolupracovat mezi sebou a bude jim pomáhat v nově založených místech. Každá nová instituce má být považována za sesterskou pomocnici ve velikém díle zvěstování třetího andělského poselství. Bůh dal našim sanatoriím zvláštní příležitost, aby se rozběhlo dílo, které bude jako kámen, plný života a narůstající, který je uveden do pohybu neviditelnou rukou. Ať tento tajemný kámen je uveden do pohybu.

Pán mně poučil, abych varovala ty, kteří budou v budoucnu zřizovat sanatoria na nových místech, aby začali své dílo v pokoře a zasvětili své životy Jeho službě. Postavené budovy nemají být příliš rozsáhlé a nákladné. Malá místní sanatoria^{7T6o} mají být zřízena vedle našich škol. V těchto sanatoriích se mají vzdělávat mladí schopní a posvěcení mužové a ženy - ti kteří chtějí kráčet v lásce a bázni Boží, ti, kteří po ukončení přípravy si nebudou myslet, že vědí všechno co vědět mají, nýbrž budou usilovně studovat a pečlivě uplatňovat Kristovo naučení. Spravedlnost Kristova je bude předcházet a sláva Boží bude jejich záštitou.

Obdržela jsem světlo, že v mnoha městech by bylo potřebné zřídit vedle ošetřoven nějakou restauraci. Toto dvojí může posloužit k udržení správných zásad. Ve spojení s tím, je někdy potřebné mít prostorné místnosti, které poslouží jako ubytovny pro nemocné. Tato zařízení poslouží sanatoriím vybudovaným v zemi, která by měla být lépe vedena v pronajatých místnostech. Nemáme budovat ve městech veliké budovy, v nichž bychom ošetřovali nemocné, neboť Bůh jasně naznačuje, že nemocní mohou být lépe ošetřeni mimo města. Na mnoha místech můžeme zdravotní dílo ve městech začít, avšak pokud je to jen možné, toto dílo by mělo být převedeno na venkov, jakmile lze zajistit vhodné prostředí.

Podle světla které mi bylo dáno, měli bychom místo vynakládání velkého úsilí k vybudování několika velikých lékařských středisek, zřídit mnoho menších. Je téměř

nemožné najít někoho, který je schopen vést sanatorium pravým způsobem. Ne všichni pracovníci jsou pod vedením Ducha svatého jak by tomu mělo být, a proniká sem duch světa.

Síla a radost požehnání lidstva nespočívá v nákladných budovách. Musíme pamatovat na to, jak mnozí trpí pro nedostatek potřebného pokrmu a oděvu. Při budování bychom neměli být ovlivněni touhou po lesku. Měli bychom konat svoji povinnost a ^{n 61} přenechat následky Bohu, který jediný dává úspěch. Žádné mimořádné prostředky, které můžeme mít, neměli bychom vyčerpat na zakupování vlastních ozdravných ústavů. Všechny naše sanatoria měly by být vybudovány pro zdraví a štěstí; měly by být tak umístěny, aby pacienti měli požehnání ze slunce, a měly by být tak zařízeny, aby byl ušetřen každý zbytečný krok.

V tomto díle je nejlépe učinit malé začátky na mnoha místech a dovolit Boží Prozřetelnosti, aby naznačila jak rychle by se tyto ústavy měly rozmáhat. Malé plány se mohou rozrůst ve velké podniky. Pak zde bude rozdělena zodpovědnost a pracovníci takto postupně získají větší duševní i duchovní sílu. Zřízení těchto ústavů přinese mnoho dobra, jestliže všichni, kteří jsou s nimi spojeni, potlačí sobeckou ctižádost a budou vždy mít na zřeteli Boží slávu. Mnozí z našeho lidu by měli pracovat v nových polích. Žádný by však neměl hledat vlastní zájmy. Mysl pracovníků musí být posvěcena.

Ve vsi naší práci pamatujme, že tentýž Ježíš, který nasýtil zástupy pěti malými bochníčky a dvěma rybičkami, i dnes nám může dát ovoce naší práce. On, který řekl Galilejským rybářům: "rozestřete síť své k lovení", a který, když uposlechli, naplnil jejich síť, takže se trhaly, touží, aby Jeho lid viděl důkaz toho, co chce pro ně učinit dnes. Tentýž Bůh, který dal Izraelům nebeskou mannu, stále žije a kraluje. On povede svůj lid, obdaří ho moudrostí a porozuměním v díle, k němuž je povolán. Jako odpověď na opravdovou modlitbu dá moudrost těm, kteří usilují konat své povinnosti svědomitě a moudře. Dílo, v němž pracují, bude se Jeho požehnáním rozmáhat do větších rozměrů. Mnozí se naučí být věrnými nositeli břemen a jejich úsilí bude korunováno úspěchem.

Poznání zdravotních zásad

Přišli jsme do doby, kdy každý člen církve by se měl chopit zdravotně-misijního díla. V jistém smyslu svět je lazaretem, naplněným oběťmi jak tělesně, tak duševně nemocnými. Všude hynou lidé z nedostatku známosti pravd, které nám byly svěřeny. Členové církve se musí probudit, aby si mohli uvědomit svoji zodpovědnost za zvěstování těchto pravd. Ti, kteří byli pravdou osvíceni, mají světu přinášet světlo. Skrývat naše světlo v této době znamená dopustit se strašného omylu. Poselství Božímu lidu dnes zní: "Povstaň, zaskvěj se, nebo přišlo světlo tvé a sláva Hospodinova vzešla nad tebou."

Na každém kroku vidíme ty, kdo měli mnoho světla a poznání, jak se dobrovolně rozhodli pro zlo, místo pro dobro. Tím, že neusilují o žádnou reformu, jdou od zlého k horšímu. Avšak lid Boží nemá kráčet v temnotě, má chodit ve světle, neboť jsou to reformátoři.

Před skutečným reformátorem zdravotně misijní dílo otevře mnoho dveří. Nikdo nemusí čekat až bude povolán do nějakého odlehlého pole, dřív než začne pomáhat jiným. Kdekoliv jste, můžete okamžitě začít. Příležitosti jsou na dosah jednoho každého. Chopme se díla, za něž jsme odpovědni, díla, které má být vykonáno ve vašem domově i u vašich sousedů. Nečekejte na jiné, aby vás pobízeli k činnosti. V bázni Boží jděte neprodleně vpřed, maje na mysli svoji osobní zodpovědnost Tomu, který dal svůj život za vás. Pracujte tak, jako kdyby jste slyšeli Krista, který vás osobně volá vykonat to nejlepší v Jeho službě. Nehleďte na to, zda někdo jiný je k tomu ochoten. Jste-li opravdu posvěceni, Bůh přivede vašim prostřednictvím k pravdě jiné, které může použít jako nádobu k udělení světla mnohým, jež se potácejí v temnotě.

Každý může něco dělat. Někteří se snaží vymlouvat a říkají: "Mé domácí povinnosti, děti si vyžadují všechn čas i prostředky." Rodiče, vaše děti by měli být vaši pomocnou rukou a umocnit vaši sílu a schopnost pracovat pro Mistra. Děti jsou mladšími členy Boží rodiny. Měli bychom je vést aby se posvětili Bohu, Jemuž patří právem stvoření i vykoupení. Měli bychom je učit, že všechny jejich tělesné, rozumové a duševní síly patří Jemu. Měli bychom je vychovávat k nápomocné službě v různých odvětvích nesobecké služby. Nedovolte svým dětem, aby kdy byly překážkou. Děti by se měly dělit o vaši duchovní jakož i tělesná břemena. Tím, že pomáhají jiným, rozmnožují své vlastní štěstí a užitečnost

Náš lid by měl ukázat, že se živě zajímá o zdravotně-misijní dílo. Ať se připraví pro užitečnou službu studiem knih, které byly napsány pro naše poučení v těchto odvětvích. Tyto knihy zasluhují mnohem více pozornosti a ocenění, než jim bylo dosud věnováno. Mnohé, co je k užitku a pochopení všech, bylo napsáno pro zvláštní záměr - k poučení o zdravotních zásadách. Ti, kteří studují a uplatňují tyto zásady, budou bohatě požeňáni tělesně i duchovně. Pochopení filosofie zdraví bude ochranou před mnohým zlem, které se ustavičně rozmáhá.

Mnozí, kteří se chtějí vzdělat ve zdravotně-misijním odvětví, mají domácí povinnosti, které jim někdy brání studijně se scházet s jinými. Ti se mohou mnoho naučit ve svém vlastním domově o tom, co je výslovnou Boží vůlí v těchto odvětvích misijního díla a tak umocnit své schopnosti pro službu jiným. Otcové a matky, naberte poznání kolik jen můžete ze studia našich knih a publikací. Čtěte knihu "Dobré zdraví", neboť je plná hodnotného poučení. Udělejte si čas přečíst svým dětem ze zdravotních knih, jakož i z knih pojednávajících obzvláště o náboženských předmětech. Poučte je o významu péče o tělo - příbytek, v němž žijí. Vytvořte domácí čtenářský kroužek, v němž každý člen rodiny zapomene na uspěchanost každodenních starostí a zapojí se do studia. Otcové, matky, bratři a sestry, chopte se tohoto díla celým srdcem a uvidíte, jestli domácnost tím mnoho nezíská. Obzvláště pak mladí

lidé, kteří byli zvyklí číst romány a laciné příběhy, budou mít užitek z toho, že se připojí k večernímu studijnímu kroužku. Mladí mužové a ženy, čtěte literaturu, která vám dá pravé poznání a která bude pomocí celé rodině. Řekněte se vši rozhodností: "Nebudu utrácet převzácné chvíle četbou toho, co pro mně nemá žádný užitek a co mně jen mrzáci pro službu jiným. Celý svůj čas a myšlenky posvětim na získávání schopností pro Boží službu. Zavřu svoje oči před nízkými a hříšnými myšlenkami. Moje uši patří Pánu a nebudou naslouchat jemnému našeptávání nepřítele. Můj hlas nepropůjčím ničemu, co není pod vlivem Ducha Božího. Moje tělo je chrámem Ducha Svatého a každá chvíle mé bytosti bude posvěcena ušlechtilým záměrem."

Pán chce, aby mladí lidé byli Jeho pomocnou rukou. Jestliže by se v každém sboru posvětili Jemu, a usilovali o sebezapírání v domově a pomáhali své ustarané matce, tato matka by si našla také čas navštívit sousedy a příležitostně by sami mohli pomoci malými skutky milosrdenství a lásky. Do mnoha domácností by se mohli dostat zdravotní knihy a časopisy pojednávající o zdraví a střídmosti. Rozšiřování literatury je důležitá věc, neboť takovým způsobem může být uděleno vzácné poznání o uzdravování nemocí -poznání, které by mohlo být velikým požehnáním těm, kteří si nemohou dovolit zaplatit návštěvu lékaře.

Rodiče by se měli snažit zaujmout své děti studiem fyziologie. Mezi mladými je pouze málo těch, kteří mají nějakou určitou představu o tajemství života. Studium obdivuhodného lidského organismu, vztah a závislost jeho složitých částí, je jedním bodem, o který se mnoho rodičů jen málo zajímá. I když jim Bůh říká: "*Nejmilejší, žádám' obzvláště, abys se dobře měl, a zdráv byl, tak jako duše tvá dobře se má*", přece nerozumí vlivu těla na mysl a vlivu mysli na tělo. Více se zajímají o zbytečné povídání, a pak nářkem nad nedostatkem času se chtějí omluvit, proč nemají nutné poznání, které by je uschopnilo náležitě poučit své děti. Kdyby se všichni chtěli poučit o tomto předmětu a cítili potřebu uplatnit ho v praxi, situace by byla mnohem lepší.

Rodiče, poučte své děti, aby postřehly příčinou souvislost věcí. Ukažte jim, že budou-li přestupovat zdravotní zákony, musí to zaplatit utrpením. Poučte je, že zanedbání tělesného zdraví, vede k nedbalosti mravní. Vaše děti si vyžadují trpělivou, věrnou péči. Nestací, abyste své děti jen sytili a šatili; měli byste se také snažit o *rozvoj* jejich duševních sil a vštěpovat do jejich srdcí správné zásady. Jak často se však povahová krása a laskavost chování ztrácí se zřetele v honbě za zevnějškem. Rodiče, nedejte se ovládnout světským náhledem; neusilujte o dosažení jeho úrovně. Uvažte, co je hlavním cílem života a pak k němu zaměřte všechno své úsilí. Nemůžete beztretně zanedbat vlastní výchovu svých dětí. Jejich porušený charakter odhalí vaši nevěrnost. Zlo, které nenápadně přehlédnete, drsné, hrubé způsoby, nevšímavost a neposlušnost, lenost a nepozornost, přinesou pohanění na vaše jméno a trpkost do vašeho života. Osud vašich dětí spočívá velkou měrou ve vašich rukou nedbalostí o neplnění povinností, dětí můžete je převést na stranu nepřítele a učinit z nich jeho nástroje ke zkáze jiných; jestliže je však věrně poučíte a svým vlastním životem jim dáte předně dobrý příklad, můžete je vést ke Kristu a oni pak ovlivní jiné a tak mnozí mohou být zachráněni skrze ně.

Otcové a matky, uvědomujete si důležitost a zodpovědnost, která na vás spočívá? Uvědomujete si nutnost střežit své děti před zvyky nedbalosti nemravnosti? Dovolte svým dětem vytvářet pouze takové přátelství, které správně ovlivní jejich povahu. Nedovolte jim být večer venku, nevíte-li kde jsou a co dělají. Poučte je o zásadách mravní čistoty. Jestliže jste zanedbali povolnou výchovou řádek za řádkem, příkaz za příkazem, zde trochu a tam trochu, okamžitě začněte konat tuto svojí povinnost. Uvědomte si svoji odpovědnost a pracujte pro časnost i pro věčnost. ^{n 67} Ať nemine další den, aniž by jste nevyznali svoji nedbalost svým dětem. Řekněte jim, že nyní zamýšlíte konat Bohem vám určené dílo. Požádejte je, aby spolu s vámi usilovali o nápravu. Vynaložte neochvějné úsilí, abyste vykoupili minulost, nezůstávejte déle ve stavu laodicejského sboru. Ve jménu Páně vyzývám každou rodinu, aby ukázala svoji pravou barvu. Reformujte církev ve svém vlastním domově.

Plníte-li věrně svoji povinnost v domácnosti, a to otec jako kněz domova, matka jako domácí misionářka, umocňujete tím síly k vykonání dobra i mimo svého domova. Když vzděláváte své schopnosti, jste připravenější pracovat ve svoru i ve svém okolí. Tím, že své děti připoutáte k sobě a k Bohu, otcové, matky i děti se stanou Božími spolupracovníky.

Život pravého věřícího zjevuje Spasitele přebývajícího v srdci. Ježíšův následovník se podobá Kristu duchem i povahou. Je tichý a pokorný, jako Kristus. Jeho víra působí skrze lásku a očišťuje duši. Celý jeho život je svědectvím o moci Kristovy milosti. Čisté učení evangelia nikdy neponižuje příjemce, nikdy z něj nedělá tupce nebo hrubce, nebo nezdořilce. Evangelium zjemňuje, zušlechťuje, povznáší, posvěcuje soudnost a ovlivňuje celý život.

Bůh nenechá své věrné pracovníky osamocně zápasit proti veliké přesile a nedá, aby byli přemoženi. Jako převzácný drahokam zachová každého, jehož život je skryt s Kristem v Bohu. O každém takovém říká: *"a učiním tě jako pečeti prsten; nebo jsem tě vyvolil "Ag2,24"*.

Vznešené povolání pracovníků našich sanatorií

Pracovníci našich sanatorií mají vznešené a svaté povolání. Musí si uvědomit svatost svého díla. Charakter této práce a rozsah jejího vlivu si vyžaduje vážné úsilí a bezvýhradné posvěcení.

V našich sanatoriích smíme nemocné a trpící vést k tomu, aby si uvědomili, že potřebují duchovní pomoc, jakož i tělesné zotavení. Měla by se jim zde věnovat každá příležitost k zotavení tělesného zdraví; mělo by se jim poukázat také na význam požehnání světla a života Kristova a také - co znamená být s Ním spojen. Měli by být vedeni k tomu, aby postřehli, že Kristova milost v srdci zušlechťuje celou bytost. Žádným lepším způsobem nemohou se o Kristově životě dovědět víc, než budou-li ho vidět zjeveného v životě svých následovníků.

Věrný pracovník upírá svůj zrak na Krista. Pamatuje, že jeho naději na věčný život mu dává Kristův kříž, je rozhodnut nikdy ne-zneuctít Toho, který dal za něj svůj život. Hluboce se zajímá o utrpení lidstva. Prosí a pracuje, bdí nad dušemi, neboť ví, že musí za ně vydat počet; ví, že tyto duše, které Bůh přivádí do styku s pravdou a spravedlností, mají být zachráněny.

Pracovníci našich sanatorií vedou svatý boj. Nemocným a trpícím mají představit pravdu Ježíšovu; mají ji představit ve vsí její slávě a přece tak prostince a laskavě, že duše budou přitaženy ke Spasiteli. Slovem i skutkem mají vždy vyvyšovat Jeho, jako naději věčného života. Neměli by vyslovit žádné unáhlené slovo a provést žádný sobecký čin. Pracovníci by měli se všemi *zacházet* laskavě. Jejich slova by měla být něžná a laskavá. Ti, kteří projevují pravou skromnost a křesťanskou zdvořilost, získávají duše pro Krista.

Měli bychom usilovat o zotavení tělesného i duchovního zdraví těch, kteří přicházejí do našich sanatorií. Udělejme proto vše, abychom je na jistý čas odvedli od těch okolností, které odvracejí od Boha a přivedli je do čistšího ovzduší. Venku, v prostředí krásných věcí stvořených Bohem, při vdechování svěžího životodárného vzduchu, je možno nemocným nejlépe vyprávět o novém životě v Kristu. Zde se může prosvěcovat srdce zatemnělé hříchem. Trpělivě a soucitně veďte nemocné, aby viděli, že potřebují Spasitele. Řekněte jim, že *"On dává stálému sílu, a tomu, ježto žádné síly nemá, moci hojně udílí"* Iz 40,29.

Potřebujeme plněji ocenit význam slov: "V stínu jeho žádostivá jsem byla seděti." Pis 2, 3. Tato slova nám nepřipomínají obraz uspěchané roztěkanosti, nýbrž klidného odpočinku. Je mnoho vyznávajících, ustaraných a zarmoucených křesťanů, mnozí, kteří tak překypují aktivitou, že si nemohou najít čas ke klidnému odpočínutí v zaslíbeních Božích a kteří jednají tak, jakoby si nemohli popřát klidného oddechu. Všechny takové Kristus pozývá: *"Pojďtež ke mně všichni, kteříž pracujete a obtíženi jste, a já vám odpočínutí dám."* Mt 11,28.

Odvraťme se od různých zaprášených silnic života k odpočinku, ve stínu Kristovy lásky. Zde načerpáme síly k zápasu. Zde se naučíme, jak zmenšit lopotu a trápení a jak mluvit a zpívat k slávě Boží. Unavení a obtížení by se měli učit od Krista tichému důvěrování. Musí sedět v Jeho stínu, chtějí-li mít Jeho pokoj a odpočinek.

Ti, kteří se zapojují do zdravotního díla, měli by mít pokladnu plnou převzácných zkušeností, neboť pravda je vstípena do srdce a jako svatá rostlinka je podporována a živena Boží milostí. Zakořenění a zbudování v pravdě, měli by mít víru, která působí skrze lásku a očisťuje duši. Ustavičně by měli prosit o požehnání, a mít uzavřeny okna duše před pozemským nakaženým ovzduším světa a otevřít je k nebesům, aby obdrželi jasné paprsky slunce spravedlnosti.

Kdo se připravuje pro rozumné lékařsko-misijní dílo? Pomocí tohoto díla mají být vedeni ke Kristu ti, kteří se přišli do našich sanatorií zotavit, a mají být poučeni,

aby svoji slabost spojili s Jeho mocí. Každý pracovník by měl být rozumně činný. Pak v plném smyslu může představovat pravdu zjevenou v Ježíši Kristu.

Pracovníci našich sanatorií jsou ustavičně vystaveni pokušení. Jsou ve styku s nevěřícími, a ti kteří nejsou zdraví ve víře, utrpí tímto stykem. Ti však, kteří setrvávají v Kristu, setkají se s nevěřícími jako se On s nimi stýkal a nenechal se jimi odvést, nýbrž vždy pohotově promluvil vhodné slovo, a vždy byl hotov k rozsévání semene pravdy. Budou modlitebně bdít a zachovají si svoji upřímnost, denně projevující důslednost svého náboženství. Vliv takových pracovníků je mnohým k požehnání. Dobře spořádaným životem přitahují duše ke kříži. Pravý křesťan ustavičně vyznává Krista. Vždy je něžný a pro trpící má vždy slova naděje a útěchy."⁷¹

"Bázeň Hospodinova je počátkem moudrosti" Pí 1, 7. Jediná věta Písma má větší cenu než tisíce lidských myšlenek nebo výroků. Ti, kteří odmítají následovat Boží cestu, nakonec uslyší to strašné: *"Odejděte ode mne."* Podřídíme-li se Boží cestě, Pán Ježíš usměrní naše myšlenky a naplní naše ústa jistotou. Můžeme být silní v Pánu a v síle Jeho mocí, přijímaje Krista, oděni býváme Jeho mocí. V srdci přebývajícím Spasitel nás naplňuje svojí mocí. Pravda se nám stává podpěrnou holí. Život nevykazuje žádnou nespravedlnost. My pak dovedeme vhodně mluvit k těm, kteří neznají pravdu. Kristova přítomnost v srdci je oživující mocí, posilující celou bytost.

Naším pracovníkům mám říci, že nevěra a soběstačnost jsou nebezpečím, před nímž se musí ustavičně mít na pozoru. Musí bojovat proti zlu s takovou opravdovostí a odevzdaností, že nemocní pocítí povznášející vliv jejich nesobeckého úsilí.

Ani stín hledání vlastních zájmů nemá poskvřňovat naši službu. *"Nemůžete sloužit Bohu i mamonu."* Vyvyšte Jeho, Muže Golgaty. Vyvyšte Ho živou vírou v Boha, aby vaše modlitby mohly mít účinek. Uvědomujeme si jak blízko k nám přijde Ježíš? Osobně k nám mluví. On se zjeví každému, kdo je ochoten přiodít se rouchem Jeho spravedlnosti. On prohlašuje: "Já podpírám tvoji pravici." Jděme tam, kde nás může vést svou rukou, kde Ho můžeme slyšet mluvit s jistotou a mocí, že On je ten *"živý, ježto jsem byl mrtvý, a aj živý jsem na věky věků."*

Poselství našim lékařům

Křesťanský lékař má být pro nemocné poslem milosti, přinášejícím lék pro hříchem nemocnou duši jakož i pro nemocné tělo. Používá-li jednoduché prostředky, které Bůh opatřil pro zotavení tělesně trpících, má také promluvit Kristovou mocí, aby uzdravil nemocné duše.

Jak je nutné aby lékař žil v úzkém spojení se Spasitelem. Nemocní a trpící které ošetřuje, potřebují pomoc, kterou jedině Kristus může dát. Potřebují modlitby prodchnuté Jeho Duchem. Trpící jednotlivec spoléhá na moudrost a milosrdenství lékaře, jehož dovednost a svědomitost může být jeho jedinou nadějí. Lékař by pak měl být věrným šafářem milosti Boží, strážcem duše i těla.

Lékař, který přijal moudrost shůry, který ví, že Kristus je jeho osobním Spasitelem, neboť sám byl přiveden k tomuto útočišti, ví, jak *zacházet* s chvějícími se, provinilými, hříchem obtíženými dušemi, které se obrací k Němu o radu. S jistotou jim může odpovědět na otázku: "Co mám činit, abych byl spasen?" Může jim mluvit o lásce Vykupitele. Ze zkušenosti může mluvit o moci pokání a víry. Když stojí u lůžka trpícího a snaží se mu přinést slova pomoci a potěšení, Pán pracuje s ním a skrze něho. Když je mysl trpícího upřena na Toho mocného Lékaře, Kristův pokoj naplňuje srdce. Uzdravení duše, které se nyní dostaví, je použito jako Boží pomocná ruka, aby obnovila tělesné zdraví.

Lékař má převážnou příležitost probouzet v srdcích těch s nimiž přichází do styku, smysl pro potřebu Krista. Z pokladů srdce má přinést nové i staré věci a promluvit slova potěšení a poučení po nichž oni touží. Ustavičně má rozsévat sítě pravdy, aniž by předkládal sporné věroučné body, a má mluvit o lásce Spasitele, odpouštějícího hříchy. Z Božího Slova by neměl jen poučovat řádek za řádkem, příkaz na příkazem, nýbrž promístit tyto nauky i slzami a umocnit svými modlitbami, aby duše byly zachráněny od smrti.

Ve své opravdové, napjaté úzkostlivosti zbavit tělo nebezpečí, lékaři jsou v nebezpečí, že zapomenou na nebezpečnost duše. Lékaři bděte; neboť před soudnou stolicí Kristovou se musíte setkat s těmi, u jejichž smrtelného lůžka nyní stojíte.

Vznešenost lékařovy práce, jeho ustavičný styk s nemocnými a umírajícími, si vyžaduje, pokud je to jen možné, aby byl zbaven běžných povinností, které mohou jiní vykonat. Neměly by ho zatěžovat žádné jiné starosti, aby měl čas dobře se obeznámit s duchovními potřebami svých pacientů. Jeho mysl by měla být vždy pod vlivem Svatého Ducha, aby byl sto promluvit případná slova, která probudí víru a naději.

U lůžka umírajícího nemá se mluvit o dogmatických nebo sporných věcech. Trpícímu nutno ukázat na Toho, který je ochoten zachránit všechny, kteří k Němu přicházejí u víře. Se vši vážností a něhou snažte se pomoci duši, která se potácí mezi životem a smrtí.

Své pacienty by lékař nikdy neměl vést k tomu, aby svoji pozornost obraceli na něho. Má je poučit, aby ruku víry vztáhli ke Spasiteli.^{7T74} Pak mysl bude osvícena světlem vyzářujícím ze Slunce spravedlnosti. Co se lékaři pokouší konat, Kristus konal skutečné a v pravdě. Oni se snaží o záchranu života; On sám je životem.

Úsilí lékaře vést své pacienty ke zdravé činnosti, musí být osvobozeno ode vši lidské tížadosti. Mysl se nemá upínat na člověka, ale má se povznést k duchovním věcem a uchopit věčné.

Lékař by neměl být předmětem nelaskavé kritiky. Toto klade na něj zbytečné břímě. Jeho starosti jsou těžké a on potřebuje soucit svých spolupracovníků. Měl by být podpírán modlitbou. Vědomí, že jeho úsilí je oceněno, mu dodá naděje a odvahy. Rozumný křesťanský lékař si stále víc a víc uvědomuje jak příčinně souvisí hřích s nemocí. Vždy jasněji usiluje vidět vztah mezi příčinou a následkem. Vidí, že ti, kteří

se připravují za ošetřovatele, by se měli důkladně vzdělat v zásadách zdravotní reformy; aby byli poučeni o významu přísné střídmosti ve všech věcech, neboť nedbalost k zákonům zdraví nelze omluvit u těch, kteří jsou odděleni k tomu, aby poučovali jiné jak žít.

Když lékař vidí, že některý pacient trpí nemocí způsobenou nesprávným jídlem a pitím a přece mu nic o tom nepoví, a nepoví mu také o potřebě reformy, škodí svému bližnímu. Opilci, nestřídmí a ti, kteří se oddávají různým žádostivostem - všichni svědčí lékaři jasně a srozumitelně, že utrpení je následkem hříchu. Obdrželi jsme veliké světlo o zdravotní reformě. Proč tedy rozhodněji neusilujeme⁷¹⁷⁵ o potírání příčin, které vedou ke hříchu? Vidí-li naši lékaři ustavičný zápas s utrpením, usilují-li ustavičně o pomoc trpícím, jak mohou být klidní? Mohou se zdržet, aniž by varovně pozvedli svůj hlas? Jsou dobrotiví a milosrdní, jestliže nepoučují o přísné střídmosti jako léku proti nemoci?

Lékaři, studujte napomenutí, které Pavel napsal Římanům. *"Protož prosím vás bratři, skrze milosrdenství Boží, abyste vydávali těla svá v oběť živou, svatou, Bohu libou, rozumnou službu svou. A nepřipodobňujte se světu tomuto, ale proměňte se obnovením mysli své, tak abyste zkusili, jaká by byla vůle Boží dobrá, libá a dokonalá."* Ř 12,1.2.

Duchovní práce v našich sanatoriích nemá být pod správou lékařů. Toto dílo si vyžaduje důmysl a takt a hlubokou známost Písma. Kazatelé s těmito schopnostmi by měli spolupracovat s našimi sanatorii. Měli by poukázat na význam střídmosti z křesťanského hlediska upozorněním, že tělo je chrámem Svatého Ducha, připomenout lidem zodpovědnost, která na nich spočívá jako na Božím vykoupeném vlastnictví, aby jejich mysl a tělo bylo svatým chrámem, vhodným pro příbytek Svatého Ducha. Bude-li otázka střídmosti předložena jako část evangelia, mnozí budou vidět svoji potřebu reformy. Uvidí škodlivost omamných nápojů a poznají že naprostá střídmost je jediným základem, na němž Boží lid může bezpečně stát. Dáme-li lidem toto poučení, budou se zajímat i o další úsek zvěsti Písma.

Význam pobytu v přírodě

Veliké zdravotní ústavy v našich městech, nazývané sanatorii, konají jen nepatrnou část té služby, kterou by mohly konat, kdyby byly umístěny tam, kde by nemocní měli příležitost přijímat požehnání pobytu ve volné přírodě. Byla jsem upozorněna na to, že sanatoria mají být zřizována na mnohých místech na venkově, a že dílo těchto ústavů velice přispěje pokroku zdravotního úsilí a šíření spravedlnosti.

Příroda je Božím požehnáním, pro zdraví těla, duše a ducha. Zdravým má sloužit k tomu, aby si udrželi zdraví a nemocným aby ozdravěli. Použitím vodoléčby můžeme mnohem lépe posloužit k ozdravení, než všemi možnými léky.

Na venkově nemocní nacházejí mnohé, co odvrací jejich pozornost od nich samých a od jejich utrpení. Na cokoliv se podívají, všude se mohou těšit z krásného díla přírody - květů, polí, stromů bohatě obtížených ovocem, lesních stromů vrhajících svůj vděčný stín, i kopců a údolí se svými různými odstíny zelené a mnohými podobami života.

Nejen že jsou tímto okolím povzbuzeni, současně se učí poznávat ty nejvzácnější duchovní pravdy. Při pohledu na obdivuhodné Boží dílo je jejich mysl obrácena od viditelných věcí k neviditelným. Krása přírody je vede k přemýšlení o neposkvrněném kouzlu nové země, kde již nebude nic, co by mařilo krásu, nic poskvrňujícího, nebo ničivého, nic co způsobuje nemoc a smrt.

Příroda je Božím lékařem. Čistý vzduch, radostný, slunečný svit, překrásné květy na stromy, křoví a vinice - pohyb na volném vzduchu uprostřed této scenérie, je ozdravujícím elixírem života. Život v přírodě je jedinečným lékem, který potřebují mnozí nemocní. Jeho vliv mocně uzdravuje nemoc umělého života, života, který oslabuje a ničí tělesné, duševní a duchovní síly.

Jak blahodárné je tiché a volné prostředí venkova pro unavené nemocné, uvyklé na městský život v lesku mnoha světél a hluku ulic. Jak dychtivě se obracejí ke scénám přírody. Jak radostní by měli být pro přednosti sanatoria na venkově, kde by mohli sedět ve volné přírodě, těšit se z paprsků slunce a dýchat vůni stromů a květů. V pryskyřici smrků a vůni jedlí, borovic a ještě mnoha jiných léčivých stromů je mnoho životodárných vlastností. Takové stromy bychom neměli nemilosrdně kácet. Radujte se z nich kde jich je dostatek a sázejte nové, kde jejich málo.

Chronicky nemocným nic tak nepomáhá ke zdraví a štěstí, jako život uprostřed půvabného venkovského prostředí. Zde i ti nejslabší mohou sedět nebo ležet na slunci nebo ve stínu stromů. Stačí, aby pozvedli své oči a viděli nad sebou krásu listí. Diví se, že si nikdy předtím nepovšimli, jak půvabné větve vytváří nad nimi živý baldachýn a poskytují jim žádoucí stín. Sladké vědomí klidu a osvěžení přichází na ně, když naslouchají šumění vánku. Ochabující duch ožívuje, ubývající síla se obnovuje. Mysl se nepozorovaně uklidňuje a horečnatý tep se ztišuje a vyrovnává. Jakmile nemocným přibývá síly, odvažují se udělat několik kroků za krásnými květinami - převzácnými posly Boží lásky trpící rodině zde dole.

Povzbuzujte nemocné k častějšímu pobytu ve volné přírodě. Plánovitě je udržujte venku, kde prostřednictvím přírody mohou mít obecnství s Bohem. Umíst'ujte sanatoria na rozsáhlých pozemcích, kde mají pacienti možnost obdělávat půdu a být činní na čerstvém vzduchu. Takové cvičení spojeno s léčbou, bude zázračně působit při obnově a posílení nemocného těla a k osvěžení vyčerpaných a ztracených duševních sil. Za těchto příznivých podmínek pacienti nebudou vyžadovat tolik péče, jako když jsou uzavřeni v některém městském sanatoriu. Ani nebudou na venkově tolik nakloněni k nespokojenosti a naříkání. Pohotově se budou učit duchovním pravdám a poznávat Boží lásku - ochotně uznají, že Ten, který tak obdivuhodně pečuje o ptáky a květiny, bude pečovat i o ty, kteří byli stvořeni k Jeho

obrazu. Takto je poskytnuta příležitost lékařům a pomocníkům, aby oslovili duše, a oslavili Pána přírody před těmi, kteří hledají ztracené zdraví.

V nočním vidění jsem spatřila jedno venkovské sanatorium. Ústav nebyl veliký, byl však uprostřed krásných stromů, křoví, sadů a hájů. Poblíž byly zahrady, v nichž nemocné ženy mohly, když chtěly, pěstovat květiny všeho druhu. Každá nemocná žena mohla pečovat o jiný záhon. Cvik na vzduchu v těchto zahradách byl plánovanou součástí pravidelné léčby.

Scéna za scénou míjela před mým zrakem. V jedné scéně jistý počet trpících nemocných právě došel k jednomu z našich venkovských sanatorií. V jiné jsem viděla tutéž společnost, ale jak byl změněn jejich vzhled - nemoc zmizela, pokožka byla jasná, tvář byla radostná - tělem i duší pronikal nový život. TT™

Byla jsem také poučena, že když se ti, kteří byli nemocní a bylo jim v našich venkovských sanatoriích vráceno zdraví vracejí do svých domovů, budou živým příkladem a mnoha jiným se dostane příznivého světla z proměny, která v uzdravených nastala. Mnozí nemocní a trpící odejdou z města na venkov a nebudou napodobovat způsoby a zvyklosti městského života. Budou chtít získat zdraví v některém z našich venkovských sanatorií. A tak i když jsme vzdáleni od měst dvacet i třicet mil, budeme moci sloužit lidu, a ti, kdo hledají zdraví, budou mít příležitost získat ho za nejpriznivějších podmínek.

Bůh pro nás učiní divy, budeme-li u víře s Ním spolupracovat. Moudře si tedy počínáme, aby naše úsilí bylo nebem požehnáno a korunováno úspěchem.

Proč mladí mužové a mladé ženy, kteří chtějí získat poznání jak se starat o nemocné, nemají větší přístup k obdivuhodným zdrojům přírody? Proč by neměli být co nejpilněji poučováni o tom, jak oceňovat a jak používat tyto zdroje?

V umístění sanatorií se naši lékaři minuli cíle. Nevyužili darů přírody jak měli. Bůh chce, aby místa volena pro zdravotní službu, byla půvabná - aby nemocní byli obklopeni vším, co potěší jejich smysly. Kéž nám Bůh pomůže vynaložit všechno úsilí na to, abychom zužitkovali životodárnou moc slunce a čerstvého vzduchu. Budeme-li se jako lid věrně přidržovat Božího plánu ve zdravotní službě, budeme si vážit také přírodních zdrojů.

Ven z měst

Ti, kteří rozhodují o umístění našich sanatorií, modlitebně by měli zkoumat charakter a cíl našeho zdravotního díla. Ustavičně by měli pamatovat na to, že usilují o obnovu obrazu Božího v člověku. Jednou rukou mají přinášet lék k úlevě tělesně trpícím a druhou rukou evangelium na pomoc hříchem obtíženým duším. Takto mají pracovat jako skuteční misionáři. V mnoha srdcích mají zasít sítě pravdy.

Při volbě místa pro naše sanatoria neměla by přicházet v úvahu žádná sobecká nebo osobní ctižádost. Kristus přišel na tento svět, aby nám ukázal jak žít a pracovat. Od Něj se učme nehledat pro naše sanatoria místa, která jsou nám nejpříjemnější, nýbrž taková místa, která jsou nejvhodnější pro dílo.

Dostala jsem světlo, že ve zdravotně-misijní práci jsme přišli o mnoho velikých možností tím, že jsme si neuvědomili potřebu změnit své plány, když šlo o umístování sanatorií. Boží vůlí je, aby tyto instituce byly zřizovány mimo měst. Měly by být budovány na venkově, podle možnosti v nejpůvabnějším okolí. V přírodě - Boží zahradě - nemocní vždy najdou něco co odvrátí jejich pozornost od nich samotných a jejich myšlenky pozvedne k Bohu.

Byla jsem poučena, že o nemocné bychom měli pečovat mimo ruchu měst, vzdáleni od ustavičného hluku, rachotu vozů a aut. Lidé, kteří přicházejí do našich sanatorií ⁸¹ z venkova, vysoce si ocení tiché místo; a v tichém ústavu budou nemocní spíš ovlivněni Duchem Božím.

Překrásná byla zahrada Eden, domov našich prvních rodičů. Nádherné křoví a překrásné květiny pozdravovaly oko na každém kroku. V této záhradě byly nejrůznější stromy, mnohé z nich obtěžkány vonným a chutným ovocem. Na jejich větvích radostně pěli ptáci své chvalozpěvy. Adam a Eva ve své neposkvrněné čistotě se těšili z podívané a melodií ráje. A dnes, i když hřích vrhl svůj stín na zem, chce Bůh, aby Jeho dítky našly potěšení v díle Jeho rukou. Podle Božího plánu měli bychom svá sanatoria budovat ve volné přírodě; a čím víc se budeme přidržovat tohoto plánu, tím obdivuhodněj i budou se uzdravovat trpící lidé. Pro svá výchovná a zdravotní střediska měli bychom volit místa vzdálená temných mraků hříchu, které visí nad velikými městy; tam kde Slunce spravedlnosti může vycházet a *"zdraví bude na paprscích jeho."* Mal 4,2.

Vedoucí našeho díla by měli poučovat lid, že sanatoria mají být zakládána v nejkrásnějším prostředí, tam, kde nedoléhá hluk města - měla by to být místa, kde moudrým usměrněním mohou být myšlenky nemocných spojeny s Božími myšlenkami. Znovu a znovu jsem popisovala taková místa; zdá se však, jako by to všechno bylo nadarmo. Nedávno jsem byla upozorněna velice jasně a přesvědčivě na přednosti budování našich ústavů obzvláště sanatorií a škol mimo měst.

Proč naši lékaři chtějí, abychom tyto ústavy budovali ve městech? Samo ovzduší měst je porušeno. V nich nemohou být bezpečně ochráněni ti nemocní, kteří mají T ^ co nejvíce přemáhat své převrácené choutky. Pro nemocné, kteří jsou obětí alkoholických nápojů, jsou městské hospody ustavičným pokušením. Budovat naše sanatoria tam, kde jsou obklopeny bezbožností, znamená mařit úsilí o léčbu nemocných.

Stav ve městech bude čím dál tím pochybnější, a vliv městského prostředí bude zřejmě nepříznivý pro dílo našich sanatorií.

Z hlediska zdravotního, kouř a prach měst je velice škodlivý, a nemocní, kteří většinu svého času jsou uzavřeni mezi čtyřmi zdmi, často cítí, že ve svých pokojích jsou uvězněni. Když vyhlédnou z okna, vidí pouze domy, domy, domy. Lidé takto uzavření ve svých pokojích mají sklon přemýšlet nad utrpením a zármutkem. Nemocný člověk je často otráven svým vlastním dechem.

Mnoho jiných žel přichází na zřizování velikých zdravotních institucí ve velkých městech.

Proč olupovat nemocné o pozeňání ozdravného venkovského života? Byla jsem poučena, že když nemocní budou povzbuzeni k tomu, aby vycházeli ze svých pokojů a trávili čas na čerstvém vzduchu, pěstovali květiny a vykonávali nějakou jinou lehkou příjemnou práci, jejich myšlenky budou odvráceny od nich samých k něčemu ozdravnému. Pohyb na čerstvém vzduchu by měl být předepisován jako užitečná, životodárná nutnost. Čím delší dobu udržíme své pacienty venku, tím větší naději budou mít. Obklopte je překrásnou přírodou a zaveďte je mezi květiny a do prostředí zpěvavých ptáků, a jejich srdce se rozezpívá v souladu se zpěvy ptáků. Zavřete je do místnosti a ať jsou tyto místnosti sebeelegantněji zařízeny, budou mrzutí a zamračení. Popřejte jim pozeňání života v přírodě a jejich duše bude povznesena. Uleví se tělu i duši.

Mým poselstvím je: "Ven z měst." Naši lékaři se o to měli již dávno zajímat. Doufám, modlím se a věřím, že se nyní probudí a uvědomí si důležitost venkovského života.

Blíží se čas, kdy veliká města budou navštívena Božími soudy. V malé chvíli tato města budou strašně otřesena. Nezáleží na tom, jak veliké a jak pevné jsou tyto budovy, nezáleží na tom, jak mohou být zabezpečeny proti požáru. Stačil by nepatrný dotek Boží ruky a v několika minutách nebo hodinách jsou tyto stavby v troskách.

Bezbožná města našeho světa mají být smetena metlou zkázy. V neštěstích, která nyní dopadají na veliké budovy a veliké části měst, nám Bůh zjevuje, co přijde na celou zemi. Řekl nám: *"Od stromu pak fíkového naučte se podobenství tomuto: Když již ratolest jeho omládne, a listí se pučí, porozumíváte, že blízko jest léto. Taktéž i vy, když byste uzřeli toto všecko, vězte, že blízko jest a ve dveřích."* Mt 24,32.33.

Cihlové a kamenné budovy nejsou tím nejvhodnějším materiálem pro stavbu sanatoria, neboť jsou všeobecně chladné a vlhké. Můžeme říci, že cihlová budova je půvabnější a že budova by měla být půvabná. My však potřebujeme prostranné budovy; a jestliže cihla je příliš drahá, pak musíme budovat ze dřeva. Musíme usilovat o šetrnost. Tuto potřebu nám diktuje velikost díla, které musí být vykonáno v mnoha odvětvích v Boží vinici.

Bylo namítáno, že nemocní se nebudou cítit v dřevěném stavení v bezpečí před ohněm. Jsme-li na venkově a ne ve městech, kde budovy jsou těsné vedle sebe, oheň by mohl vzniknout z vnitřku a ne zvenčí; a z toho důvodu by cihlová stavba nebyla o

nic bezpečnější. Nemocným by se mělo vysvětlit, že kvůli zdraví má dřevěná stavba před cihlovou mnoho předností.

Po celá léta jsem dostávala zvláštní světlo, že svoji práci nemáme soustřeďovat do měst. Ruch a zmatek, který naplňuje tato města, podmínky, různé organizační společenské přesuny, byly by velikou překážkou našemu dílu. Lidé se snaží přivést do některých organizací ty, kteří jsou zapojení do různých oborů. Toto není Božím plánem, nýbrž plánem moci, kterou bychom neměli žádným způsobem uznávat. Boží Slovo se naplňuje; bezbožní se spolčují proto, aby byli zničeni.

Měli bychom použít všechny nám svěřené schopnosti ke zvěstování posledního varovného poselství světu. V tomto díle máme zachovat svojí individualitu. Nemáme se spojovat s tajnými společnostmi, anebo vstupovat do různých jiných organizací. Máme stát svobodní v Bohu, ustavičně očekávat od Krista poučení. Všechno naše jednání má být činěno ve vědomí důležitosti díla, které má být vykonáno pro Pána.

Byla jsem poučena, že města budou naplněna zmatkem, násilím, zločinností a že tyto věci se budou rozmáhat až do konce pozemských dějin.

Na venkově

V srpnu roku 1901, při návštěvě stanového shromáždění v Los Angeles, byla jsem v nočním vidění ve shromáždění. Jednalo se tam o výstavbu sanatoria v Jižní Kalifornii. Někteří tvrdili, že toto sanatorium by mělo být vystavěno v městě Los Angeles, a poukázalo se na námitky proti zřízení tohoto sanatoria na venkově. Jiní zas mluvili právě o venkovských přednostech.

Mezi námi byl Ten, který celou záležitost vysvětlil jasně a co nejprostěji. Řekl nám, že by bylo omylem zřizovat nějaké sanatorium v omezených prostorách města. Sanatorium by mělo mít větší pozemek, aby nemocní mohli určitou práci vykonávat případně venku. Neocenitelná je práce venku pro lidi nervově sklíčené a slabé. Měly by jim být svěřeny do péče květinové záhonky. Používáním hrábí, motyky a rýče se vyléčí z nejedné své nemoci. Lenost je příčinou mnoha nemocí.

Pobyt na čerstvém vzduchu prospívá tělu i duchu. Je to Boží ozdravný lék. Čistý vzduch, čerstvá voda, slunce, krásné přírodní prostředí - toto jsou Jeho prostředky k navrácení zdraví nemocným přirozeným způsobem. Nad stříbro a zlato má větší cenu pobyt na slunci, nebo ve stínu stromů.

Na venkově naše sanatoria mohou být obklopena prostředím květin, stromů, sadů a hájů. Lékaři a ošetřovatelé mohou snadno čerpat z přírodních jevů Boží poučení.^{n 86} Nemocným by měli ukázat na Toho, jehož ruka stvořila ty mohutné stromy, rostoucí trávu a překrásné květy a povzbudit je, aby v každém otvírajícím se poupěti a pučícím květu viděli výraz Jeho lásky ke svým dětem.

Je výslovnou vůlí Boží, aby naše sanatoria byla zřizována pokud možno co nejdále od města. Podle možnosti tyto ústavy by měly být umístěny daleko, v tichém, odlehklém prostředí, kde nemocným bude poskytnuta příležitost poznávat Boží lásku a rajský domov našich prvních rodičů, který bude skrze Kristovu oběť člověku navrácen.

V úsilí o uzdravení nemocných měli bychom si posloužit krásným dílem Božího stvoření. Pohled na květiny, dozrávající ovoce a poslouchání radostného zpěvu ptactva má zvláštní obveselující účinek na nervový systém. Z venkovského života získávají mužové, ženy a děti touhu po čistotě a nevinnosti. Vlivem povzbuzujících, oživujících a životodárných vlastností prostých léčebných prostředků přírody je činnost těla posílena, rozumové schopnosti probuzeny, představivost umocněna, duch oživen a mysl připravena poznávat krásu Božího světa.

Působením těchto vlivů, starostlivé péče a zdravé stravy nacházejí nemocní své ztracené zdraví. Slabý krok nabývá své pružnosti. Zrak získává svou jasnost, beznadějný člověk začíná doufat, kdysi umdlená tvář dostává radostný výraz. Naříkavý hlas ustupuje klidnému tónu, slova vyjadřují důvěru: *"Bůh je naše útočiště i síla, pomoc vždycky hotová."* Ž 46, 1. ⁸⁷ Zatažená naděje křesťana se vyjasňuje. Vrací se víra, je slyšet slova: *"Byť mi se dostalo jíti přes údolí stínu smrti, nebuduť se báti zlého, nebo ty se mnou jsi; prut tvůj a hůl tvá, toť mne potěšuje."* *"Velebí duše má Hospodina, a veselí se duch můj v Bobu, Spasiteli svém."* *"On dává ustalému sílu, a tomu, ježto žádné síly nemá, moci hojně udílí."* Ž 23, 4; L 1, 46.47; Iz 40, 29. Uznání Boží dobroty při těchto darech povzbuzuje mysl. Bůh je velice blízko a rád vidí, když si ceníme Jeho darů.

Když byla stvořena země, byla svatá a krásná. Bůh ji prohlásil za velice dobrou. Každá květinka, každý keř, každý strom odpovídal záměru svého Stvořitele. Všechno, na čem spočinul zrak, bylo milé a mysl naplňovalo myšlenkami o Boží lásce. Když satan svedl člověka do hříchu domníval se, že znemožní příliv Boží lásky, plynoucí lidskému pokolení; místo toho však nastal ještě větší příliv nových a hlubších projevů Božího milosrdenství a dobroty.

Nebylo Božím záměrem, aby se Jeho lid tísnil v zalidněných městech, terasách a činžovních domech. Na počátku usadil naše první rodiče v překrásné zahradě s půvabnou hudbou přírody, a On chce aby z těchto obrazů a melodií přírody se člověk i dnes radoval. Čím více se dostáváme do užšího souladu s Božím původním plánem, tím příjemnější bude naše postavení pro obnovu a zachování zdraví.

Ne mezi bohatými

Mohlo by se nám zdát, že by bylo nejlépe pro naše sanatoria vyhledat místa mezi bohatými; že toto dá charakter našemu dílu a našim ústavům zajistí patronát. V podobném chápání není mnoho světla. *"Nepatřím, nač patří člověk."* 1S16,7. Člověk hledí na to vnější, Bůh hledí na srdce. Čím méně je velikých staveb kolem našich ústavů, tím méně trápení. Mnozí zámožní majitelé jsou bezbožní a neuctiví. Zabývají se jen světskými myšlenkami. Světské zábavy, veselí a prostopášnost jim vyplňují čas. Výstřednost v odívání a přepych života stravuje jejich prostředky. Nebeští poslové

nejsou vítáni v jejich příbytcích. Chtějí být co nejdál od Boha. Pro lidstvo je těžkým úkolem naučit se pokoře a obzvláště je to těžké pro člověka samolibého. Ti, kteří nepamatují na konečné účtování s Bohem, za všechno, co mají, jsou v pokušení povýšenosti, jako kdyby je pozemky a bankovní konta mohly zbavit závislosti na Bohu. Plni pýchy a ješitnosti hodnotí sebe podle míry svého bohatství.

Existuje mnoho bohatých lidí, kteří jsou v očích Božích jen nevěrnými šafáři. V jejich získávání a používání prostředků vidí Bůh jen ziskuchtivost. Zapomněli na toho velikého majitele všeho a nepoužili prostředky svěřené k tomu, aby pomáhali trpícím a utiskovaným. Nashromáždili si hněv ke dni hněvu; neboť Bůh odplatí každému podle skutků jeho. Tito lidé zneuctívají Boha. Jejich modlou je vlastní já. Zapomínají na milosrdenství ""⁸⁹ a nahrazují ho lakomstvím a útiskem. Bůh říká: „*Zdali pro takové věci nemám jich navštívit?*“ Jr9,9.

Bohu by se jistě nelíbilo, kdyby kterýkoli z našich ústavů byl umístěn v takové obci, i kdyby přednosti toho byly jakkoli veliké. Sobečtí, zámožní lidé ovlivňují mysl jiných a nepřítel by je použil jako překážku na naší cestě. Špatní společníci vždy škodí zbožnosti a oddanosti a takovým spolčováním mohou být podkopány Boží zásady. Bůh chce, aby se žádný z nás nepodobal Lotovi, který se rozhodl pro místo, kde on i jeho rodina byli ve stálém kontaktu se zlem. Lot odešel do Sodomy bohatý; odcházel odtud nemaje nic, veden rukou anděla, zatímco poslové hněvu čekali na vylití ohně, který měl zničit obyvatele tohoto velice privilegovaného města, vymazat jeho úchvatnou krásu a učinit prázdné a pusté to místo, které Bůh kdysi učinil velice krásné.

Naše sanatoria by neměla být situována v blízkosti obydlí boháčů, kde by na ně pohlíželi jako na dráždidlo a trn v oku a byly nepříznivě posuzovány proto, že přijímají trpící ze všech tříd. Čisté a neposkvrněné náboženství vytváří ze všech dítek Božích jedinou rodinu, spojenou s Kristem v Bohu. Duch světa je však pyšný, strannický, výlučný, upřednostňující pouze některé.

Své budovy bychom neměli stavět v blízkosti domů slavných lidí tohoto světa; v případě potřeby zanechají společnost a přijdou do osamělejších míst. Bohu se nelíbíme budováním sanatorií mezi lidmi výstřední módy a života, a kteří jsou přitahováni těmi, kdo si mohou dovolit veliký přepych.

Promyšlené budování

Jako Boží lid nemůžeme napodobovat zvyky, záměry, způsoby či módu světa. Nejsme ponecháni, abychom napodobovali světské vzory a svůj úspěch opírali jen o zevnějšek. Pán nám jasně řekl, co je zdrojem naší síly. *"Toto je slovo Hospodinovo k Zorobábelovi, řkoucí: Ne silou, ani mocí, ale Duchem mým, praví Hospodin zástupů."* Za 4,6. Těm, kteří chodí po Jeho cestě, Pán uděluje sílu k požehnané službě. Oni závisí na Bohu a Jemu musí vydat počet, jakým způsobem používají hřivny, které jim světil. Musí si uvědomit, že jsou Božími šafáři a musí se snažit oslavit Jeho jméno.

Ti, kteří z celého srdce milují Boha, budou mít úspěch. V Kristu přestanou pozorovat sebe a světské zájmy nebudou na ně působit žádným svůdným vlivem. Uvědomí si, že vnější okázalost nedává žádnou sílu. Ne paráda a vnější vzhled správně představí dílo, které jako Boží vyvolený lid máme konat. Kristova milost by měla zdobit všechny ty, kteří pracují v našich zdravotních ústavech. Ona je vybaví tím nejlepším vlivem.

Pán s námi vážně počítá. Jeho zaslíbení je nám dáno za podmíněk, že budeme věrně plnit Jeho vůli; a proto v budování sanatorií On by měl být na prvním i posledním místě a tím nejlepším ve všem.

Všichni, kdo jsou v Boží službě měli by dbát na to, aby touha po okázalosti nezavedla jiné do povolnosti a sebechvály. Bůh nechce aby se někdo z Jeho služebníků pouštěl do zbytečně ⁹¹ nákladného podnikání, které příliš zadluhuje lid a zbavuje jej prostředků, které by pomohly při šíření Božího díla. Pokud ti, kdo tvrdí, že věří pravdě pro přítomnou dobu, kráčejí po Boží cestě, konají spravedlnost a soud, mohou očekávat, že Pán je bude blažit zdarem. Když se však rozhodnou opustit úzkou cestu, přivedou zkázu na sebe i na ty, kdo na ně pohlíží jako na své vůdce.

Ti, kteří řídí budování zdravotních ústavů musí ukazovat správný příklad. Pokud jde o peníze, neměli by používat víc, než si to vyžaduje naprostá nutnost. Boží dílo mělo by být usměrněno s ohledem na potřeby všech částí Jeho vinice. Jsme členy jedné rodiny, děti jednoho Otce, a příjem Páně musí být použit s ohledem na zájmy Jeho díla na celém světě. Pán hledí na všechny části pole a Jeho vinice má být pěstována jako celek.

Nesmíme vyčerpat na několika málo místech všechny prostředky z pokladny, nýbrž tak pracovat, abychom dílo budovali na mnoha místech. Pro rozšíření Božího království musíme vstoupit do nových polí. To, čím se dílo vyznačuje, musíme budovat i v ostatních částech vinice. Pán nám nedovoluje, abychom v Jeho službě plánovali sobecky. On nám zakazuje přijmout takové plány, které naše sousedy připraví o ty vymoženosti, které by jim umožnily aktivně se podílet na zvěstování pravdy. Svě sousedy máme milovat jako sami sebe.

Musíme také pamatovat, že naše práce se musí shodovat s naší vírou. Věříme, že Pán brzy přijde. Neměla by tato naše víra být zvládněna i v tom co budujeme? Vynaložíme příliš mnoho peněz na stavby, které budou brzy zničeny v tom ⁹² velikém požáru? Naše prostředky znamenají duše a mají být použity pro šíření pravdy mezi těmi, kteří kvůli hříchu jsou pod Božím odsouzením. Uskromněme proto své ctižádostivé plány; varujme se výstřednosti nebo neprozřetelnosti, abychom nevyprázdnili Boží pokladnu a stavitelé by neměli prostředky k provedení naléhavých prací.

Mnohem více peněz než bylo nutné, se vynaložilo na vybudování našich starších ústavů. Ti, kteří to udělali, se domnívali, že tato okázalost bude reprezentovat dílo. Avšak toto tvrzení není žádnou omluvou zbytečných vydání.

Bůh chce, aby pokorný, tichý a laskavý duch Mistra, který je majestátem nebes, králem slávy, ustavičně byl zjevován v našich ústavech. Nestudujeme Kristův první příchod jak bychom měli. Kristus přišel proto, aby nám byl ve všem příkladem. Jeho život byl životem přísného sebezapírání. Následujeme-li Jeho příklad, nikdy zbytečně neutratíme prostředky. Nikdy bychom neměli usilovat o vnější okázalost. Naší okázalostí by mělo být to, aby světlo pravdy vyzařovalo z našich dobrých skutků, aby Bůh mohl být oslaven používáním těch nejlepších metod pro uzdravení a úlevu trpícím. Dílu dáme určitou pečeť ne tím, že prostředky věnujeme do velikých budov, nýbrž tím, že zachováme vznešenou úroveň náboženských zásad ušlechtilým, Kristu podobným charakterem.

Omyly, které byly učiněny při budování v minulosti, měly by být varovným napomenutím pro naši budoucnost. Měli bychom si všimnout toho, kde jiní klesli a místo aby se jejich omyly napodobovali, měli bychom usilovat o nápravu. V celém pokroku našeho díla musíme pamatovat na nutnost šetrnosti. Nesmí zde jít o žádná zbytečná vydání. Pán má brzy přijít a náš budovatelský rozhled má odpovídat naší víře. T⁹³ Naše prostředky mají být použity na to, abychom zařizovali příjemné pokoje, zdravé prostředí a podávali zdravou stravu.

Naše představy o budování a zařizování našich ústavů má utvářet a usměřňovat skutečné, praktické vědomí toho, co znamená pokorné chození s Bohem. Nikdy bychom se neměli domnívat, že je nutné abychom vypadali jako bohatí. Nikdy bychom neměli pokládat vnější lesk za prostředek úspěchu. To je klam. Touha po zevnějšku, který není v každém směru přiměřený dílu, které nám dal konat Bůh, zevnějšek, který lze udržet pouze za cenu velikých vydání, je nemilosrdný tyran. Je to jako rakovina, která se vždy zakusuje do živého.

Lidé se zdravým úsudkem dají přednost pohodlí před okázalostí a leskem. Mylné je domněnání, že okázalým zevnějškem získáme více pacientů a tím i více prostředků. I kdyby nám tento způsob přivedl více zájemců, nemohli bychom souhlasit s tím, aby naše sanatoria byla vybavena podle marnivých představ této doby. Křesťanský vliv má příliš velikou cenu, než abychom ho takto obětovali. Všechno okolí vně i uvnitř našich ústavů musí být v souladu s Kristovým učením a vyznáním naší víry. Naše dílo ve všech svých odvětvích by mělo být příkladem ne okázalosti a výstřednosti, nýbrž posvěceného úsudku.

Ne veliké a drahé budovy, ne přepychové zařízení, a také ne stoly obtížené různými pochoutkami zaručí našemu dílu vliv a úspěch. Je to víra skrze lásku dělající a očišťující duši; je to ovzduší milosti, které obklopuje věřícího. Svatý Duch ovlivňující mysl a srdce, nás činí vůni života k životu a přivádí Boží požehnání na Jeho dílo.

Bůh i dnes může mít obecenství se svým lidem a dát mu moudrost, aby konal Jeho vůli, jak měl obecenství se svým lidem ve staré době a dal mu moudrost při budování svatostánku. Při této stavbě projevil určitou moc a majestát; a Jeho jméno má

být uctíváno v budovách, které jsou stavěny i dnes k Jeho počtě. Věrnost, stálost a způsobnost mají být zřejmé v každém odvětví.

Ti, kteří rozhodují o budování sanatoria, mají představit pravdu prací v duchu a lásce Boží. Jako Noe ve své době varoval svět budováním archy, tak věrným budováním Božích ústavů bude zvěstováno poselství a srdce některých budou přesvědčena a obrácena. Pracovníci by měli očekávat ustavičnou pomoc od Krista, aby vystavěné ústavy nebyly vybudovány nadarmo. Zatímco výstavba pokračuje, necht' pamatují, že jako v době Noemově a Mojžíšově se Bůh postaral o každou maličkost, potřebnou pro archu a svatostánek, tak i dnes při budování Jeho ústavů sám bdí nad celým dílem. Necht' pamatují, že ten veliký Mistr Stavitel svým Slovem, Duchem a moudrostí chce usměrňovat své dílo. Měli by si najít čas, aby na modlitbě žádali od Něho radu. Hlas modlitby a melodie svatého zpěvu měly by se vznášet jako příjemná vůně. Všichni by si měli uvědomovat svoji naprostou závislost na Bohu; měli by pamatovat, že budují ústav, z něhož se bude šířit dílo, které má věčný význam a že účastí v tomto díle mají se stát Božími spolupracovníky. Naším heslem vždy má být: "Hleďme na Ježíše" a ujištění nám zní: *"Vyučím tě cestě, po níž bys choditi měl; dámť radu, očisvěna tě obrátě."* Ž 32,8.

Ne pro milovníky zábav

Naším zdravotním pracovníkům v Jižní Kalifornii - Mám určité poselství pro náš lid v Jižní Kalifornii. Pán od něho nežádá, aby budoval zařízení pro pohodu turistů. Budovat za tímto účelem by nebylo příkladným počínáním Božího lidu. Výsledek by neospravedlnil vynaložené úsilí.

Proč zřizujeme sanatoria? - Proto, aby nemocným bylo pomůženo v jejich tělesném utrpení a dostalo se jim také duchovní pomoci. Pro svůj zdravotní stav jsou povolni posvěcujícímu vlivu zdravotních misionářů, kteří usilují o jejich uzdravení. Pracujme moudře, v zájmu jejich nejvyššího blaha.

Naše sanatoria nejsou hotely. Do našich sanatorií přijímejte pouze ty, kteří chtějí přijmout správné zásady, kteří přijmou takový pokrm, který jim podle svého svědomí můžeme předložit. Kdybychom nemocným měli dovolit mít lihové nápoje ve svých pokojích, anebo jim měli podávat maso, nemohli bychom jim poskytnout tu pomoc, pro kterou k nám přišli. Lidem musí být známo, že ze svých sanatorií a zdravotních restaurací tyto články zásadně vylučujeme. Neusilujeme snad o to, aby naši bližní byli zbaveni bolestí a nemocí a těšili se zdravím a silou? Buďme proto věrni zásadám jako magnetická střelka pólu.

Ti, kdo usilují o záchranu duší, nesmí se pouštět do světského způsobu plánování. Kvůli přízni bohatých nesmí plánovat tak, že tím bude zneuctěno jejich vyznání víry. Nesmí prodat svoji duši za peníze. Nesmí konat nic, co může zabrzdit dílo Boží, a snížit normu spravedlnosti. Jsme Božími služebníky, a máme být Jeho spolupracovníky, konat Jeho dílo, Jeho způsobem, aby všichni pro něž pracujeme, viděli že toužíme po vyšší úrovni svatosti. Ti, s nimiž přicházíme do styku mají vidět,

že o sebezapírání a oběti nejen mluvíme, nýbrž že je ve svém životě zjevujeme. Náš příklad má povzbuzovat ty, s nimiž se stýkáme při své práci, aby se lépe obeznámili s věcmi Božími.

Máme-li se pustit do nákladného budování sanatoria pro záchranu nemocných a trpících, musíme tak naplánovat své dílo, aby lidem potřebujícím naši pomoci, bylo skutečně pomoheno. Měli bychom učinit všechno co je v našich silách pro uzdravení těla; největší zájem bychom však měli věnovat uzdravení ducha. Těm, kteří přicházejí do našich sanatorií bychom měli ukázat cestu spasení, aby mohli činit pokání, a uslyšet slova: Tvé hříchy jsou ti odpuštěny, jdi v pokoji, a nehřeš již více.

Zdravotně misijní dílo v Jižní Kalifornii se nemá šířit prostřednictvím jediného ústavu, zřízeného pro pohodu pestré požitkářské společnosti, s vlastními neukázněnými nápady a způsoby. Takový ústav by pohltil čas a síly pracovníků potřebných na jiném místě. Naši schopní lidé by měli pracovat v našich sanatoriích, zřízených a vedených za účelem přípravy lidí pro přijetí Kristova evangelia.

Čas a síly našich lidí, kteří dovedou vést dílo podle Božího usměrnění, nesmíme promarnit v nějakém ústavě pro pohodu a pobavení požitkářů, jejichž hlavním zájmem je vlastní uspokojení. Duchovní bezpečnost pracovníků by v takovém ústavě byla ohrožena. Ochraňujme naši mládež před všemi podobně nebezpečnými vlivy. Kdyby naši bratři měli přistoupit na takové podnikání, nemohli by v žádném případě pokračovat v díle záchrany duší, jak si možná myslí.

Naše sanatoria by měla být budována za jediným účelem, a tím je pokrok přítomné pravdy. Měli bychom je tak spravovat, aby nemocní byli osloveni mocným vlivem této pravdy. Jednání pracovníků, správcem počínaje a dělníkem zastávajícím to nejskromnější postavení konče, mělo by být výmluvným svědectvím o pravdě. Ústav má být cele proniknut duchovním ovzduším. Světu máme přinést varovné poselství, a naše opravdovost a odevzdanost Boží službě má oslovit ty, kteří přicházejí do našich sanatorií.

Jakmile je to jen možné, měli bychom vybudovat sanatoria na různých místech Jižní Kalifornie. Začněme na různých místech. Je-li to možné, měli bychom opatřit pozemek, na němž jsou již budovy vystavěny. Pak podle potřeby a možnosti můžeme ústav rozšířit.

Žijeme na samém sklonku dějin této Země a musíme si počínat opatrně, snažit se pochopit vůli Boží, a naplnění Jeho Duchem, usilovat o nejlepší prospěch Jeho díla, a zvěstovat varovné poselství všelijak pobloudilému, oklamanému a v hříchu hynoucímu světu.

V Jižní Kalifornii lze koupit různé majetky, na nichž jsou již vystavěny budovy vhodné pro zdravotní dílo. Některé z nich bychom měli zakoupit a pustit se do rozumného a svědomitého zdravotního díla. V Jižní Kalifornii bychom měli vybudovat několik sanatorií k prospěchu zástupců, které přicházejí v naději, že získají zdraví. Byla jsem poučena, že nyní je příležitost dostat se k těm, kteří se tísní ve zdravotních ústavech Jižní Kalifornie, a že pro jejich ošetření lze také něco vykonat.

"Však vy pravíte, že ještě čtyři měsíkové jsou, a žeň přijde. Aj, pravím vám: *Pozdvihněte oči svých, a patřte na krajiny, zeť se již běleji ke žni.* "J 4,35.

Po celé měsíce jsem na svém srdci nesla starost o zdravotně misijní dílo v Jižní Kalifornii. Nedávno jsem obdržela mnoho světla o tom, jak Bůh chce, abychom usměrnili zdravotní dílo. Nemocné musíme vybízet k tomu, aby mnoho času věnovali pobytu na čerstvém vzduchu. Mám říci našim bratřím, aby vyhlédli levnější, vhodný majetek, ve zdravém prostředí, výhodném pro léčebné účely.

Místo toho, abychom všechny prostředky, jimiž disponujeme, věnovali do jednoho zdravotního ústavu, měli bychom zřídit menší sanatoria na mnoha místech. Brzy budou mít zdravotní podniky v Jižní Kalifornii větší cenu než mají nyní. Dnes je vhodná doba, abychom vstoupili do těchto polí a začali zde zdravotně misijní dílo budovat.

Centralizace

St.Helena, Kalifornie, 4. září 1902

Vedoucím našeho misijního díla:

Drazí bratři: Pán pracuje nestranně pro každý úsek své vinice. Pouze lidé dezorganizují Jeho dílo. On nedává svému lidu výsadu shromažďovat tolik finančních prostředků, aby zakládali instituce na několika málo místech, aby pak nezbylo nic pro vybudování podobných ústavů na jiných místech.

Mnohé musí být vybudováno v amerických městech a obzvláště v městech Jihu, kde dosud bylo jen málo učiněno. A v cizích zemích je třeba otevřít mnoho lékařských misijních podniků a úspěšně je rozvíjet. Zakládání sanatorií je zrovna tak důležité v Evropě i v jiných cizích zemích, jako v Americe.

Pán chce, aby Jeho lid měl správnou představu o díle, které má být vykonáno, a jako věrný šafář má Jeho lid usilovat v investování finančních prostředků. Pán chce, aby se při budování počítalo vydání, a zjistilo se, zda mají dost na dokončení započatého díla. Pán jim také chce připomenout, že nemají sobecky sbírat všechny možné prostředky, aby je investovali v několika málo místech, nýbrž aby pamatovali na mnohá jiná místa, kde je zapotřebí vybudovat ten či onen ústav.

Podle světla, které jsem dostala, správcové našich institucí a obzvláště nově založených sanatorií mají starostlivě šetřit při vynakládání prostředků, aby mohli pomáhat podobným institucím, které mají být vybudovány v jiných částech světa. I když mají velkou sumu peněz v pokladnici, měli by plánovat tak, aby pamatovali na rozmach velikého Božího misijního pole.

Není podle Boží vůle, aby Jeho lid všude stavěl obří sanatoria. Je zapotřebí vybudovat mnoho sanatorií. Tato nemají být velká, avšak dostatečně vybavená pro vykonání dobrého a úspěšného díla.

Byla jsem upozorněna na dílo výchovy ošetřovatelů a lékařských misijních evangelistů. Toto dílo nemáme soustředit na jedno místo. V každém založeném sanatoriu mladí mužové a mladé ženy by měli být vzdělanými lékařskými misionáři. Pán jim otevře cestu, budou-li pracovat pro Něho.

Důkazy, které jsou před námi, jako je naplnění proroctví, mluví, že konec všech věcí je blízko. Mnoho práce je nutno vykonat daleko od míst, kde v minulosti naše dílo bylo velice soustředěno.

Přivádíme-li proud vody do zahrady, abychom jí zavlažili půdu, nemyslíme na zavlažení jednoho místa a nenecháváme některé části suché, které by na nás volaly "dej nám vody". A přece na několika málo místech se dílo neslo vpřed tak, že se zanedbalo velké pole. Zůstanou tato opuštěná místa pustá? Ne. Necht' proud teče na každé místo a přinese radost a úrodu.

Nikdy nesmíme spoléhat na světské uznání a postavení. Při zřizování ústavů se nikdy nemáme pokoušet soutěžit se světskými ústavami, ani co do velikosti, nebo lesku. Zvítězíme ne budováním masivních staveb, soupeřením s našimi nepřáteli, nýbrž v pěstování křesťanského ducha - ducha pokory a lásky. Daleko lepší je kříž a zklamané naděje s věčným životem na konec, než žít s knížaty a ztratit nebesa.

Spasitel lidstva se narodil ze skromných rodičů v hříchu zlořečeném, bezbožném světě. Vyrůstal v temnotě Nazaretu, malého galilejského městečka. Svě dílo započal v chudobě a bez světské slávy. Bůh uvedl evangelium zcela jiným způsobem, než jakým mnozí v našich dnech pokládají za moudré zvěstovat totéž evangelium.

Na samém počátku údobí evangelia učil, aby Jeho církve nespoléhalo na světskou slávu a lesk, nýbrž na moc víry a poslušnosti. Přízeň Boží má větší cenu než zlato a stříbro. Moc Jeho ducha má nedostižnou hodnotu.

Pán říká: "Budovy dají charakter mému dílu pouze tehdy, když ti, kteří je budují, sledují mé naučení o budování ústavů. Kdyby ti, kteří spravovali a udržovali dílo v minulosti, byli vždy ovládnáni čistými, nesobeckými zájmy, nikdy by nebylo sobeckého shromažďování velikého obnosu mých prostředků na jedno nebo dvě místa. Ústavy by měly být zřízeny na mnoha místech. Símě pravdy-zaseto ve více polích by vyrostlo a přineslo užitek k mé slávě.

Nyní se má soustředit pozornost na ta místa, jež dosud byla zanedbána. Můj lid má neprodleně vykonat pronikavé dílo. Ti, kteří s čistotou úmyslu se mi plně zasvěcují tělem, duší i duchem, budou pracovat mým způsobem a v mém jménu. Každý bude plnit své poslání a přitom hledět na mne, svého Vůdce a Rádce.

Já vyučím neznalého a nebeskou mastí pomažu oči mnohých, kteří jsou nyní v duchovní temnotě. Probudím si nástroje, které splní mou vůli a připraví lid, který ostojí přede mnou ¹⁰² v době konce. Na mnoha místech, která již dříve měla být vybavena sanatorii a školami, zřídím své ústavy a tyto ústavy stanou se výchovnými středisky pro vzdělání pracovníků.

Pán bude působit na mysl lidí neočekávaným způsobem. Někteří, zdánlivě nepřátelé pravdy, z Boží prozřetelnosti investují svoje prostředky k rozhojnění svého majetku a vybudování domů. V příhodnou dobu toto své vlastnictví nabídnou jako shromažďovací místa, za cenu daleko nižší než stojí. Náš lid v těchto obětech postřehne Boží ruku a přijme tyto hodnotné statky k užítku pro výchovné dílo. Bude s nimi počítat a spravovat je pokorně v sebezapření a sebeobětování. Takoví zámožní lidé nevědomky připravují prostředky, které umožní Božimu lidu, aby jeho dílo rychle postupovalo vpřed.

Na různých místech mají být obstarány tyto statky, aby byly použity pro účely sanatorií. Náš lid měl by střežit příležitosti k opatření těchto statků i daleko z měst, kde jsou budovy již postaveny a s příslušnými sady. Půda je vzácným majetkem. Vedle našich sanatorií by měly být skromné pozemky, které by se daly použít k stavbě příbytků pro pomocníky, kteří se vzdělávají pro zdravotně misijní dílo.

Znovu a znovu mi bylo ukázáno, že není rozumné budovat obří ústavy. Není to velikost některého ústavu, která vykoná pro duše to největší dílo. Takové mamutí sanatorium vyžaduje mnoho pracovníků. A kde jsou mnozí pospolu, je nanejvýš těžké udržet vysokou duchovní úroveň. Ve velkém ústavu se častokrát stává, že zodpovědná místa zastávají pracovníci, kteří nesmýšlejí duchovně a nejednají moudře s těmi, kteří by při rozumném nakládání byli přesvědčeni a obráćeni.

Ani čtvrtina díla nebyla vykonána pro otevření Písma nemocným, což mělo být vykonáno, a což by bylo vykonáno v našich sanatoriích, kdyby pracovníci sami přijali důkladné vzdělání v náboženském směru.

Tam, kde je mnoho pracovníků na jednom místě, vyžaduje se život mnohem vyššího duchovního tónu, než jaký byl v našich velikých sanatoriích.

Jsme na prahu věčného světa. Soudy Boží již začaly dopadat na obyvatele země. Bůh posílá tyto soudy, aby přivedl lidi k rozumu. Ve všem co dovolí, aby se přihodilo na našem světě, sleduje jistý cíl a chce, abychom tak duchovně smýšleli, že budeme schopni postihnout Jeho působení v událostech tak neobvyklých v minulosti, avšak nyní téměř denně se objevujících.

Máme před sebou veliké dílo - závěrečné dílo zvěstování posledního Božího poselství hříšnému světu. Co jsme však vykonali pro rozšíření tohoto poselství? Pohleďte prosím na ta mnohá, přemnohá místa, kam dosud ještě nikdo nevstoupil. Podívejte se na naše pracovníky, jak stále přešlapují na jednom místě, zatím co kolem nich je zanedbaný svět ležící v bezbožnosti a porušenosti, svět dosud bez výstrahy. Pro

mne je to strašný obraz. Jak zarážející lhostejnost projevujeme k potřebám hynoucího světa.

Znamení našeho povolání

Byla jsem poučena, že naše zdravotní ústavy mají být Božími svědky. Byly zřízeny pro úlevu nemocným a trpícím, k probouzení duchovního zájmu, k rozšíření světla a pro pokrok reformy. Správně vedené instituce, budou prostředníky při šíření reformních zásad, nutných k přípravě lidu pro příchod Páně, a to mezi mnohými lidmi, k nimž bychom jinak neměli přístup.

Mnozí z návštěvníků našich ústavů jsou přesvědčeni o Boží přítomnosti v ústavu který navštěvují a jsou velice přístupni duchovnímu vlivu, který tu převládá. Kdyby všichni lékaři, ošetřovatelé a pomocníci chodili obezřetně před Pánem, pak by s těmito muži a ženami nejednali jen ve své lidské síle. Každá instituce, jejíž pomocníci jsou posvěceni, je proniknuta božskou mocí a nemocní obdrží nejen úlevu ve svém tělesném utrpení, nýbrž najdou léčivý balzám i pro hříchem nemocnou duši.

Vedoucí mezi naším lidem by měli zdůrazňovat nutnost mocného náboženského vlivu, který musí být udržen v našich institucích. Pán chce, aby tyto ústavy byly zřizovány tam, kde bude počten slovem i skutkem; na místech, kde Jeho zákon bude vyvýšen a kde pravdy Písma vyniknou. Zdravotní misionáři mají konat veliké dílo pro Pána, mají být duchovně probuzeni, mají bdít v celém křesťanském odění a mužně bojovat. Mají být věrni svému Vůdci, poslouchat Jeho příkázání a nezapomínat zjevovat znamení svého povolání.

Zachovávání soboty je znamením mezi Bohem a Jeho lidem. Nestydíme se nést toto znamení, které nás odlišuje od světa. Když jsem o tom přednedávnm v noci uvažovala, ten Mocný nám radil, abychom studovali naučení o sobotě, daná izraelskému lidu. Pán jim řekl: *"Ty pak mluv k synům Izraelským a rej; A však sobot mých ostríhati budete. Nebo to znamením jest mezi mnou a vámi po rodech vašich, aby známo bylo, že já jsem Hospodin, kterýž vás posvěcuji. Protož ostríhati budete soboty, nebo svatá jest vám.... Šest dní děláno bude dílo, ale v den sedmý sobota odpočnutí jest, svatost Hospodinu. Každý, kdož by dělal dílo v den sobotní, smrti umře. Protož ostríhati budou synové Izraelští soboty, tak aby světili sobotu po rodech svých smlouvou věčnou. Mezi mnou a syny izraelskými za znamení jest na věčnost; nebo šest dní činil Hospodin nebe i zemi, v den pak sedmý přestal a odpočinul."* Ex 31, 13-17.

Sobota je vždy znamením, které odlišuje poslušného od neposlušného. Satan se mistrně snažil odstranit a znehodnotit čtvrté příkázání, aby se Boží znamení ztratilo ze zřetele. Křesťanský svět pošlapal sobotu Hospodinovu a zachovává den odpočinku, který ustanovil nepřítel. Bůh však má svůj věrný lid. Jeho dílo má jít vpřed správným směrem. Lid, který nosí Jeho znamení, má vybudovat sbory a ústavy jako Jeho památníky. Tyto instituce, sice skromného vzhledu, budou stále přinášet svědectví proti falešnému dni odpočinku zřízenému satanem, a ve prospěch soboty, kterou ustanovil Pán v ráji, když jitřní hvězdy spolu plesaly a těšili se všichni synové Boží.

Duch neúcty a nedbalosti v zachovávání soboty ohrožuje naše sanatoria. Na zodpovědných lidech ve zdravotně-misijním díle spočívá povinnost dávat naučení lékařům, ošetřovatelům a pomocníkům o posvátnosti Božího svatého dne. Každý lékař by se měl obzvláště vynasnažit dát správný příklad. Povaha jeho povolání vede jej přirozeně k tomu, aby se cítil ospravedlněn, koná-li v sobotu mnohé, čeho by se měl zdržet. Jak jen možno, měl by si své dílo tak rozvrhnout, aby nemusel vykonávat své pravidelné povinnosti.

Lékaři a ošetřovatelé jsou častokrát vyzváni, aby v sobotu posloužili nemocnému a mnohdy je pro ně nemožné, aby si odpočinuli, nebo navštívili shromáždění. Potřeby trpícího lidstva nesmí být nikdy zanedbány. Svým příkladem nám Spasitel ukázal, že je zcela správné trpícím v sobotu pomáhat. Avšak zbytečná práce, jako jsou obvyklé zákroky a operace, které mohou počkat, měly by být odloženy. Pacienti by měli pochopit, že lékaři a pomocníci potřebují také jeden den k odpočinku. Měli by pochopit, že tito pracovníci mají bázeň Boží, chtějí zachovat svatý den, který Bůh sám oddělil pro své následovníky a přikázal zachovávat jako znamení mezi Ním a jimi.

Vychovatelé a žáci našich lékařských institucí by měli pamatovat, že správné zachovávání soboty znamená mnoho pro ně i pro pacienty. Zachováváním soboty podle Božího příkazu vztyčují znamení svého poslání a jasně dávají najevo, že jsou na Boží straně.

Nyní i nadále máme stát jako odlišný a zvláštní lid, zbavený všech světských způsobů jednání, jemuž nepřekáží přístup k těm, kteří nemají moudrost ¹⁰⁷ k rozlišení Božích požadavků tak jasně vyložených v Jeho zákoně. Všechny naše zdravotní instituce jsou zřízeny jako instituce adventistů s. d., aby představovaly různé rysy evangelijního zdravotně-misijního díla, a tak připravily cestu pro příchod Páně. Máme ukázat, že chceme pracovat v souladu s nebesy. Máme přinášet svědectví všem národům, pokolením a jazykům, že jsme lidem, který miluje a bojí se Boha; který zachovává památku Jeho stvoření, znamení mezi Ním a poslušnými dětmi, jež On posvěcuje. Jasně máme ukázat svoji víru v brzy přicházejícího našeho Pána na nebeských oblacích.

Jako lid jsme byli velice pokořeni jednáním některých našich bratří na zodpovědných místech, kteří se uchýlili od starých mezníků. Jsou takoví, kteří v zájmu svých plánů zapřeli svými slovy svoji víru. Toto ukazuje, jak málo lze spoléhat na lidskou moudrost a lidský úsudek. Nyní, jako nikdy předtím, potřebujeme vidět nebezpečí nepozorovaného odtržení od věrnosti Božím přikázáním. Musíme si uvědomit, že Bůh nám dal rozhodné poselství k varování světa, jako dal Noemovi varovné poselství pro předpotopní lid. Náš lid by se měl mít na pozoru, aby nezmenšoval význam soboty v zájmu jednoty s nevěřícími. Měli by se varovat toho, aby se neuchýlili od zásad naší víry a dávali najevo, že v přizpůsobování se světu není nic zlého. Měli by se děsit přijímat radu kohokoliv a v jakémkoli postavení, kdo pracuje proti tomu, co Bůh vykonal, aby zachránil svůj lid oddělený od toho světa.

Pán zkouší svůj lid, aby viděl, kdo zůstane věrný zásadám Jeho pravdy. Naším posláním je zvěstovat světu první, druhé a třetí andělské poselství. Abychom splnili své povinnosti, nesmíme svými nepřáteli ani pohrdat, ani se jich bát. Smluvně se spolčovat s těmi, kdo nejsou z našich řad, není podle Boží vůle; laskavě a zdvořile máme zacházet s těmi, kteří odmítají věrnost Bohu, avšak nikdy, nikdy se nesmíme spolčit s nimi, pokud jde o životně důležité zájmy Jeho díla. Skládající svoji naději v Bohu, máme jít neochvějně vpřed, konat své dílo nesobecky, v pokorném spoléhání na Něj, sami se svěřující Jeho prozřetelnosti se vším, co se týká našeho přítomného i budoucího zachování počátku naší víry pevně až do konce, pamatující, že obdržíme požehnání nebeské ne pro své zásluhy, ale pro Kristovy zásluhy, a přijetím Boží přehojné milosti skrze víru v Něho.

Modlím se, aby si moji bratři mohli uvědomit, že třetí andělské poselství znamená mnoho pro nás, že zachovávání pravé soboty má být znamením odlišnosti těch, kteří slouží Bohu od těch, kdo Mu neslouží. Ti, kdo pospali a zlhosejněli, ať procitnou. Jsme povoláni k tomu, abychom byli svatými a měli bychom pečlivě dbát na to, abychom nevzbuzovali dojem, že na tom málo záleží, zda zachováme nebo nezachováme odlišnost svého vyznání. Na nás spočívá *vážná* zodpovědnost, abychom zaujali rozhodnější stanovisko k pravdě a spravedlnosti, než jaké jsme zaujímali v minulosti. Čára dělicí ty, kteří zachovávají přikázání Boží od těch, kteří je nezachovávají, má být neklamně a jasně zjevná. Vědomě máme ctít Boha a usilovně používat každý prostředek, směřující k zachování smlouvy s Ním, abychom mohli obdržet Jeho požehnání - požehnání podstatné důležité pro lid, který má být tak přísně vyzkoušen.^{7T109} Budit dojem, že naše víra, naše náboženství není vládnoucí mocí v našem životě, znamená veliké zneuctění Boha. Takto se odvracíme od Jeho přikázání, která jsou naším životem a popíráme, že On je naším Bohem a my jsme Jeho lidem.

Máme zvat všechny vysoce nebo nízko postavené, bohaté i chudé, všechny skupiny a třídy - aby čerpali požehnání z našich zdravotních institucí. Do svých ústavů přijímáme lidi všech vyznání víry, ale my sami jsme přísně denominační. Bůh nás k tomuto dílu oddělil a On je naším Pánem. Nesmíme však nemoudře naléhat na kohokoliv žádným bodem své víry.

Aby lidé nezapomněli na pravého Boha, Hospodina ustanovil památku své lásky a moci - sobotu. On říká: *"Ty pak mluv k synům Izraelským a řci: A však sobot mých ostríhati budete. Nebo to znamením jest mezi mnou a vámi po rodech vašich, aby známo bylo že já jsem Hospodin, kterýž vás posvěcuji."* Ex 31,13.

Pokud jde o Izraele, Pán prohlásil: *"Lid bude bydlet osamocen a nebude se směřovat s jinými národy."* Nu 23, 9. Tato slova se vztahují nejen na starého Izraele, ale i na nás. Boží lid má stát osamocen. Zachovávání sedmého dne soboty má být znamením mezi nimi a Bohem, a zjevovat, že jsou zvláštním lidem, odděleným od světa ve zvyklostech praktického života. Bůh bude skrze ně pracovat, aby si ze všech národností oddělil svůj lid.

ZDRAVOTNÍ POKRMY

"Jídají pro posilnění, a ne pro opilství." Kaz 10,17.

Zdravotně - misijní dílo ve městech

Saň Francisco, Kalifornie, 12. prosince 1900

V Kalifornii musí být vykonáno dílo - dílo které bylo mimořádně zanedbáno. S tímto dílem nesmíme již déle otálet. Jak se nám dveře zvěstování pravdy otvírají, pohotově vstupme. Něco se již vykonalo v samotném Saň Franciscu; studujeme-li však toto pole, jasně vidíme, že byl učiněn pouze začátek. Co možná nejdříve bychom měli vynaložit dobře organizované úsilí v různých částech tohoto města a také v Oaklandu. Bezbožnost Saň Franciska si neuvědomujeme. Naše dílo v tomto městě musí být rozšířeno a prohloubeno. Bůh v něm vidí mnoho duší, které mají být zachráněny.

V San Franciscu byla zřízena zdravotní restaurace a také dietní prodejna a ošetřovna. Toto koná dobrou službu. Jejich vliv by však měl být mnohem větší. V Saň Franciscu a v Oaklandu měly by být otevřeny jiné podobné restaurace jako je ona na Market-street. Pokud jde o úsilí, které se nyní koná v těchto směrech, můžeme říci amen a amen. A brzy budou zřízeny jiná odvětví díla, která budou požehnáním tomuto lidu. Zdravotně-misijní evangelizační úsilí mělo by jít vpřed lépe a rychleji. Vážná, svědomitá práce^{n UI} záchrany duší má jít kupředu sice skromným a přece vždy vznešeným způsobem.

Kde jsou pracovní síly, mužové a ženy cele obráceni, mužové a ženy se soudným a pronikavě předvídavým pohledem, kteří by vedli? Boží soudnost musí být uplatněna při zaměstnání osob v tomto zvláštním díle - osob, které milují Pána, které chodí před Ním ve vsi pokoře, které budou dobrými nástroji v Boží ruce pro dosažení cíle, který má Pán na zřeteli - k pozvednutí a záchraně lidí.

Zdravotně-misijní evangelisté budou s to vykonat skvělé průkopnické dílo. Dílo kazatele by mělo plně splynout s dílem zdravotně misijního evangelisty. Křesťanský lékař by měl pokládat svoji práci za tak vznešenou, jakou je práce kazatele. Nese dvojitou odpovědnost; neboť v sobe spojuje kvalifikaci lékaře a zvěstovatele evangelia. Koná důležité posvátné a velice potřebné dílo.

Lékař a kazatel by si měli uvědomit, že pracují v tomtéž díle. Měli by pracovat v dokonalém souladu. Měli by se spolu radit. Svojí jednotou budou svědčit o tom, že Bůh poslal svého jednorozeného Syna na svět, aby zachránil všechny, kteří uvěří v Něho jako ve svého osobního Spasitele.

Lékaři, jejichž odborné schopnosti převyšují schopnosti obyčejného lékaře, měli by se zapojit do Božího díla ve velkých městech. Měli by se snažit zasáhnout vyšší

třídy. Něco z toho se v Saň Franciscu koná. Je toho potřebí mnohem víc. Nesmí však nastat žádné nepochopení podstaty a důležitosti tohoto podnikání. Saň Francisco je velikým polem a důležitou částí Pánovy vinice.^{7T112}

Lékaři, kteří pracují v evangelizačním odvětví, konají dílo takové úrovně, jako jejich spolupracovníci kazatelé. Úsilí, které tito pracovníci vynakládají, nemá být omezováno pouze na nižší třídy. Vyšší třídy byly neobvykle zanedbány. Ve vyšších společenských vrstvách najdeme mnohé, kteří přijmou pravdu, neboť ona je důsledná, neboť nese pečeť vyššího charakteru evangelia. Nemálo schopných lidí takto získaných pro dílo vstoupí se vši rozhodností do Božího díla.

Pán vyzývá ty, kdo jsou na zodpovědných místech, ty, jimž svěřil své převzácné dary, aby použili své hřivny rozumu a prostředků v Jeho službě. Naši pracovníci by měli předložit těmto lidem jasně načrtnutý náš pracovní plán a říci jim, co potřebujeme, abychom pomohli chudým a potřebným a postavili toto dílo na pevný základ. Někteří z nich budou ovlivněni Svatým Duchem, aby investovali pro Pána prostředky takovým způsobem, který Jeho dílo povede vpřed. Oni splní Jeho záměr tím, že pomohou ve velkých městech vytvořit vlivná střediska. Pracovníci, kteří mají zájem, budou přivedeni k rozhodnutí posvětit se pro různá odvětví misijního díla. Budou zřízeny zdravotní restaurace. S jakou pečlivostí by se však mělo konat toto dílo!

Každá zdravotní restaurace by měla být školou. Pracovníci spojení s Pánem by měli ustavičně studovat a experimentovat, aby vylepšili přípravu zdravotních pokrmů. Ve městech toto dílo poučování může jít vpřed ve větším rozmachu než v malých městech. Avšak na každém místě, kde je sbor, měli bychom poučovat lid o přípravě jednoduchých zdravotních pokrmů k užítku těch, kteří si přejí žít podle zásad zdravotní reformy. Členové církve^{^113} by měli mezi lidem svého okolí šířit světlo, které o tom přijímají.

Žáci našich škol by se měli učit vařit. V tomto výchovném odvětví by se měl uplatnit takt a zručnost. Satan pracuje se vším svodem nepravosti, aby odvrátil nohy mladých na cesty pokušení, vedoucí do zkázy. Musíme je povzbuzovat a pomáhat jim, aby obstáli v pokušeních, s nimiž se setkávají na každém kroku, když jde o chuť. Takto je poučovat o vědě zdravého života, to znamená konat misijní práci pro Pána. Kuchařské školy, mají být zřízeny na mnohých místech.

Toto dílo může započít zcela skromně. Když však rozumné kuchařky konají to nejlepší, co dovedou, aby osvětili jiné, Pán jim dá moudrost a porozumění. Slovo Páně zní: "Nebráňte jim; neboť sám se jim zjevím jako jejich učitel." On bude spolupracovat s těmi, kteří se řídí Jeho plánem, poučují lid, jak provést reformu stravování přípravou zdravých a levných pokrmů. Chudí budou povzbuzeni, aby přijali zásady zdravotní reformy; bude jim pomoženo stát se pilnými a odkázanými na sebe.

Bylo mi ukázáno, že schopní mužové a ženy byli Pánem poučeni, jak připravovat zdravé, chutné pokrmy příjemným způsobem. Mnozí z nich byli mladí, byli však mezi nimi i starší. Byla jsem poučena, jak povzbudit vedení kuchařských škol na všech místech, kde se koná zdravotně misijní dílo. Každý náznak, vedoucí lid k reformě, musí jim být vysvětlen. Má se jim dostat co možná nejvíce světla. Poučte je, aby při přípravě pokrmů usilovali o nejlepší výsledky a povzbuďte je, aby řekli jiným, co se sami naučili."¹¹⁴

Cožpak nevykonáme všechno, co je v našich silách, abychom dílu pomohli vpřed ve všech našich velkoměstech? Tisíce a tisíce těch, kteří žijí kolem nás, potřebují pomoc různým způsobem. Kazatelé evangelia by měli pamatovat, že Pán Ježíš řekl svým učedníkům: *"Vy jste sůl země. Jestliže sůl zmařena bude, čím bude osolena? K ničemuž se nehodí více, než aby byla ven vyvržena a od lidí pošla-pána, "Mí 5,14.13.*

Pán Ježíš bude konat divy pro svůj lid. V 16. kap. Marka čteme: *"Když pak jim odmluvil Pán, vzhůru vzat jest do nebe, a sedí na pravici Boží, A oni vyšedše, kázali všudy, a Pán jim pomáhal, a slov jejich potvrzoval činěním divů. "Mk 16,19.20.* Zde jsme ujištěováni, že Pán připravil své vyvolené služebníky, aby se chopili zdravotně misijního díla po Jeho nanebevstoupení.

Ze záznamu o zázracích Páně, proměny vody ve víno na svatbě a nasycení zástupů si můžeme vzít velice důležité naučení. Obchod se zdravotními pokrmy je jedním z Pánových nástrojů k ukojení určité potřeby. Ten nebeský Správce, který pečuje o všechny pokrmy, nenechá svůj lid v nevědomosti ohledně přípravy nejlepších pokrmů pro každou dobu i příležitost.

Dílo v restauracích

Musíme vykonat více, než jsme učinili, abychom zasáhli lid našich měst. Nemáme stavět veliké budovy ve městech, nýbrž, jak jsem byla znovu a znovu upozorněna, měli bychom zřizovat ve všech našich městech malé podniky, která se stanou středisky vlivu.

Pán má určité poselství pro naše města a toto poselství máme zvěstovat v našich táborových shromážděních, jiným veřejným úsilím a také svými publikacemi. Kromě toho ve městech bychom měli zřizovat zdravotní restaurace a jejich prostřednictvím šířit poselství střídmosti. Měli bychom učinit přípravy pro shromáždění v našich restauracích. Kde je to jen možné, měli bychom opatřit místnost, kde by návštěvníci mohli být pozváni k přednáškám o zdravotních otázkách a křesťanské střídmosti, kde by obdrželi poučení o přípravě zdravotních pokrmů a dověděli se o jejich důležitých věcech. V těchto shromážděních by měla být modlitba, zpěv a proslovy nejen o zdravotních tématech a o střídmosti, nýbrž také o vhodných biblických otázkách. Bude-li lid poučen o tom, jak si zachová tělesné zdraví, najdeme mnoho příležitostí k rozsévání semene evangelia o Božím království.

Tato témata bychom měli předkládat takovým způsobem, který by příznivě působil na lid. V těchto shromážděních by nemělo být nic divadelního. Zpívat by neměli pouze někteří. Všichni přítomní by měli být povzbuzeni zapojit se do zpěvu. Mnozí mají zvláštní dar zpěvu a jsou chvíle, kdy jediný zpěvák nebo několik spolu mohou přinést zvláštní poselství. Zřídka by měli zpívat jen někteří. Dar zpěvu je talent, který má vliv, a podle Boží vůle jej máme pěstovat všichni a používat jej k oslavě Jeho jména.

Ty, kteří přicházejí do našich restaurací, měli bychom zásobit četbou. Jejich pozornost bychom měli obracet na naši literaturu o střídmosti a reformě výživy, a dát jim číst to, co obsahuje Kristovo učení. Výdaje spojené se šířením této četby by měl nést všechen náš lid. Všichni, kdo přicházejí, měli by obdržet nějakou četbu. Může se stát, že mnozí ponechají takový traktátek nepřečtený, avšak někteří, jimž ho dáváte, mohou hledat světlo. Oni budou číst a studovat co jim dáte, a pak to dají jiným.

Pracovníci v našich restauracích by měli žít v tak úzkém spojení s Pánem, že postřehnou napomínání Jeho Ducha a osobně promluví o duchovních věcech k tomu neb onomu, kteří přicházejí do této restaurace. Když je vlastní já ukřižováno a v srdci přebývá Kristus, ta naděje slávy, pak myšlením, slovem i skutkem budeme zjevovat realitu své víry v pravdu. Pán bude s námi a Duch Svátý bude působit skrze nás, aby zasáhl ty, kdo jsou bez Krista.

Pán mně poučil, že toto dílo mají konat vedoucí našich restaurací. Spěch nesmí vést k zanedbání díla záchrany duší. Je dobré sloužit tělesným potřebám našich bližních; jestliže však nenalezneme cestu k tomu, aby světlo evangelia osvěcovalo ty, kteří každodenně přicházejí pro své pokrmy, jak je pak Bůh oslaven naší prací?

Když započalo restaurační dílo, očekávalo se, že to bude způsob přístupu k mnohým s poselstvím přítomné pravdy. Splnilo se to?

Pracovníkům našich restaurací položil otázku Ten, jenž má moc: "Ke kolika návštěvníkům jste promluvíli o jejich spasení? Jak mnozí slyšeli z vašich rtů varovné napomenutí, aby přijali Krista za svého osobního Spasitele? Kolik jich bylo vašimi slovy přivedeno, aby se odvrátili od hříchu k službě živému Bohu?"

Když se v našich restauracích podává lidem časný pokrm, pracovníci by neměli zapomínat, že oni sami, i ti jimž slouží, musí být ustavičně zásobeni nebeským pokrmem. Stále by měli hledat příležitost ke svědectví o pravdě těm, kdo ji neznají.

Pečlivost pomocníků

Správcové našich restaurací mají dbát o spásu zaměstnanců. Nesmějí se propracovávat, neboť v takovém případě nebudou mít ani sílu, ani nebudou schopni duchovně pomoci spolupracovníkům. Svě nejlepších schopností mají věnovat poučování

svých zaměstnanců v duchovním směru, vysvětlujíc jim Písmo a modlíc se s nimi a za ně. Mají střežit náboženské zájmy pomocníků tak pečlivě, jako rodiče bdí nad náboženskými zájmy svých dětí. Trpělivě a něžně mají bdít nad nimi, a konat všechno, co je v jejich moci, aby tím pomohli k dokonalosti křesťanského charakteru. Jejich slova mají být jako zlatá jablka na stříbrném podnosu; jejich činy mají být bez jakékoli stopy sobectví a hněvu. Mají stát jako strážní, bdíce nad dušemi jako ti, kteří mají vydat za ně počet. Mají usilovat o to, aby své pomocníky udrželi na výhodném postavení, kde jejich odvaha bude ustavičně silnější a jejich víra v Boha bude ustavičně vzrůstat.

Nebudou-li naše restaurace vedeny tímto směrem, bude nutné upozornit bratry a sestry, aby své děti tam neposílali za pracovníky. Mnozí z těch, kteří navštěvují naše restaurace, nepřivádějí s sebou anděly Boží; netouží po obecenství těchto svatých bytostí. Přinášejí s sebou světský vliv a mají-li pracovníci obstát před tímto vlivem, musí být úzce spojeni s Bohem. Správcové našich restaurací musí vykonat více pro záchranu mladých lidí v jejich zaměstnání. Musí vynaložit mnohem větší úsilí, aby je zachovali duchovně při životě, aby jejich mladá mysl nebyla zachvívána světským duchem, s nímž se ustavičně dostávají do styku. Děvčata a mladé ženy v našich restauracích potřebují pastýře. Každá z nich potřebuje být pod ochranným vlivem domova.

Je nebezpečí, že mládež vstupující do našich ústavů jako věřící a toužící pomoci v díle Božím se unaví a ztratí nadšení, pozbude horlivost a odvahu, vychladne a zlhostejní. Nemůžeme vtěsnat tyto mladé do malých temných pokojů a zbavit je předností domácího života, a pak od nich očekávat, že budou mít zdravou náboženskou zkušenost.

Je důležité, aby bylo moudře postaráno o pomocné síly v našich ústavech a obzvlášť o ty, kdo jsou zaměstnání v našich restauracích. Měli bychom si opatřit pomocníky a postarat se o každou příležitost, která jim pomůže vzrůstat v milosti, moudrosti a známosti Krista. Nemají být ponecháni na milost a nemilost nahodilých okolností s nepravidelným časem k modlitbě a bez příležitosti ke studiu Písma. Jsou-li takto ponecháni, stávají se bezohlednými, nedbalými a lhostejnými k věčným skutečnostem.

V každé restauraci by měl být muž a jeho žena, kteří mohou dohlédnout jako strážní nad pomocníky, muž a žena, kteří milují Spasitele i duše, za které On zemřel a kteří ostříhají cestu Páně.

Mladé ženy by měly být pod péčí moudré, soudné matky, ženy, která je důkladně obrácena, která bude pečlivě bdít nad pomocníky, obzvlášť mladšími.

Pracovníci by měli cítit, že mají domov. Oni jsou Boží pomocnou rukou a mělo by se s nimi *zacházet* tak pečlivě a něžně, jak to příkladně Kristus ukázal, když vzal k sobě dítě a řekl učedníkům: "*Kdo by pak pohoršil jednoho z maličkých těchto věřících ve mně, lépe by jemu bylo, aby zavěšen byl žernov osličí na hrdlo jeho, a*

pohřížen byl do hlubokosti mořské." "Viztež, abyste nepotupovali žádného z maličkých těchto. Neboť pravím vám, že andělé jejich v nebesích vždycky hledí na tvář Otce mého, kterýž v nebesích jest." Mt 18, 6.10. Péče, které by se mělo dostat těmto zaměstnancům, je jedním z důvodů k tomu, abychom ve velkých městech měli několik menších restaurací místo jedné veliké. Toto však není jediný důvod, proč by bylo lépe zřídit několik malých restaurací v různých částech našich velkoměst. Menší restaurace budou šířit zásady zdravotní reformy právě tak, jako veliký podnik a lze je mnohem snadněji vést. Nejsme pověřeni sytit svět, máme však vychovávat lid. V malých restauracích nebude tolik práce a pomocníci budou mít více času věnovat se studiu Slova, více času naučit se, jak konat svoji práci dobře, a více času odpovědět na otázky návštěvníků, kteří touží dovědět se o zásadách zdravotní reformy. ¹²⁰

Jestliže splníme Boží záměr v tomto směru, spravedlnost Kristova nás bude předcházet a sláva Hospodinova bude naší odměnou. Nebudeme-li však dbát na získávání duší, jestliže pomocníci sami nebudou mít žádný duchovní užitek, nebudou-li oslavovat Pána slovem i skutkem, proč bychom zřizovali a udržovali takové podniky? Nemůžeme-li spravovat své restaurace k slávě Boží, nemůžeme-li skrze ně šířit mocný náboženský vliv, bylo by lépe, abychom je zavřeli a schopnosti naší mládeže použili v jiném odvětví díla. Avšak naše restaurace mohou být tak vedeny, že se stanou nástrojem záchrany duší. Prosme Pána se vši vážností o pokoru srdce, aby nás poučil jak kráčet ve světle Jeho rady, jak rozumět Jeho Slovu, jak ho přijmout a jak ho uplatňovat.

Je nebezpečí, že naše restaurace budou vedeny takovým způsobem, že naši pomocníci budou den co den, týden po týdnu těžce pracovat a ještě nebudou s to vykázat dobrý výsledek. Toto si vyžaduje důkladné uvážení. Nemáme žádné právo naše mladé lidi poutat k dílu, které nepřináší ovoce k slávě Boží.

Je nebezpečí, že práce v restauracích, i když je pokládána za obdivuhodné úspěšný způsob díla, bude tak vedena, že poslouží pouze k tělesnému blahu těch, jimž slouží. Toto dílo může zdánlivě skvěle vynikat, avšak neostojí před Pánem, dokud není prováděno s opravdovou touhou konat Jeho vůli a naplnit Jeho záměr. Nebude-li Bůh uznán jako počátek a konec naší činnosti, jsme zvázeni na váze svatyně a nalezeni lehcí.

Naše restaurace v sobotu zavřeny

Byla položena otázka: "Mají být naše restaurace otevřeny v sobotu?"
Odpovídám: Ne, ne! Zachovávání soboty patří k našemu svědectví o Bohu - je znamením mezi Ním a námi, že jsme Jeho lidem. Toto znamení nemáme nikdy zakrývat.

Kdyby pracovníci našich restaurací podávali hostům jídlo i v sobotu, tak jako po celý týden, kdy by vlastně měli svůj den odpočinku? Jakou příležitost by měli pro obnovu své tělesné a duchovní síly?

Není tomu dávno, co jsem dostala zvláštní světlo o tomto předmětu. Bylo mi ukázáno, že se vyskytnou snahy, aby byla zrušena naše zásada zachovávání soboty; že se lidé budou domáhat otevření našich restaurací v sobotu; to se ale nikdy nesmí stát.

Před mým zrakem proběhla určitá scéna. Byla jsem v naší restauraci v Saň Franciscu. Byl pátek. Několik pracovníků bylo zaměstnáno balením takových pokrmů, které by si lidé snadno odnesli domů a jistý počet čekal na tyto balíčky. Ptala jsem se na význam toho a pracovníci mi řekli, že někteří mezi jejich návštěvníky byli znepokojeni zavíráním restaurace, že nemohou v sobotu obdržet pokrm takový, na něž si v týdnu uvykli. Uvědomujíc si hodnotu pokrmů, které dostávají v restauraci, protestovali proti tomu, že je nedostanou v sedmý den a dožadovali se, aby restaurace byla otevřena každý den týdne; poukazujíc na určité těžkosti, jestliže se tak nestane. Pracovníci řekli: To, co dnes vidíš, je naší odpovědí na tuto poptávku po zdravých pokrmech v sobotu. Tito lidé dostávají jídlo v pátek, a to jim vystačí i v sobotu, " ^m a takto se vyhneme obvinění, že odmítáme otevřít restaurace v sobotu."

Demarkační čára mezi naším lidem a světem musí být zachována neomylně jasně. Naší základnou je Boží zákon, podle něhož jsme povinni zachovávat sobotu; neboť jak je výslovně řečeno v 31. kapitole 2. Mojžíšovy, zachovávání soboty je znamením mezi Bohem a Jeho lidem. Pán říká: *"Avšak sobot mých ostříhati budete."* A pokračuje: *"Nebo to znamením jest mezi mnou a vámi po rodech vašich, aby známo bylo, že já jsem Hospodin, kterýž vás posvěcují. Protož ostříhati budete soboty, nebo svatá jest vám... mezi mnou a syny Izraelskými za znamení jest na věčnost; nebo šest dní činil Hospodin nebe i zemi, v den pak sedmý přestal a odpočinul."* Ex 31,13-17.

Máme dbát na "Takto praví Hospodin", i kdybychom svojí poslušností působili veliké nesnáze těm, kteří nemají v úctě sobotní den. Na jedné straně máme lidské domnělé potřeby; na druhé straně Boží přikázání. Co u nás více váží?

V našich sanatoriích se musí rodina pacientů s lékaři, ošetřovateli a pomocníky stravovat v sobotu jako každá jiná rodina, avšak pokud možno jen s vynaložením co nejmenší práce. Naše restaurace by naproti tomu neměly být otevřeny v sobotu. Ujistěte zaměstnance, že tento den mají volno pro uctívání Boha. Zavřené dveře restaurace v sobotu z ní dělají památník Boží, památník, který oznamuje, že sedmý den je sobota, ve které nemá být konána žádná zbytečná práce.

Byla jsem poučena, že jedním ze základních důvodů, proč zdravotní restaurace a ošetřovny měly být zřízeny uprostřed velkoměst, je, aby byly prostředkem k obrácení pozornosti vedoucích mužů na poselství třetího anděla. Uvědomujíc si, že tyto restaurace jsou vedeny zcela jinak, než jsou vedeny obyčejné restaurace, rozumní lidé se budou ptát po důvodu těchto odlišných obchodních metod a prozkoumají zásady, které nás vedou k tomu, abychom podávali lepší stravu. Tak budou vedeni k poznání přítomného poselství.

Když přemýšliví lidé zjistí, že naše restaurace jsou v sobotu zavřeny, budou se ptát po zásadách, které nás vedou zavírat naše dveře v sobotu. V odpovědi na jejich otázky budeme mít příležitost obeznámit je s důvody své víry. Můžeme jim dát výtisky našich časopisů a spisy, aby mohli lépe porozumět rozdílu mezi tím, kdo slouží Bohu a tím, kdo Mu neslouží."

Ne všichni naši lidé jsou tak pečliví jak by měli být ohledně zachování soboty. Kéž jim Pán pomůže učinit nápravu. Sluší se, aby hlava každé rodiny postavila své nohy na základ poslušnosti.

Zdravé pokrmy

Cooranbong, N. S. W., 10. března 1900

Minulé noci mi bylo odhaleno mnoho věcí. Výroba a prodej zdravých pokrmů si vyžádá pečlivé a modlitebné uvážení.

Je mnoho lidí na mnohých místech, jimž Pán jistě dá poznat, jak připravovat zdravé a chutné pokrmy, bude-li vidět, že toto poznání užijí správně. Zvířata jsou čím dál tím víc nemocná a nebude to dlouho trvat, že maso zvířat nebudou používat i mnozí neadventisté. Mají být připravovány zdravé a životodárné pokrmy, aby lidé nemuseli jíst maso.

Pán poučí mnohé ve všech koutech světa, jak z ovoce, obilí a zeleniny připravovat pokrmy, které udrží život a zabrání nemocem. Ti, kteří nikdy neviděli žádné recepty pro přípravu zdravých pokrmů, které jsou nyní na trhu, budou pracovat rozumně, zkusí zužitkovat plody země a dostane se jim světla ohledně používání těchto produktů. Pán jim ukáže, co mají dělat. Ten, který dává moudrost a porozumění svému lidu na jedné straně světa, dá tuto moudrost a porozumění svému lidu i v jiných částech. Je Jeho záměrem, aby poklady každé země byly tak uzpůsobeny, aby mohly být použity v zemi, pro kterou se hodí. Jako Bůh dával nebeskou manu k zachování dítek izraelských, tak chce dát nyní svému lidu v různých místech porozumění a moudrost, jak používat produkty těchto zemí k přípravě pokrmů, které mají vyloučit maso. Tyto pokrmy by se měly vyrábět v různých zemích; neboť převážet je ^{12S} z jedné země do druhé, činí je tak drahé, že šije chudí lidé nemohou dovolit. Nikdy se nevyplácí záviset na Americe, aby dodávala zdravé pokrmy jiným zemím. Narazíme na veliké těžkosti při dovozu zboží bez finančních ztrát.

Všichni, kteří mají co činit se zdravými pokrmy, mají pracovat nesobecky pro blaho svých spolubližních. Dokud lidé nedovolí, aby Pán vedl jejich mysl a usměrňoval jejich myšlenky, povstanou nevýslovné těžkosti, zapojí-li se různí jednotlivci do tohoto díla. Když Pán dává někomu moudrost a porozumění, pak by měl pamatovat, že tuto moudrost neobdržel pouze pro sebe, nýbrž k tomu, aby jí pomohl jiným.

Nikdo si nesmí myslet, že on sám má všechno poznání ohledně přípravy zdravých pokrmů a že jen on má právo užívat Pánovy poklady země a stromů v tomto díle. Žádný člověk si nesmí myslet, že může libovolně používat podle své vlastní libosti poznání, které mu o tom Bůh dal. *"Darmo jste vzali, darmo dejte."* Mt 10,8.

Je věcí naší moudrosti, abychom připravovali prosté, nenákladné, zdravé pokrmy. Mnozí z našeho lidu jsou chudí a mělo by se dbát, aby zdravé pokrmy byly poskytnuty za ceny, aby si je i chudí stačili zaplatit. Je Božím úmyslem, aby i ti nejchudší lidé na každém místě dostali levné, zdravé pokrmy. Na mnoha místech by měly být zřízeny továrny na výrobu těchto pokrmů. To, co je požehnáním tomuto dílu na jednom místě, bude požehnáním i na jiném místě, kde se peníze ještě těžším způsobem vydělávají.

Bůh pracuje pro svůj lid. Nechce, aby byli bez prostředků. Přivádí je zpět k původní stravě, kterou dal člověku. Jejich pokrm se má skládat z potravy, kterou On opatřil. Hlavní složkou těchto pokrmů bude ovoce, obilí a ořechy, avšak i různou kořenovou zeleninu lze také použít.

Zisk za prodej těchto pokrmů má přijít hlavně ze světa, než od Božího lidu. Boží lid má podporovat Jeho dílo, má vstupovat do nových polí a zřizovat sbory. Na něm spočívá břímě mnohých misijních podniků. Žádné zbytečné břemeno nemá být na něj vkládáno. Bůh je ustavičnou pomocí svému lidu v každé době nouze.

Velkou péči by měli vynaložit ti, kteří připravují recepty pro naše zdravotní časopisy. Některé z nyní připravovaných pokrmů lze vylepšit a naše plány na jejich použití mají být upraveny. Někteří používali příliš mnoho ořechů. Mnozí mi psali: "Nemohu jíst ořechová jídla; co mám jíst místo masa?" Jednou v noci se mi zdálo, že stojím před jistou společností lidí a říkám jim, že k přípravě svých pokrmů používají příliš mnoho ořechů, že organizmus to nesnese, když se jich používá tak, jak to uvádějí některé předpisy; a že kdybychom je používali šetrněji, výsledky by byly uspokojivější.

Pán chce, aby ti, kteří žijí v krajích, kde lze obdržet čerstvé ovoce po větší část roku, byli přivedeni k tomu, aby si uvědomili, jaké požehnání mají v tomto ovoci. Čím více se opřeme o čerstvé ovoce, jak nám právě přichází utržené ze stromu, tím větší bude požehnání.

Někteří se po přijetí vegetariánské stravy vracejí k užívání masitých pokrmů. Toto je skutečně pošetilé. Projevují tím nedostatek orientace, jak si opatřit náležitý pokrm místo masa.

V Americe a v jiných zemích mají být zřízeny kuchařské školy, které budou vést vzdělání instruktoři. Měli bychom učinit všechno, co můžeme, abychom ukázali lidu hodnotu reformní stravy.

Výroba zdravých pokrmů

St. Helena, Kalifornie, 16. února 1901

Minulou noc se mi zdálo, že mluvím k bratřím a sestrám a říkám jim, že jako adventisté s. d. musíme pěstovat lásku, trpělivost a pravou zdvořilost. Ježíš chce posílit vedoucí svého lidu, chtějí-li se učit od Něj. Boží lid musí usilovat o dosažení nejvyšší úrovně. Obzvláště ti, kteří jsou zdravotními misionáři, měli by projevovat duchem, slovy i povahou, že následují Ježíše Krista, ten Božský Vzor zdravotně misijního úsilí.

Co nejoprávněněji toužím po tom, aby na každém místě šlo toto dílo vpřed podle Jeho příkazů. Už předem vidím těžkosti našeho lidu jako vysoké hory v metodách, kterými jsou některé záležitosti prováděny a zvláště pokud jde o prodej zdravotních pokrmů. Na své cestě vpřed, budeme muset zápasit s těžkými problémy souvisejícími s lidskými vynálezy, které přinesou mnoho zmatku. Intrikářství směřuje k nepoctivosti.

Dr. Kellogg a jeho spolupracovníci s velikou dovedností a vytrvalým úsilím připravili zvláštní druh zdravých pokrmů. Jejich hlavní pohnutkou bylo sloužit blahu lidstva a Boží požehnání spočinulo na jejich úsilí. Půjdou-li podle Boží rady a Kristova příkladu, půjdou vpřed; neboť Bůh dá moudrost a porozumění těm, kteří jej nesobecky hledají. Zdravotní pokrmy, které se vyrábějí v našich továrnách, mohou být v mnohém ohledu zkvalitněny. Pán poučí své služebníky, jak mají dělat pokrmové přípravky, které jsou jednodušší a méně nákladné. Ještě mnohé poučí o ^m této práci, budou-li ochotni jít podle Jeho rady a ve shodě s bratřími.

Naši bratři ve všech zemích

Pán mne upozornil, abych řekla, že On neomezil všechno světlo týkající se nejlepší přípravy zdravých pokrmů pouze na několik málo osob. Mnohé v různých zemích obdaří moudrostí, která je uzpůsobí připravovat zdravé pokrmy pro prostředí, v němž žijí.

Bůh je původcem vši moudrosti, všeho nadání a každé schopnosti. On oslaví své jméno tím, že daruje mnohým moudrost připravovat zdravé pokrmy. Ti, kteří se už déle zabývají touto prací, to nemají považovat jako vměšování do jejich práv, když jiní vyrábějí nové produkty, i když v některých ohledech tyto pokrmy připravené různými jednotlivci mohou být podobné. Bůh použije prosté lidi a dá jim moudrost a porozumění k používání plodů země. On jedná nestranně se svými služebníky. Na žádného nezapomene. Bude působit na podnikavé světitele soboty, aby zřídili továrny, které poskytnou zaměstnání Jeho lidu. Poučí své služebníky o tom, jak připravovat méně nákladné a zdravé pokrmy, které si mohou opatřit i chudí.

Ve všech svých plánech bychom měli pamatovat na to, že dílo přípravy zdravých pokrmů je Božím vlastnictvím, a že se nemá stát Předmětem finančních

spekulací pro osobní zisk. Je to Boží dar Jeho lidu a užitek má být použit pro dobro trpícího lidstva kdekoliv.

Obzvláště v jižních státech Severní Ameriky bude mnohé objasněno a práce se v mnohém směru usnadní, aby se chudí a nuzní mohli udržet při výrobě zdravých pokrmů. Pod vedením učitelů, kteří pracují pro spásu svých duší, budou poučeni, jak pěstovat a připravovat ty plodiny, které se pěstují v jejich blízkosti.

Nesprávné dílo

Někteří z našich bratří svým počínáním velice poškodili dílo. Prozradili světským obchodníkům recepturu výroby zdravé výživy, kterou daroval Bůh svému lidu jako pomocný prostředek k podpoře svého díla, a oni to využili ve svůj vlastní prospěch. Prodali Boží statky pro osobní zisk. Ti, kteří takto odhalili tajemství, které měli ohledně přípravy zdravých pokrmů, zneužili Bohem danou důvěru. Mnozí poznají následky svého porušení důvěry a budou toho vážně litovat, že si své tajemství neopatrovali a nečekali na Pána, aby vedl své služebníky a pracoval podle svých plánů. Ti, kteří prokoukli toto tajemství, budou osnovat plány, jak tomuto dílu zdravých pokrmů ztížit cestu a falešným znázorněním mohou svádět své příznivce, aby nám škodili.

Výroba zdravotních pokrmů by neměla být vypůjčována anebo kradena od těch, kteří svým jednáním se snaží budovat a šířit dílo. Dr. Kellogg za pomoci jiných s velkým nákladem prostředků studoval proceduru přípravy některých zvláštních pokrmů a velice usnadnil jejich výrobu. Toto dílo si vyžádalo mnoho vzácného času, neboť bylo vykonáno mnoho pokusů, a je zcela správné, aby ti, kteří se takto namáhali a investovali své prostředky, směli sbírat ovoce svého úsilí. Jako Božím hospodáři patří Dr. Kelloggovi rozumný příjem ze zvláštních výrobků, které on z Božího požehnání směl připravit, aby měl prostředky k dalšímu přiměřenému úsilí o pokrok Božího díla, ^{7T13o} jak si to okolnosti vyžádají. Žádný, kdo se dověděl o tajemstvích jejich složení, ať nepodniká přípravu těchto zvláštních pokrmů a neprodává je pro osobní zisk. Ať nikdo nepředstírá, že spolupracuje s těmi, kteří jako první připravili tyto pokrmy a dali je do prodeje, když tomu tak není. Nikdo nemá právo pouštět se do výroby pokrmů jakýmkoliv sobeckým způsobem. Všichni se přiblížme k Pánu s pokorným srdcem, snažme se Ho oslavit každým skutkem.

Mám varovné poselství pro ty, kteří znají způsoby výroby zvláštních zdravotních pokrmů připravovaných v našich závodech. Toto své poznání nemají používat k sobeckým cílům, neboť takovým způsobem falešně představí dílo. Tyto vědomosti nemají také zveřejňovat. Měli by se toho chopit sbory a vysvětlit těmto bratřím, že takové jednání je ztrátou důvěry a že způsobí jen hanbu.

Žádný z těch, kteří byli anebo jsou zaměstnání při výrobě těchto zdravých pokrmů, poprvé připravených Dr. Kelloggem nebo kterýmkoli jiným průkopníkem

díla, neměli by jiným zveřejňovat tajemství výroby těchto zvláštních pokrmů, neboť tím zrazují a olupují dílo o to, co by se mělo použít pro jeho pokrok. Prosím vás, bratři, přímé kroky činite nohama svýma, aby, což zkulhavělo, do konce se nevyvinulo, ale raději uzdraveno bylo. Nedávejte informace těm, kteří z nedostatku svědomitého ohledu pro zdravotní reformu mohou prodávat místo zdravých pokrmů potraviny všelijak znehodnocené.

V každém podnikání stůjte na straně spravedlnosti; pak před Bohem i před lidem budete jednat poctivě. Nedejte se zlákat a nevstupujte do žádných nepoctivých jednání. Ti, kteří se pouštějí do výroby pokrmů pro osobní užitek, počínají si do jisté míry svévolně a k tomu nemají právo. To působí veliký zmatek. Někteří nyní připravují a prodávají T¹³¹ zboží, které vydávají za zdravé pokrmy, které však obsahují zdraví škodlivé přísady. Opakují: Tyto potraviny jsou často tak podřadné kvality, že jejich prodejem jsou tomuto dílu způsobovány velké škody tím, že si kupující myslí, že všechny zdravotní pokrmy jsou stejné kvality.

Nikdo nemá žádné právo těžit z prodeje zdravých pokrmů. Ti, kteří prodávají pokrmy, které vynalezl Dr. Kellogg, by se většinou měli předem dohodnout s ním nebo jinými, kteří s ním spolupracují a poučit se o nejlepších metodách přípravy těchto pokrmů. Ten, kdo sobecky vstupuje do tohoto díla, vzbuzuje současně u svých zákazníků dojem, že zisk z prodaného zboží, se používá na podporu dobročinných ústavů, zatím co ve skutečnosti se používá pro osobní zisk, je v Boží nelibosti. Krok za krokem bude jeho obchod upadat a on to dožene do takového zmatku, že jeho bratři budou muset za něj zaplatit, aby dílo uchránili před hanbou.

Pánu se velice nelíbí, když Jeho dílo zneuctvuje sobectví těch, kteří v něm pracují. On chce, aby jedno odvětví Jeho díla souladně pracovalo s druhým odvětvím. Pán chce, aby Jeho lid byl povznesen nad všechny sobecké zájmy. Chce, aby zvítězil nad pokušením, jemuž je vystaven. On chce mít obecenství svatých. On chce, aby se Jeho pracovníci nechali Jím vést. On bude plánovat a uzpůsobovat materiál pro svůj chrám a každý kámen připraví tak, aby jeden k druhému zapadl, aby budova stála dokonalá a úplná, nemající žádného nedostatku.

Nebe má začínat zde na zemi. Bude-li Boží lid naplněn tichostí a pokorou, uvědomí si, že Božím praporem vlajícím nad ním je láska a její ovoce mu bude chutnat. Připraví mu nebesa zde dole, v nichž se připraví pro nebesa nahoře.

Vyučujte lid

St. Helena, Kalifornie, 20. srpna 1902

Kdekoliv je pravda zvěstována, všude bychom měli poučovat lid, jak má připravovat zdravé pokrmy. Bůh chce, aby na každém místě byli lidé poučováni o tom, jak moudře používat ty plodiny, které si lze snadno opatřit. Schopní učitelé by měli

ukázat lidu, jak co nejlépe použít plody, které mohou pěstovat nebo si opatřit ve svém okolí. Takovým způsobem chudí i ti bohatší se mohou naučit žít zdravě.

Od počátku díla zdravotní reformy jsme pokládali za nutné vzdělávat, vzdělávat, vzdělávat. Bůh chce, abychom v tomto vzdělavatelském úsilí pokračovali. Nemáme to zanedbávat snad z toho důvodu, že by to mohlo poškodit prodej zdravých pokrmů vyráběných v našich podnicích. To není ta nejdůležitější věc. Naše dílo má ukázat lidem, jak mohou obdržet a připravit si ten nejzdravější pokrm. Jak mohou spolupracovat s Bohem při obnově Jeho mravního obrazu v nich.

Naši pracovníci by měli vynaložit svoji dovednost na přípravu zdravých pokrmů. Nikdo nemá vyzvídat tajemství doktora Kellogga; nýbrž všichni by měli pochopit, že Pán poučuje mnohé na různých místech, jak připravovat zdravé pokrmy. Je mnoho produktů, z nichž vhodnou a kombinovanou přípravou lze zhotovit pokrmy, které budou požehnáním pro ty, kteří si nemohou dopřát dražší, speciálně připravené zdravotní pokrmy. Ten, jenž při stavbě svatyně dával moudrost a porozumění v každém uměleckém díle, dá moudrost a porozumění svému lidu také při T¹³³ přípravě přirozených plodin a ukáže mu, jak si mají opatřit zdravý pokrm.

Poznání přípravy zdravých pokrmů je Božím vlastnictvím a člověk ji dostal proto, aby ji sdělil svým spolubližním. Když toto říkám, nemám na mysli zvláštní přípravy, které si vyžádaly mnoho studia a mnohá vydání ke zdokonalení, jak tomu bylo u Dr. Kellogga a jiných. Zmiňuji se pouze o prosté přípravě, kterou se může každý naučit pro sebe, poučení, jehož se má dostat každému, kdo chce žít zdravě, obzvláště pak chudým.

Pán si přeje, aby na každém místě byli mužové a ženy povzbuzeni k rozvíjení svých hřiven přípravou zdravých pokrmů z přirozených plodin svého okolí. Budou-li očekávat na Pána a uplatňovat svoji dovednost a vynalézavost pod vedením Jeho Ducha, naučí se upravovat přirozené plodiny jako zdravé pokrmy. Takovým způsobem budou s to poučovat chudé, jak se zásobit pokrmy, které nahradí maso. Ti, jimž bylo takto pomoheno, mohou poučovat další. Takové dílo má být ještě vykonáno se svatou horlivostí a mocí. Kdyby bylo vykonáno již dříve, dnes bychom měli opravdu mnohem více lidí a mnohem více těch, kteří by jiné poučovali. Poznejme svoji povinnost a pak ji konejme. Nemusíme být bezmocní, závislí a čekat, až jiní vykonají práci, kterou Bůh svěřil nám.

Při používání pokrmů měli bychom uplatnit dobrý, zdravý úsudek. Zjistíme-li, že některý pokrm nám neprospívá, nemusíme se v dopisech dotazovat po příčině toho. Změňme dietu; používejme méně některých pokrmů; zkusme jinou přípravu. Brzy poznáme, jaký účinek mají na nás některé kombinace. Jako rozumní lidé individuálně studujme zásady a používejme své zkušenosti a úsudek při rozhodování, které pokrmy jsou pro nás nejvhodnější.

Používané jídlo by mělo odpovídat našemu zaměstnání a prostředí, v němž žijeme. Některé pokrmy, vhodné pro jedno prostředí, neprospívají v jiném.

Někteří by měli větší užitek z toho, kdyby jeden nebo dva dny v týdnu postili, než z kdovíjaké léčby podle lékařských rad. Postit jeden den v týdnu by bylo pro ně nedozírným požehnáním.

Byla jsem poučena, že jídla z ořechů jsou často používána nerozumně, že se užívá velké množství ořechů a že některé druhy ořechů nejsou tak zdravé jako jiné. Mandle mají přednost před burskými oříšky; avšak i tyto v omezeném množství lze použít spolu s obilím na přípravu výživného a chutného pokrmu.

Olivy lze tak připravit, že je s prospěchem můžeme jíst při každém jídle. Přednosti másla lze dosáhnout požíváním správně připravených oliv. Olivový olej odstraňuje zácpu a prospívá lidem tuberkulózním, jakož i těm, kdo mají podrážděný žaludek; je to lepší, než jakýkoliv jiný lék. Jako pokrm má větší hodnotu, než jakýkoli živočišný tuk.

Bylo by dobře, kdybychom méně vařili a jedli více ovoce v přirozeném stavu. Poučme lid, aby jedl hojně čerstvých hroznů, jablek, broskví, hrušek, meruněk, bobulovitého ovoce, a vůbec ovoce všech druhů, které si mohou opatřit. Pro zimní spotřebu by si je měli připravit sušením a konzervací raději ve sklenicích, než v plechovkách.

Pokud se týká masa, měli bychom poučit lid, aby ho přestal jíst. Používání masa odporuje nejlepšímu rozvoji tělesných, duševních i mravných sil. Měli bychom také nést jasné svědectví proti používání ruského čaje¹³⁵ a zrnkové kávy. Měli bychom se také vzdát zákusků. Mléko, vajíčka a máslo bychom neměli řadit k masu. V některých případech je používání vajec prospěšné. Ještě nepřišel čas abychom řekli, že bychom se měli úplně vzdát používání mléka a vajec. Jsou chudé rodiny, jejichž strava pozůstává velkou měrou z chleba a mléka. Mají málo ovoce, a nemohou si koupit ořechy. Poučujeme-li o zdravotní reformě, jakož i při jiné evangelizační práci, musíme jít za lidmi tam, kde jsou. Nemůžeme-li je poučit, jak si mají připravovat zdravé reformní pokrmy chutně, výživně a levně, nemůžeme jim přinášet nejpokrokovější návrhy o zdravé reformované výživě.

Reforma výživy by měla být postupná. Lid se má naučit připravovat si pokrmy bez mléka a másla. Řeknete lidem, že brzy přijde čas, kdy nebude bezpečné používat vejce, mléko, smetanu nebo máslo, neboť zvířecích nemocí přibývá tou měrou, jak se rozšiřuje bezbožnost mezi lidmi. Blízko je čas, kdy pro nepravost padlého pokolení bude celé zvířectvo vzdychat pod kletbou nemocí, které jsou zlořečenstvím naší země.

Bůh dá svému lidu schopnost a uzpůsobí ho, aby si připravoval zdravé pokrmy bez těchto otravných článků. Náš lid by měl zavrhnout všechny nezdravé recepty. Ať se naučí žít zdravě a jiné poučuje o tom, co se sám naučil. Toto poznání by měl sdělit jiným, jako kdyby zvěstoval naučení Písma. Měli bychom poučovat ostatní, jak si mají uchovat zdraví a upevnit sílu tím, že se vyhnou mnohému vaření, které naplnilo svět chronickými invalidy. Slovem i příkladem objasňujte, že pokrm, který Bůh dal

Adamovi v jeho bezhříšném stavu, je tím nejlepším pro člověka, usiluje-li o dosažení tohoto bezhříšného stavu.

Ti, kteří zvěstují tyto zásady zdravotní reformy, měli by být poučeni o nemocech a jejich příčinách; měli by chápat, že každý lidský čin by měl dokonale odpovídat životním zákonům. Světlo, které Bůh dal o zdravotní reformě, je pro naše spasení i záchranu světa. Mužové a ženy by měli být informováni o lidském těle, které si vyvolil náš Stvořitel jako svůj příbytek, nad kterým máme bdít jako věrní šafáři. *"A jaké spolčení chrámu Božího s modlami? Nebo vy jste chrám Boha živého, jakž pověděl Bůh: Přebývati budu v nich, a procházeti se, a budu jejich Bohem, a oni budou mým lidem."* 2K 6,16.

Uchopte se zásad zdravotní reformy a Pán ať vede upřímná srdce; předkládejte zásady střídmosti nejpůsobivější formou. Rozšiřujte knihy, které poučí lid o zdravé životosprávě.

Lidem chybí mnoho světla, které svítí ze stránek naší zdravotní literatury. Bůh by si přál, abychom tyto knihy a časopisy využívali jako prostředky k upoutání pozornosti lidí na varovné poselství třetího anděla. Naše zdravotní literatura má úkol šířit světlo, které obyvatelé světa potřebují ve dnech přípravy. Ona má neobyčejný vliv na zdraví, střídmost a reformu společenského chování. Budou-li tato témata předváděna lidem správným způsobem a ve správném světle, mohou způsobit mnoho dobra.

Pán nám posílal řádek za řádkem; a zavrhneme-li tyto zásady, nezavrhneme tím jen posla, který nám je zvěstuje, nýbrž i Toho, kdo nám tyto zásady dal."¹³⁷

Reforma, trvalá reforma musí být zvěstována lidu a učení musí být podepřeno naším příkladem. Právě náboženství a zdravotní zákony jdou ruku v ruce. Není možné pracovat pro záchranu lidí, aniž bychom jim představili nutnost skoncovat s hříšnými návyky, které ničí zdraví, ponižují duši a brání duchu přijmout Boží pravdu. Muže a ženy nutno poučit, aby bedlivě dbali na každý zvyk, každý čin a okamžitě odstranili všechno, co vede k nemoci těla a zatemňuje mysl. Bůh si přeje, aby Jeho světloňosi měli stále před očima vysoké měřítko. Slovem i příkladem musí vysoko vztyčit svůj čistý prapor nad satanovým poskvrněným praporem, který by je zavedl do bídy, ponížení, nemoci, smrti těla i duše. Ti, jimž se dostalo poznání o tom, Jak jíst a pít pro udržení zdraví a jak se musí odívat, měli by toto poznání předat jiným. Chudým by mělo být kázáno evangelium o zdraví z praktického hlediska, tak aby pochopili, jak mají náležitě pečovat o své tělo, jež je chrámem Ducha svatého.

KONEC.

Část 5.

KNIŽNÍ EVANGELIZACE

„Blahoslavení jste vy, kteříž sejete na všelikých místech úrodných." (Iz. 32,20)

Důležitost díla knižní evangelizace

Knižní evangelizace, je-li správně využívána, je misijní dílo prvního stupně. Je to dobrý a úspěšný způsob práce, jakého je možné použít, aby se lidem zvěstovaly důležité přítomné pravdy. Hodnota práce kazatelského úřadu je zjevná, ale mnozí, kteří lační po chlebu života nemají příležitost slyšet slovo od Bohem poslaného kazatele. Proto je důležité, aby se naším nákladem vydané knihy šířily do daleka. Tak se dostane poselství až tam, kde živý kazatel nemůže přijít a pozornost mnohých bude obrácena na důležité události, jež jsou spojeny se závěrečnými výjevy světových dějin. Bůh ustanovil knižní evangelizaci jako prostředek, aby se poznání obsažená v našich knihách dostala mezi lidi a knižní evangelisté by si měli sami uvědomovat důležitost toho, aby přinesli světu co možná nejrychleji knihy, potřebné pro duchovní výchovu a osvětlení lidí. Právě tuto práci má podle vůle Boží konat Jeho lid. Kdo se zasvětil Pánu jako knižní evangelista, pomáhá, aby se světu přineslo poslední varovné poselství. Hodnotu této práce nedovedeme dost vysoce ocenit, neboť kdyby nebylo úsilí knižních evangelistů, mnozí by nebyli nikdy varováni.

Je pravda, že někteří lidé kupují knihy, aby je postavili do knihovny nebo položili na stůl v obývacím pokoji a zřídka do nich nahlédnou, otsm Bůh se stále ještě stará o svou pravdu a přijde čas, že se tyto knihy budou hledat a číst. Nemoc nebo nehoda mohou postihnout dům, ale pravdou, která je v knihách, posílá Bůh zarmouceným srdcím pokoj, naději a klid. Jeho láska se jim zjevuje a oni pochopí neocenitelnou hodnotu odpuštění hříchů. Tak působí Pán společně se svými sebezapírajícími spolupracovníky.

neúplná kompilace ..... doscanovat!!
výňatky z různých spisů